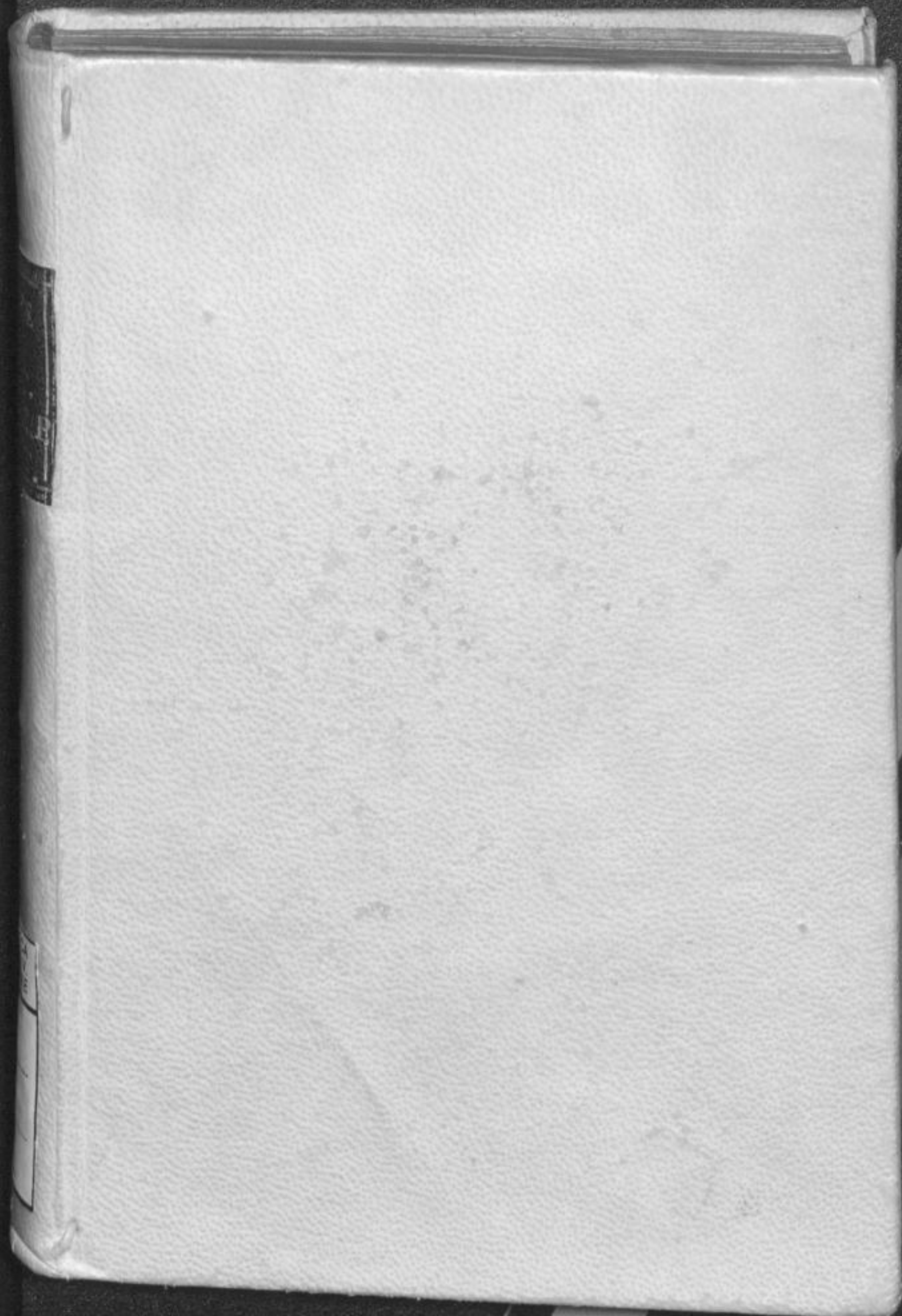
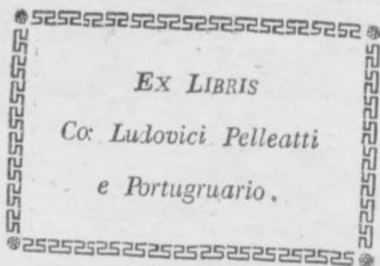

STANLEY
FRANCE

EX LIBRIS
Co: Ludovici Pelleatti
e Portugruario.

Selectæ Ex Illustribus Græcis Scriptoribus Sententiæ.

λέξανδρος ὁ φιλίππου καὶ ὀλυμπιά-
ἀ δος μακεδών, ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος
ποῦ τοὺς θησαυροὺς ἔχεις, δείξας τοὺς
φίλους, ἔφη ἐμ τούτοις. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς
ποῖος βασιλεὺς ἄριστος, ἔφη ὁ τοὺς φίλους
δωρεαῖς συνέχων, τοὺς δὲ ἐχθροὺς διὰ τῶμ
εὐεργεσιῶν φίλους ποιούμενος. ὁ αὐτὸς ξε-
νοκράτει τῷ φιλοσόφῳ πεντήκοντα τάλαντα
πέμψας, ὡς οὐκ ἐδέξατο μὴ δεῖσθαι φήσας,
ἠρώτησεν εἰ μηδὲ φίλον ἔχει ξενοκράτης. ἐ-
μοὶ γὰρ ἔφη μόλις ὁ δαρείου πλοῦτος ἐς τοὺς
φίλους ἤρκεσεν. ὁ αὐτὸς, τινὸς τῶν αὐτοῦ
φίλωμ αἰτήσαντος αὐτὸμ εἰς προῖκα τῆς θυγα-
τρὸς, ἐκέλευσε πεντήκομτα τάλαμτα λαβεῖν.
αὐτοῦ δὲ φήσαντος ἱκανὰ εἶναι δέκα, σοὶ μὲν
ἔφη λαβεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐχ ἱκανὰ δέκα δοῦναι.
ὁ αὐτὸς, ἀχθείσης παιδίσκης πρὸς αὐτὸν, ὡς
συναναπαυσομένης πρὸς ἑσπέραν βαθεῖαν,

ἠρώτησεν ὅτι ἠνίκα αὐτά, τῆς δὲ εἰπούσης ὅτι
περιέμενον γὰρ τὸν ἄνδρα κατακλῖναι, πικρῶς
ἐπετίμησε τοῖς παισὶν, ὡς μικροῦ δι᾽ αὐτοὺς
μοιχὸς γενόμενος. ὁ αὐτὸς εἰς ἰλλυριοὺς πα
ραγενόμενος, ἐν τῷ τοῦ διὸς βωμῷ κατιδὼν
γυναῖκα κάλλει διαφέρουσαν, ἐκπλαγεὶς αὐ-
τῆς τὴν εὐμορφίαν, πολὺν χρόνομ ἐθεᾶτο.
τοῦ δὲ ἡφαιστίωνος εἰπόντος, εἰκός ἐστι παρα
λαβεῖμ αὐτὸμ τὴμ ἐρωμένην, ἔφη. καὶ πῶς οὐ δει
νόμ, εἰ οἱ ἄλλωμ ἀκρασίας κολάζειν βουλόμε
νοι, δουλεύομτες ἀκρασίαις ὑπὸ τῶμ ἐκτὸς ἀν
θρώπωμ φωραθῶμεν. ὁ αὐτὸς παῖς ὢμ,
πολλὰ τοῦ φιλίππου κατορθοῦμτος, οὐκ ἔ
χαιρεν. ἀλλὰ πρὸς τοὺς συντρεφομένους ἔλε
γε παῖδας, ἐμοὶ μὲμ ὁ πατὴρ οὐθὲν ἀπολεί
ψει. τῶν δὲ παίδων λεγόμτων ὅτι ταῦτά σοι
κτᾶται, τί δὲ ὄφελος εἶπεμ, ἐὰμ ἔχω μὲμ
πολλά, πράξω δὲ οὐδέν. ὁ αὐτὸς ἐλα
φρὸς ὢν καὶ ποδώκης, καὶ παρακαλούμενος
ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὀλύμπια δραμεῖν στάδιομ, εἰ

γε ἔμελλον ἔφη βασιλεῖς ἕξειν ἀνταγωνιστάς.
ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν φίλων, νυ-
κτὸς ἐπιθέσθαι τοῖς πολεμίοις, εἶπεν. οὐ βα-
σιλικόν ἐστι κλέπτειν τὴν νίκην. ὁ αὐτὸς ἐ-
ρωτηθεὶς τίνα μᾶλλον ποθεῖ, τὸν πατέρα φί-
λιππον, ἢ ἀριστοτέλη τὸν διδάσκαλον; τὸν δι-
δάσκαλον ἔφη. ὁ μὲν γὰρ τοῦ γενέσθαι. ὁ δὲ,
τοῦ καλῶς γενέσθαι αἴτιος. ὁ αὐτὸς ἰδὼν
τινὰ τῶν γερόντων βάπτοντα τὰς τρίχας, εἶπε.
μὴ τὰς τρίχας βάπτε, ἀλλ' εἰ δύνασαι τὰ γόνα-
τα. ὁ αὐτὸς εἶπε, τῆς αὐτῆς ἁμαρτίας εἶναι
τὸ διδόναι οἷς μὴ δεῖ, καὶ τὸ μὴ διδόναι οἷς δεῖ.
ὁ αὐτὸς θεασάμενός τινα ὁμώνυμον αὐτῷ δειλὸν
ὄντα, ἔφη. νεανίσκε. ἢ τὸ ὄνομα ἄλλαξον, ἢ τὸν
τρόπον. ὁ αὐτὸς ἀναξάρχῳ τῷ φιλοσόφῳ
δοῦναι τὸν διοικητὴν ἐκέλευσεν, ὅσον ἂν
αἰτήσῃ. τοῦ δὲ διοικητοῦ φήσαντος ὡς ἑκα-
τὸν αἰτεῖται τάλαντα, καλῶς ἔφη ποι-
εῖ. γινώσκων ὅτι φίλον ἔχει. καὶ δυνάμενον
τηλικαῦτα δωρεῖσθαι, καὶ βουλόμενον.

αὐτῷ ἐπιθυμιῶντι τοῖς θεοῖς ἀφειδῶς, καὶ πολ
λάκις ἐπιδραττομένῳ τοῦ λιβανωτοῦ, πα
ρὼν λεωνίδης ὁ παιδαγωγός, οὕτως εἶπεν ὦ
παῖ δαψιλῶς ἐπιθυμιάσεις, ὅταν τῆς λιβα
νωτοφόρου κρατήσῃς. ὡς οὖν ἐκράτησεμ, ἔ
πεμψεν ἐπιστολὴμ πρὸς αὐτόμ. Ἀπέσταλ
κά σοι τάλαντα λιβανωτοῦ καὶ κασίας, ἵνα μη
κέτι μικρολογῇ πρὸς τοὺς θεούς. ἀλλ' ὡς ὅτι καὶ
τῆς ἀρωματοφόρου κρατοῦμεμ. ὁ αὐτός, τῶν
ἰνδῶμ τὸν ἄριστα δοκοῦντα καὶ λεγόμενον διὰ
δακτυλίου τὸν ἰστὸμ ἀφιέναι, ἐκέλευσεν ἐπι
δείξασθαι. καὶ μὴ βουλόμενομ, ὀργισθεὶς ἀνελεῖν
προσέταξεν. ἐπεὶ δὲ ἀπαγόμενος ὁ ἄνθρωπος
ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας, ὅτι πολὺς χρόνος
ἐστὶμ ἀφ' οὗ ἐπὶ χεῖρας τόξομ οὐκ ἔλαβον,
καὶ τὸ ἀποτυχεῖμ ἐφοβήθην, ταῦτα ἀκούσας
ἀλέξανδρος ἐθαύμασε. καὶ ἀπέλυσε μετὰ
δώρων αὐτόμ. ὅτι μᾶλλομ ἀποθανεῖν ὑπέμει
νεν, ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι. ὁ αὐτός,
πυθόμενος ὑπό τινος λοιδορεῖσθαι, βασιλικὸν

ἔφη· εὖ ποιοῦντα κακῶς ἀκούειν. αὐτοῦ ἐξιόντος ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἀριστοτέλης ἔλεγε. περίμεινον τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας, καὶ τότε πολέμει. ὁ δὲ, φοβοῦμαι εἶπε, μὴ περιμένων τὸ τέλειον τῆς ἡλικίας, τὴν τῆς νεότητος τόλμαν ἀπολέσω. ὁ αὐτὸς πληρώσας ὀστέων πίνακα, ἔπεμψε διογένει τῷ κυνικῷ. ὁ δὲ, λαβὼν εἶπε. κυνικὸν μὲν τὸ βρῶμα. οὐ βασιλικὸν δὲ τὸ δῶρον. ὀλυμπιὰς ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ἔλεγε. κρείσσων γέγονας, ἢ μητρὶ συνέφερεν. ἐπὶ κακῷ δηλονότι τὸν ἄριστον, ἔτεκον ἄριστον. καὶ δύστηνον. λαβοῦσα ἴσως ἐκ τοῦ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια. ὁ αὐτὸς τὸν ἄνυδρον ὁδεύων, αὐτός τε ὑπὸ δίψους ἐπόνει, καὶ οἱ μακεδόνες. οἱ δὲ κατάσκοποι τῆς χώρας ἐν κοίλῃ πέτρᾳ μικρὸν ὑδάτιον εὑρόντες, τοῦτο βαλόντες ἐπὶ κράνος, ἀλεξάνδρῳ κομίζουσιν. ὁ δὲ τῇ στρατιᾷ δείξας, ὡς ἐυθυμεῖν χρὴ φανέντος ὕδατος, αὐτὸς μὴ πιὼν ἐξέχεε τὸ κράνος πάντων ὁρώντων. οἱ δὲ μακεδόνες

ἀλλάξαντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἠγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ. πρὸς τὸ δίψος εὐρώστως ἀντέχοντες, διὰ τὴν τοῦ βασιλέως ἐγκράτειαν. ὁ αὐτὸς πολεμῶν προσέταξε τοῖς στρατηγοῖς ξυρεῖν τὰ τῶν μακεδόνων γένεια. ἵνα μὴ παρέχοιεν πρόχειρον λαβὴν τοῖς ἐναντίοις. ὁ αὐτὸς τοῦ οἰνοχόου αὐτοῦ ἀπολέσαντος φιάλην χρυσῆν, καὶ διὰ τοῦτο φοβουμένου, μαθὼν τοῦτο προσκαλεσάμενος εἶπε. θάῤῥει ὦ παῖ. ὅπου γὰρ ἂν εἴη, ἡμετέρα ἐστίν.

ὁ αὐτὸς νοσήσας μακρὰν νόσον, ὡς ἀνέῤῥωσεν, οὐδὲν ἔφη διατεθῆναι χεῖρον. ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ἡ νόσος, μὴ μέγα φρονεῖν θνητοὺς ὄντας.

ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν φίλων τεκνοποιῆσαι, ἔφη. μὴ ἀγωνιᾶτε. καταλείπω γὰρ ὑμῖν τέκνα, τὰς ἐκ τῶν ἀγώνων μου νίκας.

ὁ αὐτὸς, ἐπεὶ ἀντίπατρος αὐτῷ πολλὰ κατὰ τῆς μητρὸς ἔγραφεν, ἀγνοεῖς ἔφη ἀντίπατρε, ὅτι μητρὸς ἓν δάκρυον, πολλῶν διαβολῶν ἐπιστολὰς ἀπαλείφει. ὁ αὐτὸς ἰδὼν διογένην κοιμώμενον ἐν πίθῳ, ἔφη. πίθε μεστὲ

φρενῶν. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀμαστὰς ἔφη. ὦ βασιλεῦ μέγιστε. θέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. ἧς μὴ παρούσης, δυστυχοῦσιν αἱ φρένες. ὁ αὐτὸς τοξεύματι πληγεὶς ἐς τὸ σκέλος, ὡς πολλοὶ συνέδραμον τῶν πολλάκις εἰωθότων αὐτὸν θεὸν προσαγορεύειν, διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ, τουτὶ μὲν αἷμα εἶπεν ὡς ὁρᾶτε, καὶ οὐκ ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν. ὁ αὐτὸς ὁμήρου εἰπόν
„ τος, γέρωνες. ταί τ' ἀμβροσίην διῒ πατρὶ φέ
„ ρουσι, διὰ τὸ δοκεῖν ἐλέγχειν τοὺς θεοὺς φιλοσόφους, καὶ ἡδονῆς μείζους, ἀναθεῖναι τὸν ποιητὴν τὴν ἐκείνων τροφὴν τῷ ἀσθενεστάτῳ καὶ συμφερωτάτῳ ζώῳ. ὑφ' οὗ βραχύτι ἂν παρακομίζοιτο. Ἄλλοι δὲ, δία μὲν νομίζουσι τὸν ἥλιον, ἀκολούθως τῷ πλάτωνι. ὅς ἐμ φαίδρῳ φησίν. ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ ζεὺς, ὅς ἐστιν ὁ ἥλιος πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων. ἀμβροσίαν δὲ τὰς ἀτμίδας, αἷς ὁ ἥλιος τρέφεται. καθὰ δοξάζει καὶ δημόκριτος. δῆλον δὲ ὡς καὶ

ἐκ θαλάττης τοιαύτη ἀνιμωμένη τροφὴ, ἀνα
φέρεται. καὶ ἀριστοτέλης δὲ ἀλληγορικῶς
εἶπε δηλοῦν ὅμηρον ἐξ ἀναθυμιάσεως τρέφε
σθαι τοὺς θεούς, ἤτοι τὰ ἄνω σώματα, ἀμω
πόρον ζῶον παραλαβόντα εἰς ἔνδειξιν τῆς τοι
αύτης τροφῆς. τὸ δὲ ἀφαιρεῖσθαί τι ὑπὸ τῆς
πέτρας, δηλοῦν ἔφη ὡς καὶ ἡ γῆ ἕλκει ἐκ τῆς τοι
αύτης ἀναθυμιάσεως. ἀλέξανδρος δὲ ὁ πά
φιος ἱστορεῖ τὸν ὅμηρον υἱὸν αἰγυπτίων. δμα
γόρου καὶ αἴθρας. τροφὸν δὲ αὐτοῦ προφῆτιν
τινὰ θυγατέρα ὥρου ἱερέως ἴσιδος. ἧς ἐκ τῶν
μαστῶν μέλι ῥεῦσαι ποτὲ εἰς τὸ στόμα τοῦ παι
δίου. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα προέ
σθαι. χελιδόνος. ταῶνος. περιστερᾶς. κορώ
νης. πέρδικος. πορφυρίωνος. ψαρός. ἀηδό
νος. κοττύφου. εὑρεθῆναί τε τὸ παιδίον μετὰ
περιστερῶν ἐννέα παῖζον ἐπὶ τῆς κλίνης. εὐω
χουμένην δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς γονεῦσι τὴν
σιβύλλαν ἐμμανῆ γενομένην, ἔπη σχεδιά
σαι. ὧν ἡ ἀρχὴ, δαμαγόρα πολυνίκην. ἐν οἷς

καὶ μεγακλέα. καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσεῖπεν.
καὶ ναὸμ κτίσαι κελεῦσαι ἐννέα πελειάδων. ἐ
δήλου δὲ τὰς μούσας. τὸν δὲ καὶ τοῦτο ποιῆ
σαι. καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξειπεῖν τὸ πρᾶγ
μα. καὶ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνῦναι τὰ ζῶα.
οἷς βρέφος ὢν συνέπαιξε. καὶ ποιῆσαι αὐτὰ
τῷ διῒ τὴν ἀμβροσίαμ κομίζειν. Ἄλλοι δὲ
φασὶ τὸν ὅμηρον αἰνιττόμενον, ὡς τῶμ πλειά
δων ἓξ ὁρωμένων, ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ
ἀπόλλυται. ἑπτὰ οὖν οὔσαι, φαίνονται ἓξ τῶν
ἑπτά. τῆς μιᾶς διὰ τὸ καὶ ἄλλως ἀμυδρὸν τοῦ
ἀστέρος ἀφανιζομένης ὑπὸ τῶμ πέριξ. ὡς
δὲ ἡμεῖς, φασὶ πελειάδωμ ἐπιτελλουσῶμ ἀρ
χόμεθα θερίζειν, οὕτω καὶ θεοὶ τὴμ ἀμβροσί
αν κομίζουσιν. Ἀλεξάνδρου πρὸς ὑρκανίαμ
ἐπανελθόντος, ἧκε πρὸς αὐτὸν ἡ βασίλισσα
τῶν ἀμαζόνων. ὄνομα θάληστρις, μετὰ τριακο
σίωμ ἀμαζονίδων κεκοσμημένωμ πολεμι
κοῖς ὅπλοις. βασιλεύουσα τῆς μεταξὺ τοῦ
φάσιδος καὶ θερμώδοντος χώρας. ἦν δὲ τῷ,

τε κάλλει καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ διαφέρουσα. τοῦ δὲ βασιλέως θαυμάζοντος τό, τε παράδοξομ τῆς παρουσίας, καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν γυναικῶν, καὶ τὴν θάλιστριν ἐρομένου τίνα χρείαν ἔχουσα πάρεστιν, ἀπεφαίνετο παιδοποιίας ἕνεκεμ. ἐκεῖνον γὰρ τῶν ἁπάντωμ ἀνδρῶν διὰ τὰς πράξεις ἄριστομ ὑπάρχειν. αὐτὴμ δὲ τῶν γυναικῶν, ἀλκῇ τε καὶ ἀνδρείᾳ διαφέρειμ. εἰκὸς οὖμ τὸ γεννώμενομ ἐκ δυοῖν γονέων πρώτων ὄντωμ, ὑπερέξειν ἀρετῇ τῶν ἄλλωμ ἀνθρώπων. καὶ πέρας ἡσθεὶς ὁ βασιλεύς, καὶ προσδεξάμενος τὴν ἔντευξιμ αὐτῆς, καὶ συμπεριενεχθεὶς ἡμέρας ιγ΄, τιμήσας τε ἀξιολόγοις δώροις, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν οἰκίαμ. ὁ αὐτὸς, δέκα λαβὼν ἰνδῶμ γυμνοσοφιστὰς τοὺς δοκοῦντας ἀρίστους εἶναι, καὶ βραχυλογωτάτους, προβλήματα αὐτοῖς προύθηκε. τὸμ μὴ ἀποκρινόμενον εὐστόχως, ἀνελεῖν ἀπειλήσας. ἕνα τὸμ πρεσβύτερον αὐτῶν ἐπικρίνειν κελεύσας.
ὁ μὲν οὖμ πρῶτος ἐξετασθεὶς, πότερομ οἴεται

τοὺς ζῶντας εἶναι πλείονας, ἢ τοὺς τεθνεῶτας;
τοὺς ζῶντας ἔφη. οὐ γὰρ εἶναι τοὺς τεθνεῶτας.
ὁ δεύτερος δὲ, πότερον τὴν γῆν, ἢ τὴν θάλασσαν
μείζονα θηρία τρέφειν, τὴν γῆμ ἔφη. ταύτης γὰρ
μέρος εἶναι τὴν θάλασσαν. ὁ δὲ τρίτος, ποῖόν
ἐστι τῶν ζώων πανουργότατον ὃ μέχρι νῦν οὐκ ἐ-
γνώσθη, εἶπεν ἄνθρωπος. ὁ δὲ τέταρτος ἀνα-
κρινόμενος τίνι λογισμῷ τὸμ σαββᾶν ἀπέστη-
σαν ἄρχοντα αὐτῶν ὄντα, ἀπεκρίθη. καλῶς ζῆμ
βουλόμενοι αὐτὸμ, ἢ κακῶς ἀποθανεῖμ.
ὁ δὲ πέμπτος ἐρωτηθεὶς πότερομ οἴεται τὴν
ἡμέραμ προτέραν, ἢ τὴμ νύκτα γεγονέναι,
εἶπεν ἡμέρα μία. τῶν γὰρ ἀπόρων ἐρωτή-
σεωμ, ἀνάγκη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀπόρους
εἶναι. ὁ δὲ ἕκτος ἀπορηθεὶς πῶς ἄν τις φι-
ληθείη μάλιστα, ἂμ κράτιστος ὢμ ἔφη, μὴ
φοβερὸς εἴη. ὁ δὲ ἕβδομος ἐρωτηθεὶς
πῶς ἄν τις ἐξ ἀνθρώπων γένοιτο θεός; εἰ
πράξειεμ εἶπεμ, ἃ πρᾶξαι ἄνθρωπομ
μὴ δυνατόν ἐστιν.

ὁ δὲ ὄγδοος ἐρωτηθεὶς τί ἰσχυρότερον. ζωὴ ἢ θάνατος, ζωὴ ἔφη. τοσαῦτα κακὰ φέρουσα.

ὁ δὲ ἔννατος ἐξετασθεὶς μέχρι τίνος ἀνθρώπῳ καλῶς ἔχει ζῆν, μέχρις οὗ ἔφη τὸ τεθνάναι μὴ νομίζῃ τοῦ ζῆν ἄμεινον. κελεύσαντος δὲ τοῦ ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν δέκατον εἰπεῖν τί, δικαστὴς γὰρ ἦν, ἕτερος ἔφη ἑτέρου χεῖρον εἰπεῖν. τοῦ δὲ ἀλεξάνδρου φήσαντος, οὐκοῦν καὶ σὺ πρῶτος ἀποθανῇ τοιαῦτα κρίνων. καὶ πῶς εἶπε βασιλεῦ ἀληθὴς εἴης, φήσας πρῶτον ἀποκτεῖναι, τὸν πρῶτον ἀποκρινάμενον κάκιστα.

ἈΓΑΛΛΙΟΥ.

Ἀγαλλίας ὁ κερκυραῖος, ἀριστοφάνους γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις ἃς φησὶν ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὅμηρος, εἶναι ἀθήνας. καὶ ἐλευσῖνα. κατασκευάζων οὕτως. τὴν μὲν προτέραν, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις αἱ ἀθῆναι. μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων, ὁ θεὸς τὴν πόλιν τειχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους ἐν ἀθήναις. ταῦτα γὰρ πρῶτον

ἤχθη. αὐλούς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν ἀθηνᾶ. δίκην τε ἐν τῇ πόλει. παρὰ γὰρ ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ ἀλιροθίῳ τῷ ποσειδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι. καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν μέσῳ δύο, χρυσοῦ τάλαντα. τὴν δὲ ἑτέραν πόλιν οὖσαν ἐλευσῖνα. πόλεμον δὲ ἔσχον ἀθηναῖοι πρὸς ἐλευσινίους. ὃν αὐτοῖς ἐπολέμησεν εὔμολπος, καὶ ποσειδῶν. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς εἰσίν, ἄρης τε καὶ ἀθηνᾶ. ὁ μὲν χάριν ἀποδιδούς. ὅτι ἀπελύθη κριθεὶς ἐν ἀρείῳ πάγῳ. ἡ δέ, ὅτι τῆς πόλεως ὡς οἰκείας ἐκήδετο. καὶ τὰ ἐπαγόμενα, ἴδια ἐλευσῖνος. εὐρεῖα τριπτόλεμος. ἐπείπερ ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς δημήτηρ ἔδωκεν. ἡ δὲ σταφυλῆς μέγα βρίθουσα ἀλωή. ἐπὶ ἰκαρίῳ καὶ διονύσῳ πορεία. ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορός, ἀριάδνης καὶ θησέως ἔχει πράξεις. ἴδιος δὲ καὶ ὁ τεχνίτης τῶν ἀθηνῶν ἥφαιστος. ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ υἱῷ χαριζόμενος, βασιλεύοντι τῶν ἀθηνῶν, τὴν τοιαύτην παρασκευὴν

παρήγαγε. τὸν ἄρειον δὲ πάγον ἑρμηνεύει ὁ ἱερὸς κύκλος. οἱ δὲ δικασταὶ, ἀθηνῶμ.

ἈΓΑΘΟΚΛΈΟΥΣ.

Ἀγαθοκλῆς, υἱὸς ἦμ κεραμέως. γενόμενος δὲ κύριος σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰώθει κεραμεᾶ ποτήρια τιθέναι παρὰ τὰ χρυσᾶ. καὶ τοῖς νέοις ἐπιδεικνύμενος λέγειν. ὅτι τοιαῦτα ποιῶν πρότερομ, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρίαν. ὁ αὐτὸς πολιορκῶν ποτὲ πόλιμ, ἐπειδὴ τῶμ ἀπὸ τοῦ τείχους τινὲς ἐλοιδοροῦντο λέγοντες· ὦ κεραμεῦ τὸν μισθὸν πόθεν ἀποδώσεις τοῖς στρατιώταις, πρᾶος καὶ μειδιῶμ εἶπεν. αἴκα ταύταν ἕλω. λαβὼν δὲ κατὰ κράτος, ἐπίπρασκε τοὺς αἰχμαλώτους λέγωμ. ἐὰμ με πάλιμ λοιδορῆτε, πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν ἔσται μοι ὁ λόγος. ὁ αὐτὸς, ἐγκαλούντων τοῖς ναύταις αὐτοῦ τῶν ἰθακησίων, ὅτι τῇ νήσῳ προσβαλόντες τῶν θρεμμάτων τινὰ ἀπέσπασαμ. ὁ δὲ ὑμέτερος ἔφη βασιλεὺς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,

οὐ μόνον τὰ πρόβατα λαβὼν, ἀλλὰ καὶ τὸν ποιμένα προσεκτυφλώσας, ἀπῆλθεν.

ΑΓΑΣΙΚΛΕΟΥΣ

Ἀγασικλῆς ὁ λακεδαιμονίων βασιλεὺς, πρὸς τὸν εἰπόντα πῶς ἄν τις ἀδορυφόρητος ὢν ἄρχειν ἀσφαλῶς δύναιτο, ἐὰν οὕτως ἔφη αὐτῶν ἄρχῃ, ὥσπερ οἱ πατέρες τῶν υἱῶν. Ὁ αὐτὸς, θαυμάζοντός τινος ὅτι φιλήκοος ὢν οὐ προσδέχεται φιλοφάνην τὸν σοφιστὴν, ἔφη. τούτων χρῄζω μαθητὴς εἶναι, ὧν εἰμὶ καὶ υἱός.

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

Ἀγαμέμνων φυλαττόμενος τὸ δόξαι θατέρῳ τῶν ἡρώων χαρίσασθαι, αἰχμαλώτους τῶν τρώων συναγαγὼν, ἤρετο αὐτοὺς ὁπότερος τῶν δύο τούτων ἡρώων αἴαντος λέγω καὶ ὀδυσσέως, πρὸς κακοῦ μᾶλλον ἐγένετο; τῶν δὲ εἰπόντων ὡς ὀδυσσεὺς, ἔκρινε λοιπὸν ἄριστον εἶναι, τὸν πλεῖστα μάλιστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθρούς. ὅθεν ὅμηρος. παῖδες δὲ τρώων δίκασαν, καὶ παλλὰς ἀθήνη.

Ἀγησίλαος ὁ μέγας, ἐπαινοῦντός τινος ῥήτορα ἐπὶ τῷ δυνατῶς αὔξειν τὰ μικρὰ πράγματα, οὐδὲ σκυτοτόμον ἔφησεν ἡγοῦμαι σπουδαῖον, ὃς σμικρῷ ποδὶ ὑποδήματα μεγάλα περιτίθησιν. ὁ αὐτὸς ὁπότε ψεγομένων τινῶν, ἢ ἐπαινουμένων ἀκούοι, οὐχ ἧττον ᾤετο δεῖν καταμανθάνειν τοὺς τῶν λεγόντων τρόπους, ἢ περὶ ὧν λέγοιεν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν οὐχ οἱ τόποι τοὺς ἄνδρας ἐντίμους, ἀλλ᾽ οἱ ἄνδρες τοὺς τόπους ἐπιδεικνύουσιν. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μῦν ἑλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδαρίου κρατοῦντος, ἐπεὶ ὁ μῦς ἐπιστραφεὶς ἔδακε τὴν χεῖρα τοῦ κρατοῦντος καὶ ἔφυγεν, ἐπιδείξας τοῖς παροῦσιν εἶπεν. ὅταν τὸ ἐλάχιστον ζῷον οὕτως ἀμύνεται τοὺς ἀδικοῦντας, τί τοὺς ἄνδρας προσήκει ποιεῖν λογίζεσθαι;

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ἄχρι τίνος ἐστὶν οἱ τῆς λακωνικῆς ὅροι, τὸ δόρυ κραδάνας εἶπεν. ἄχρις οὗ τοῦτο φθάνοι. ὁ αὐτὸς, τινὸς ἐπιζητοῦντος

διατί ἀτείχιστος ἡ σπάρτη, ἐπιδείξας τοὺς πο-
λίτας ἐξωπλισμένους, ταῦτά ἐστιν εἶπε τὰ
λακεδαιμονίων τείχη. Ἄλλου δὲ τὸ αὐτὸ
ἐπιζητοῦντος, οὐ λίθοις δεῖ καὶ ξύλοις τετει-
χίσθαι τὰς πόλεις ἔφη, ταῖς δὲ τῶν ἐνοικούντων
ἀρεταῖς. ὁ αὐτὸς, τοῖς αὐτοῦ φίλοις παρήγ-
γελλε, μὴ χρήμασιν, ἀνδρείᾳ δὲ καὶ ἀρετῇ σπου-
δάζειν πλουτεῖν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμενος πῶς
μεγάλην δόξαμ περιεποιήσατο, θανάτου κα-
ταφρονήσας ἔφη. ὁ αὐτὸς μακαρίζοντός
τινος τὸν περσῶμ βασιλέα νέομ κομιδῇ ὄν-
τα, εἶπεν. ἀλλ' οὐδὲ πρίαμος ταύτην ἔχων
τὴμ ἡλικίαμ ἠτύχησεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμε-
νος, διατί μάλιστα παρὰ τοὺς ἄλλους εὐδαι-
μονοῦσιν οἱ σπαρτιᾶται, διότι εἶπε παρὰ
τοὺς ἄλλους ἀσκοῦσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις μάλιστα παρ' ἀν-
θρώποις εὐδοκιμοίη, εἰ λέγοι εἶπε τὰ ἄριστα.
πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα. ὁ αὐτὸς, τὸν στρατη-
γὸμ δεῖμ ἔφασκε πρὸς μὲμ τοὺς ἐναντίους

τόλμαν. πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους εὔνοι
αν ἔχειν. ὁ αὐτὸς, ἐπιζητοῦντός τινος τίνα δεῖ
μανθάνειν τοὺς παῖδας, ταῦτα εἶπεν, οἷς καὶ ἄν
δρες γενόμενοι χρήσονται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε,
τοὺς τὴν ἀσίαν κατοικοῦντας, ἐλευθέρους μὲν,
κακοὺς εἶναι. δούλους δὲ, ἀγαθούς. ὁ αὐτὸς,
περὶ ἀνδρείας καὶ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς, πό
τερα βελτίων, οὐδὲν ἀνδρείας ἔφη χρήζομεν,
ἐὰν πάντες ὦμεν δίκαιοι. ὁ αὐτὸς, λακε
δαιμονίων νικησάντων ἀθηναίους, καὶ τοὺς συμ
μάχους ἐν κορίνθῳ, πυθόμενος τὸ πλῆθος τῶν
πολεμίων νεκρῶν, φεῦ τῆς ἑλλάδος εἶπεν.
ἣ τοσούτους ὑφ' ἑαυτῆς ἀπολώλεκεν, ὅσους
ἤρκει τοὺς βαρβάρους νικῆν ἅπαντας.
Ἀποθνήσκων δὲ, τοὺς φίλους ἐκέλευσε μηδε
μίαν πλάθαν. μὴ δὲ μιμηλὰν ποιήσασθαι.
τὰς εἰκόνας οὕτω προσαγορεύων. εἰ γάρ τι
καλὸν ἔργον πεποίηκα, τοῦτό μου μνημεῖ
όν ἐστιν. εἰ δὲ μηδὲν, οὐδ' εἰ πάντες ἀνδρι
άντες. ξενοφῶν δὲ περὶ αὐτοῦ ἔλεγε. ποίας

γὰρ νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας.

ἌΓΙΔΟΣ.

Ἄγις ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔφη τοὺς λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν πόσοι εἰσίν. ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πολέμιοι. ὁ αὐτὸς ἐν μαντινέᾳ κωλυόμενος διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις πλείοσιν οὖσιν, εἶπεν. ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι, τὸν ἄρχειν πολλῶν βουλόμενον. ὁ αὐτὸς, πρὸς ἄνθρωπον πονηρὸν ἐρωτῶντα πολλάκις τίς ἄριστος εἴη σπαρτιατῶν; εἶπεν. ὁ σοῦ ἀνομοιότατος. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν πυνθανόμενον πόσοι εἰσὶν οἱ λακεδαιμόνιοι, πολλοί σοι ἔφη δόξουσιν εἶναι, ἐὰν αὐτοὺς ἴδῃς μαχομένους. πρεσβευτὴς ἐκ περίνθου παραγενόμενος εἰς λακεδαίμονα, ἐμακρηγόρει. ὡς δ᾽ ἐπαύσατο λέγων, καὶ ἠρώτα τὸν ἄγιν τί δεῖ τοῖς περινθίοις ἀπαγγεῖλαι, τί δ᾽ ἄλλο ἔφη, ἢ ὅτι σὺ μὲν μόλις ἐπαύσω λέγειν, ἐγὼ δ᾽ ἐσιώπων.

Αἰσώπου.

Αἴσωπος ὀνειδισθεὶς ὑπό τινος ἐπὶ τῷ χαλεπὴν ἔχειν τὴμ ὄψιμ, ἔφη. οὐκ ἐς τὸ εἶδος. ἀλλ' εἰς τὸμ νοῦμ προσέχειμ δεῖ. ὁ αὐτός, ἀκούσας παρά τινος ὅτι ὁ δεῖνα λέγει κατὰ σοῦ, καὶ τὴν λοιδορίαμ ἐξειπόντος, ἔφη. οἱ τὰς μαχαίρας ποιοῦντες, οὐκ αὐτοὶ ἀποκτείνουσιν. ἀλλ' οἱ χρώμενοι ταῖς ὑπ' ἐκείνων κατεσκευασμέναις. καὶ ἐμὲ νῦμ, οὐκ ἐκεῖνος λέγει κακῶς. ἀλλὰ σὺ ὁ χρώμενος τῇ ἐκείνου βλασφημίᾳ.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ὄφελος τοῖς ψευδομένοις ἐκ τοῦ ψεύδους, ἔφη. τὸ, κἂν ἀληθῆ λέγωσι μὴ πιστεύεσθαι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί οἱ θεοὶ πράττουσιμ, ἔφη. τὰ μέμ, οἰκοδομεῖν. τὰ δὲ, καταβάλλειμ.

Ἀλέξιδος.

Ἄλεξις ὁ τῶμ κωμῳδιῶν ποιητής, ἐπειδή τις αὐτὸμ ὄντα πρεσβύτην ἑώρα μόλις πορευόμενον, καὶ ἠρώτα τί ποιεῖς, ἔφη κατὰ σχολὴμ ἀποθνήσκω.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τὰς ἡδονὰς συλλέγειν τὸν σώφρονα.
τρεῖς δ' εἰσὶν αὗται τὴμ δύναμιν κεκτημέναι,
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ.
τὸ πιεῖμ. τὸ φαγεῖμ. τὸ τῆς ἀφροδίτης τυγχάνειν.
τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα χρὴ καλεῖν.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

οὐκ ἔστι παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.
εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν ἔρως,
καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντωμ πολύ;
οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα
ἄνθρωπος, οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους,
ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τοιοῦτο τὸ ζῆμ ἐστὶν ὥσπερ οἱ κύβοι.
οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιμ. οὐδὲ τῷ βίῳ
ταὐτὸν διαμένει σχῆμα. μεταβολὰς δ' ἔχει.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

κἂν εὐτυχῇ τις ὡς ἔοικε προσδοκᾶμ

ἀεί τι δεῖ. καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τῶν μετρίων αἱ μείζονες λῦπαι,
ποιοῦσι τοῦ φρονεῖν μετάστασιν.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας.
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος, ἠτύχει ποτέ.

ἈΛΚΙΒΙΆΔΟΥ.

Ἀλκιβιάδης προσελθὼν διδασκαλείῳ, ῥαψῳδίαν ἰλιάδος ᾔτει. τοῦ δὲ διδασκάλου μηδὲν ἔχειν ὁμήρου φήσαντος, ἐμβρίψας αὐτῷ κόνδυλον παρῆλθεν. ὁ αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν, ἐλήφθη λαβὴν ἐν παλαίστρᾳ. καὶ μὴ δυνάμενος διαφυγεῖν, ἔδακε τὴν χεῖρα τοῦ καταπαλαίοντος. εἰπόντος δὲ ἐκείνου, δάκνεις ὡς αἱ γυναῖκες, οὐ μὲν οὖν εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες. ὁ αὐτὸς ἔχων κύνα πάγκαλον ἐωνημένον ἑπτακισχιλίων δραχμῶν, ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὴν οὐράν. ἐρωτήσαντος δέ τινος αὐτὸν τίνος χάριν τοῦτο πεποίηκεν, ὅπως ἔφη τοῦτο λέγωσιν ἀθη

ναῖοι περὶ ἐμοῦ. καὶ μηδὲν ἄλλο πολυπραγμο-
νῶσι. ὁ αὐτὸς, καλούμενος ἐπὶ κρίσιν θανα-
τικὴν ὑπὸ ἀθηναίων ἀπὸ σικελίας, ἔκρυψεν
ἑαυτὸν εἰπὼν, εὐήθη εἶναι τὸν δίκην ἔχον-
τα ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐξὸν φυγεῖν. εἰπόν-
τος δέ τινος οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν πε-
ρὶ σεαυτοῦ κρίσιν, ἐγὼ μὲν ἔφη οὐδὲ τῇ μη-
τρί. μή πως ἀγνοήσασα, τὴν μέλαιναν βάλῃ
ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς. ἀκούσας δὲ ὅτι
θάνατος αὐτοῦ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατέγνω-
σαι, δείξωμεν οὖν ἔφη ὅτι ζῶμεν. καὶ πρὸς
λακεδαιμονίους τρεψάμενος, τὸν δεκελι-
κὸν ἤγειρεν ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους πόλεμον.

ἈΜΆΣΙΔΟΣ.

Ἄμασις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, φίλῳ
ἀποβαλόντι υἱόν, γράφων παραμυθητι-
κὸν εἶπεν. εἰ ὅτε οὐδέπω ἦν οὐκ ἐλυποῦ,
μὴ δὲ νῦν ὅτε οὐκέτι ἔσται λυπηθῇς.

Ἄμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. ἡδὺ μὲν
πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον

εὖ πρήσσοντα. ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσιμ, ἐπισταμένῳ τὸ θεῖον, ὡς ἔστι φθονερόν. καί κως βούλομαι καὶ αὐτός. καὶ τῶν ἂν κήδομαι, τὸ μέμ τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων. τὸ δὲ, προσπταίειν. καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλὰξ πρήσσωμ. ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας, ὅστις ἐς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, εὐτυχέων τὰ πάντα. Ἀναξιμένης ἔλεγε. τοῖς ἀστείοις πρεσβύταις, ὅσομ αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι πάλιν αὔξονται.

ἈΝΑΞΑΡΧΟΥ.

Ἀνάξαρχος ἀβδηρίτης, ἐν συμποσίῳ τοῦ ἀλεξάνδρου ἐρωτήσαντος αὐτὸν, τί ἄρα δοκεῖ τὸ δεῖπνομ, ἔφη. ὦ βασιλεῦ. πάντα πολυτελῶς. ἔδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σατράπου τινὸς παρατεθεῖσθαι. ἀπορρίπτωμ πρὸς τὸν νικοκρέοντα. ὁ δὲ μνησικακήσας μετὰ τὴν τελευτὴμ τοῦ

βασιλέως, ὅτε πλέων ἀκουσίως προσηνέχθη τῇ κύπρῳ, ὁ ἀνάξαρχος συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ εἰς ὅλμον βαλὼν, ἐκέλευσε τύπτεσθαι σιδηροῖς ὑπέροις. τὸν δὲ, οὐ φροντίσαντα τῆς τιμωρίας εἰπεῖν. ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφερόμενον. πτύσαι πτύσαι τὸν ἀναξάρχου θύλακον. ἀνάξαρχον οὐ πτίσσεις. κελεύσαντος δὲ τοῦ νικοκρέοντος καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκτμηθῆναι, λόγος ἀποτραγόντα, προσπτύσαι αὐτῷ.

ἈΝΤΑΓΟΡΟΥ.

Ἀνταγόρας, ἐπεὶ ἀνεγίγνωσκε παρὰ βοιωτοῖς τὸ τῆς θηβαΐδος σύγγραμμα, καὶ οὐδεὶς ἐπεσημαίνετο, κλείσας τὸ βιβλίον, δικαίως εἶπε καλεῖσθε βοιωτοί. βοῶν γὰρ ὦτα ἔχετε.

ἈΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἀντιφάνης εἶπεν, ὁ μηδὲν ἀδικῶν, οὐδενὸς δεῖται νόμου. Ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἐν γῇ πένεσθαι κρεῖττον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

Ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ὀφθαλμιῶν ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ

πάμπολλα πάσχων, ἓν ἀγαθὸν πάσχει μόνον.
ὅτ' οὐχ ὁρᾷ γυναῖκα τοῦτον τὸν χρόνον.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἄρ' ἐστὶ λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον.
μόνον γὰρ ἀεὶ διαμένειν εἴωθ' ἀεί.
τὸ χρῶμα δ' αὐτό. τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους,
οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.
Πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων.
ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα,
τί τοῦτ' ἀπορρήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποιεῖν.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

ὁ αὐτὸς εἶπεν.

ὁ πλοῦτος ἡμᾶς καθάπερ ἰατρὸς κακὸς,
τυφλοὺς βλέποντας παραλαβὼν, πάντας ποιεῖ.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

Πρὸς τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον,

ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τὸ γῆρας, ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν.
πάντ' ἐστ' ἰδεῖν γὰρ εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.

ὁ αὐτὸς ἔφη.

ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν, ἔσχατον τοῦ δυστυχεῖν.

ἈΝΑΞΑΓΌΡΟΥ.

Ἀναξαγόρας Ἡγησιβούλου Κλαζομένιος πρῶτος τῇ ὕλῃ νοῦν ἐπέστησεν. ἀρξάμενος οὕτως τοῦ συγγράμματος· ὅ ἐστιν ἡδέως καὶ μεγαλοφρόνως ἡρμηνευμένον. πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ. εἶτα νοῦς ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε. παρὸ καὶ νοῦς ἐκλήθη. καὶ φησὶ περὶ αὐτοῦ Τίμων ἐν τοῖς σίλλοις, οὕτω. που Ἀναξαγόρην φασ' ἔμμεναι ἄλκιμον ἥρωα νοῦν. ὅτι δὴ νόος αὐτῷ ὃς ἐξαπίνης ἐπεγείρας, πάντα συνεσφήκωσεν ὁμοῦ τεταραγμένα πρόσθεν. ὁ αὐτὸς, δύο ἔλεγε διδασκαλίας εἶναι θανάτου. τόν τε πρὸ τοῦ γενέσθαι χρόνον, καὶ τὸν ὕπνον. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εἰπόντα οὐδέν σοι μέλλει τῆς πατρίδος, ἔφη. ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλλει. δείξας τὸν οὐρανόν.

αὐτοῦ φασὶ προειπεῖν τὴν περὶ αἰγὸς ποταμοὺς γενομένην τοῦ λίθου πτῶσιν. ὃν εἶπεν ἐκ τοῦ ἡλίου πεσεῖσθαι. ὅθεν καὶ εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα αὐτοῦ, χρυσέαν βῶλον εἰπεῖν τὸν ἥλιον ἐν τῷ φαέθοντι. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εἰπόντα εἰ τὰ ἐν λαμψάκῳ ὄρη ἔσται ποτὲ θάλασσα, ἔφη. ἐάν γε ὁ χρόνος μὴ ὑπολείπῃ. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εἰπόντα ἐστερήθης ἀθηναίων, οὐ μὲν οὖν ἔφη. ἀλλ᾽ ἐκεῖνοι ἐμοῦ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς εἰς τί γεγέννηται, εἰς θεωρίαν ἔφη ἡλίου. καὶ σελήνης. καὶ οὐρανοῦ. Ἀντίγονος, πρός τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ᾔδεις ὦ μῆτερ ἔφη ὅσων κακῶν ἐστὶ μεστὸν τουτὶ τὸ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας αὐτὸ κείμενον ἐβάστασας.

ἈΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν εἶπε. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

εἰ δέοι τι ἁμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ἀπολῦσαι ὁσιώτερον, ἢ τὸ ἀδίκως ἀπολέσαι. τὸ μὲν γὰρ

ἁμάρτημά ἐστι. τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι, ἀσέβημα.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

Ἀνάχαρσις ὁ Γνούρου σκύθης ἐρωτηθεὶς πῶς οὐκ ἄν τις γένοιτο φιλοπότης, εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχει τὰς τῶν μεθυόντων ἀσχημοσύνας εἶπεν. ὁ αὐτὸς μαθὼν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεώς, τοσοῦτον ἔφη τοῦ θανάτου τοὺς πλέοντας ἀπέχειν. ὁ αὐτὸς, τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον ἔλεγε. διὰ τὸ ἀλειφομένους τοὺς ἀθλητὰς, ἐπιμαίνεσθαι ἀλλήλοις. ὁ αὐτὸς θαυμάζειν ἔλεγε, πῶς οἱ ἕλληνες ἀπαγορεύοντες μὴ ψεύδεσθαι, ἐν ταῖς καπηλείαις φανερῶς ψεύδονται. ὁ αὐτὸς ἔφη. γλώσσης. γαστρός. αἰδοίων κρατεῖν.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα τῶν πλοίων ἐστὶν ἀσφαλέστερα, ἔφη τὰ νεωκείμενα. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διὰ τίνα αἰτίαν οἱ ἄνθρωποι λυποῦνται πάντοτε, ἔφη. ὅτι οὐ μόνον αὐτοὺς τὰ ἴδια κακὰ λυπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πότεροι πλείους εἰσὶν οἱ

ζῶντες, ἢ οἱ νεκροί. τοὺς οὖν πλέονας ἔφη που τίθης. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὑπὸ ἀττικοῦ, ὅτι σκύθης ἐστὶν. ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν ὄνειδος εἶπεν ἡ πατρίς. σὺ δὲ τῆς πατρίδος. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν τε καὶ φαῦλον, γλῶσσα ἔφη.

ὁ αὐτὸς ἔλεγε, κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.

ὁ αὐτὸς τὴν ἀγορὰν ὡρισμένον ἔφη τόπον εἰς τὸ ἀλλήλους ἀπατᾷν, καὶ πλεονεκτεῖν. ὁ αὐτὸς ὑπὸ μειρακίου παρὰ πότον ὑβρισθεὶς, ἔφη. μειράκιον, ἐὰν νέος ὢν τὸν οἶνον μὴ φέρῃς. γέρων γενόμενος, ὕδωρ οἴσεις. εὗρε δ᾽ ὡς βίον ἄγκυραν, καὶ κεραμικὸν τροχόν. φασὶ ποτὲ τοῦτον κοιμώμενον, κατέχειν τῇ μὲν δεξιᾷ τὸ στόμα. τῇ δὲ λαιᾷ, τὰ αἰδοῖα. αἰνιττόμενον δεῖν μὲν ἀμφοῖν. μεῖζον δὲ εἶναι γλώττης κρατεῖν, ἢ ἡδονῆς.

ἈΝΤΙΣΘΈΝΟΥΣ

Ἀντισθένης Ἀντισθένους ἀθηναῖος. μὴ ὢν ἰθαγενὴς, καὶ ὀνειδιζόμενος, εἶπε. καὶ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν φρυγία ἐστίν. ἐδόκει γὰρ εἶναι θράττης μητρός. ὅθεν καὶ ἐν τανάγρᾳ κατὰ τὴν μάχην εὐδοκιμήσας, ἔδωκε λέγειν σωκράτει, ὡς οὐκ ἂν ἐκ δυοῖν ἀθηναίων, οὗτος ἐγεγόνει γενναῖος. ὁ αὐτὸς πρῶτος τὸν λόγον ὡρίσατο εἰπὼν, λόγος ἐστὶν, ὁ τὸ τί ἦν ἢ ἔστι δηλῶν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ποντικὸν μεράκιον μέλλον φοιτᾶν αὐτῷ. καὶ πυθόμενον τίνων αὐτῷ δεῖ, φησὶ βιβλαρίου, καινοῦ. καὶ γραφιδίου, καινοῦ. καὶ πινακιδίου, καινοῦ. τὸν νοῦν παρεμφαίνων. ὁ αὐτὸς μυούμενος ποτὲ τὰ ὀρφικὰ, τοῦ ἱερέως εἰπόντος, ὅτι οἱ ταῦτα μυούμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν ἐν ᾅδου μετέχουσι, τί οὖν ἔφη οὐκ ἀποθνήσκεις. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διατί ὀλίγους ἔχει μαθητὰς, ὅτι ἀργυρέᾳ αὐτοὺς ἔφη ἐκβάλλω ῥάβδῳ.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί μακαριώτερον ἐν ἀνθρώ
ποις, ἔφη εὐτυχοῦντα ἀποθανεῖν. ὁ αὐτὸς
γνωρίμου τινὸς πρὸς αὐτὸν ἀποδυρομένου ὡς
εἴη τὰ ὑπομνήματα ἀπολωλεκώς, ἔδει γὰρ ἔ
φη ἐν τῇ ψυχῇ αὐτὰ, καὶ μὴ ἐν ταῖς χάρταις
καταγράφειν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τοὺς βουλομέ
νους ἀθανάτους εἶναι, δεῖν ζῆν εὐσεβῶς καὶ δι
καίως. ὁ αὐτὸς εἶπε τότε τὰς πόλεις ἀπόλ
λυσθαι, ὅταν μὴ δύνωνται τοὺς φαύλους ἀ
πὸ τῶν σπουδαίων διακρίνειν. ὁ αὐτὸς ἔφη.
ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τὸν σίδηρον, οὕτως ὑπὸ τοῦ
ἰδίου ἤθους, τοὺς φθονεροὺς κατεσθίεσθαι.
ὁ αὐτὸς εἶπεν, ὁμονοούντων ἀδελφῶν συμβίω
σιν, παντὸς τείχους ἰσχυροτέραν εἶναι.
ὁ αὐτὸς, τοιαῦτα ἔφη δεῖν ἐφόδια ποιεῖσθαι, ἃ
καὶ ναυαγήσαντι συγκολυμβήσει. ὁ αὐτὸς ἔ
σκωπτε πλάτωνα ὡς τετυφωμένον. πομ
πῆς οὖν γενομένης, ἵππον θεασάμενος φρυα
κτὴν, φησὶ πρὸς πλάτωνα. ἐδόκεις μοι καὶ σὺ
ἵππος ἂν εἶναι λαμπρυντὴς, τοῦτο δὲ εἶπεν,

ἐπεὶ

ἐπεὶ συνεχῶς ὁ πλάτων ἵππων ἐπῄνει. καί
ποτε ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νοσοῦμτα, καὶ θεα
σάμενος λεκάνην, ἔμθα ὁ πλάτων ἐμημέκει,
ἔφη. χολὴν μὲν, ὁρῶ ἐμταῦθα. τῦφομ δὲ οὐχ
ὁρῶ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ σωκράτους,
καθά φησὶ φανίας ἐμ τῷ περὶ τῶν σωκρα
τικῶμ, τί ποιῶν καλὸς κἀγαθὸς ἔσοιτο, ἔφη. εἰ
τὰ κακὰ ἃ ἔχεις, ὅτι φευκτά ἐστι μάθοις
παρὰ τῶν εἰδότων. ὁ αὐτὸς, ποντικοῦ νε
ανίσκου πολυωρήσειν αὐτὸν ἐπαγγελλομέ
νου, εἰ τὸ πλοῖομ ἀφίκοιτο τῶν ταρίχων, λα
βὼμ αὐτὸμ καὶ θύλακον κενὸν, πρὸς ἀλφιτόπω
λιν ἧκε. καὶ σαξάμενος ἀπῄει. τῆς δὲ αἰτού
σης τὸ διάφορομ. ὁ νεανίσκος ἔφη δώσει, ἐὰν
τὸ πλοῖον αὐτοῦ τῶμ ταρίχων ἀφίκηται.
ὁ αὐτὸς διδακτικὴμ ἀπεδείκνυε τὴν ἀρετὴμ
πρὸς εὐδαιμονίαν. μηδενὸς προσδεομένημ,
ὅτι μὴ σωκρατικῆς ἰσχύος. τήμ τε ἀρετὴν
τῶμ ἔργων εἶναι, μὴ λόγων πλείστων δεομέ
νην. μή τε μαθημάτωμ. αὐτάρκη τε εἶναι τὸν

σοφόν. πάντα γὰρ αὐτοῦ εἶναι τὰ τῶν ἄλλων.
τήν τε ἀδοξίαν ἀγαθόν, καὶ ἴσον τῷ πόνῳ. καὶ
τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους πο
λιτεύεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸν τῆς ἀρετῆς. ὁ αὐ
τὸς γαμήσειν ἔλεγε τεκνοποιίας χάριν, ταῖς
εὐφυεστάταις συνιόντα γυναιξὶ, καὶ ἐρασθήσε
σθαι δέ. μόνον γὰρ εἰδέναι τὸν σοφὸν τίνων χρὴ
ἐρᾷν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, συμμάχους ποιεῖσθαι
τοὺς ἐμψύχους ἅμα καὶ δικαίους. ἀναφαίρετον
γὰρ ὅπλον ἡ ἀρετή. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ποῖα
" δεῖ μανθάνειν τὸ ὁμήρου, ἔφη. ὅττι τοι ἐν μεγάροι
" σι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται. ὁ αὐτὸς ἔφη.
κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαν
τας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν, πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὸν δίκαιον
περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τοῦ συγγενοῦς. ἀνδρὸς καὶ
γυναικὸς ἡ αὐτή ἐστιν ἀρετή. τἀγαθὰ καλά. τὰ κα
κὰ αἰσχρά. τὰ πονηρὰ πάντα, νομίζειν ξενικά. τεῖ
χος ἀσφαλέστατον, φρόνησιν. μήτε γὰρ καταρ
ρεῖν. μήτε προδίδοσθαι. τείχη κατασκευα

στέον ἐν τοῖς αὐτοῦ ἀναλώτοις λογισμοῖς. τοῦτον θεόπομπος ἐπαινεῖ μόνον, ἐκ πάντων σωκρατικῶν. δεινόν τε εἶναι καὶ διὰ ὁμιλίας ἐμμελοῦς ὑπαγαγέσθαι παρόντι νοῦν. δῆλον δὲ ἐκ τῶν συγγραμμάτων, κἀκ τοῦ ξενοφῶντος συμποσίου.

ἈΝΑΚΡΕΌΝΤΟΣ.

Ἀνακρέων, δωρεὰν παρὰ πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυσὶν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ εἰπών, οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ τῆς φροντίδος. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν μέλπομαι βρύοντα.
μίτραις πολυανθέμοις ἀείδειν. ὁ δὲ,
καὶ θεῶν δυνάστης. ὁ δὲ καὶ βροτοὺς δαμάζει.

ὁ αὐτὸς ἔφη.

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'. οὐ γὰρ ἂν ἄλλη λύσις
ἐκ πόνων γένοιτ', οὐδ' ἅμα τῶνδε.

ἈΠΟΛΛΩΝΊΟΥ.

Ἀπολλώνιος ὁ φιλόσοφος, πρὸς τοὺς γραμματέας τῶν ἐφεσίων νουθετῶν εἶπεν. οἱ παῖδες ὑμῶν πρῶν δέονται. οἱ νέοι, γερόντων. αἱ γυναῖκες, ἀνδρῶν.

οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες, νόμωμ. οἱ νόμοι, φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. προγόνων ἀγαθῶν ἐστὲ, τὰ παρόντα μισεῖτε. ὁ αὐτὸς ἔφη. οὐ θρηνητέον οἵων ἐστερήθημεν. ἀλλὰ μνημονευτέον ὅτι μετὰ τῶν φίλων, τὴν καλίστημ βιωτὴμ ἐβιώσαμεν.

ΑΡΙΜΝΗΣΤΟΥ.

Ἀρίμνηστος ἐρωτηθεὶς, τί μέγιστομ ἀγαθὸμ ἀνθρώπῳ; εἶπε. τὸ καλῶς ἀποθανεῖν.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ὀνειδιζόμενος ἐπὶ πενίᾳ ὑπό τινος πλουσίου, εἶπεν. ἐμοὶ μὲμ ἡ πενία οὐδὲμ ἱστορῆσαι κακόν. σοὶ δὲ ὁ πλοῦτος, ταραχὰς οὐκ ὀλίγας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πόσον ἐστὶ χρόνομ ἄνθρωπομ καλῶς ζῆν, ἔφη. ἕως ἂν ὑπολάβῃ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν κρεῖττομ εἶναι. Ἀριστείδης ἐχθρὸς ὢν Θεμιστοκλέους, καὶ πρεσβευτὴς ἐκπεμφθεὶς σὺν αὐτῷ, βούλει φησὶν ὦ Θεμιστόκλεις ἐπὶ τῶμ ὅρωμ τὴν ἔχθραμ ἀπολίπωμεν, ἂν γὰρ δοκῇ πάλιν αὐτὴν

ἐπανιόντες ληψόμεθα. ὁ αὐτὸς, ἐπεὶ τῶν ἀθηναίων ὁρμωμένων ἐπὶ τὸν ἐξοστρακισμὸν, ἄνθρωπος ἀγράμματος καὶ ἄγροικος ὄστρακον ἔχων, προσῆλθεν αὐτῷ κελεύων ἐγγράψαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀριστείδου. γιγνώσκεις ἔφη τὸν ἀριστείδην; τοῦ δὲ ἀνθρώπου γινώσκειν μὲν οὐ φήσαντος, ἄχθεσθαι δὲ τῇ τοῦ δικαίου προσηγορίᾳ, σιωπήσας ἐνέγραψε τὸ ὄνομα τῷ ὀστράκῳ, καὶ ἀπέδωκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί μάλιστα αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ ἐλύπει, τὸ τῆς πατρίδος ὄνειδος ἔφη. κακῶς ἀκουούσης ἐν τῇ φυγῇ αὐτοῦ. αὐτῷ περὶ πολιτικὰ διαφέροντι, εἴθε ἔφη ἡ γυνή, τὰ μὲν ἴδια, κοινὰ ἐμόμισας. τὰ δὲ κοινά, ἴδια.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀρίστιππος ὁ κυρηναῖος φιλόσοφος, ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη. τὸ δύνασθαι πᾶσι θαῤῥούντως ὁμιλεῖν. ὁ αὐτὸς ὑβριζόμενος ὑπό τινος, ἀνεχώρει. τοῦ δὲ ἐπιδιώκοντος, καὶ λέγοντος φεύγεις, ναὶ ἔφη. τοῦ

μὲν γὰρ κακῶς λέγειν, σὺ τὴν ἐξουσίαμ ἔχεις. τοῦ δὲ μὴ ἀκούειν, ἐγώ. ὁ αὐτὸς χρισάμενος μύρῳ, κακοὺς κακῶς ἀπολωλέναι τοὺς κιναίδους ἔφασκε. τοῦ μύρου τὴν ὠφέλειαμ, εἰς λοιδορίαν διαβεβληκότας. Ἀρίστιππομ δέ ποτέ φασι, κατὰ πότομ κελεύσαντος διονυσίου ἕκαστομ ἐν πορφυρᾷ ἐσθῆτι ὀρχήσασθαι, τὸν μὲν πλάτωνα μὴ προσίεσθαι, εἰπόμτα οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν, λαβόντα καὶ μέλλομτα ὀρχήσασθαι, εὐστόχως εἰπεῖν. καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὖσα ἥγε σώφρωμ, οὐ διαφθαρήσεται. ὁ αὐτὸς εἶπε, μέμνησο λιμοῦ καὶ δίψης. ταῦτα γὰρ δύνανται μεγάλως τοῖς σωφροσύνην διώκουσιν. ὁ αὐτὸς, ἐρωτήσαμτος αὐτὸν τινὸς, πόσον αἰτοίη μισθὸμ ὑπὲρ τῆς τοῦ τέκμου παιδεύσεως, χιλίας ἔφη δραχμάς. τοῦ δὲ, ἡράκλεις εἰπόμτος ὡς ὑπέρπολυ ἤτημαι, δύναμαι γὰρ ἀνδράποδομ χιλίωμ πρίασθαι, τοιγαροῦν εἶπε, δύο ἕξεις ἀνδράποδα. καὶ τὸμ υἱόν. καὶ ὃν ἂμ

ϖρίῃ. ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοῖς μέοις
τοιαῦτα ἐφόδια κτᾶσθαι, ἅ τινα αὐτοῖς καὶ
ναυαγήσασι συνεκκολυμβήσει. ὁ αὐτὸς
ἰδὼμ τινὰ ὀργιζόμενον, καὶ διὰ τῶν λόγωμ
χαλεπαίνοντα, ἔφη. μὴ τοὺς λόγους δι' ὀργῆς
ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ τῶν λόγων ϖαύ
σωμεν. ὁ αὐτὸς, διονυσίου ποτὲ τριῶν ἑται
ρῶν οὐσῶν, μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος,
τὰς τρεῖς ἀπήγαγεν. εἰπὼν οὐδὲ τῷ ϖάριδι συ
νήνεγκε μίαν προκρῖναι. ἀπαγαγὼν μέντοι αὐ
τὰς ἄχρι τοῦ θυρῶνος, ἀπέλυσεν. οὕτως ἦν καὶ ἑ
λέσθαι, καὶ καταφρονῆσαι πολύς. διὸ καὶ στρά
τωνα. οἱ δὲ, πλάτωνα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν. σοὶ μόνῳ
δέδοται χλαμύδα φορεῖν, καὶ ῥάκος. αὐτὸν καὶ
παριόντα λάχανα πλύνων διογένης ἔσκωψε.
καὶ φησὶν, εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἂν
τυράννων αὐλὰς ἐθεράπευες. ὁ δὲ, καὶ σὺ εἶπεν.
εἴπερ ᾔδεις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν, οὐκ ἂμ λάχανα ἔ
πλυνες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ διονυσίου,
διατὶ οἱ μὲμ φιλόσοφοι, ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίωμ

θύρας ἔρχονται. οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη. ὅτι οἱ μὲν, ἴσασιν ὧν δέονται. οἱ δ' οὐκ ἴσασιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτωμ, ἔφη. ὥσπερ οἱ δεδαμασμένοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. ὁ αὐτὸς αἴνιγμα τινὸς αὐτῷ προτείνοντος, καὶ εἰπόντος λῦσομ, τί ὦ μάταιε ἔφη λῦσαι θέλεις, ὃ καὶ δεδεμένον ἡμῖμ πράγματα παρέχει. ὁ αὐτὸς ἄμεινομ ἔφη ἐπαίτην, ἢ ἀπαίδευτον εἶναι. οἱ μὲμ γὰρ χρημάτωμ. οἱ δὲ, ἀνθρωπισμοῦ δέονται. αὐτῷ εἰς κόρινθομ πλέομτί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συμέβη ταραχθῆναι. πρὸς οὖμ τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ἰδιῶται οὐ δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε, οὐ γὰρ περὶ μιᾶς ἔφη ψυχῆς ἀγωνιοῦμεμ ἕκαστοι. ὁ αὐτὸς, λοιδοροῦντος αὐτῷ τινὸς, ἔφη. τοῦ μὲν λέγειν κακῶς, σὺ κύριος εἶ. τοῦ δὲ δικαίως ἀκούειν, ἐγώ. ὁ αὐτὸς ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, μέμμνησο ὅτι τῆς μὲμ διαστάσεως σὺ ἦρξω. τῆς δὲ διαλύ

σεως, ἐγώ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέ-
ρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, εἰς ἀγνῶτας ἔφη τοὺς
δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον καὶ εἴσῃ. ὁ αὐτὸς
πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι ἑταίρᾳ συνοικεῖ, ἆρα
γε φησὶ μή τι διενέγκαι οἰκίαν λαβεῖν, ἐν ᾗ πολ-
λοί ποτε ᾤκησαν ἢ μηδὲ εἷς; ἀπόντος δ' οὔ,
τί δαὶ πλεῦσαι ἐν νηΐ, ἐν ᾗ μύριοι πρότερον ἔπλευ-
σαν, ἢ μηδείς; οὐδαμῶς. οὐδ' ἄρα γυναικί ἔφη
συνεῖναι ᾗ πολλοὶ κέχρηνται ἢ μηδείς.
ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι σωκράτους
μαθητὴς ὤν, ἀργύριον λαμβάνει, καὶ μάλα εἰ-
πε. καὶ γὰρ σωκράτει πεμπόντων τινῶν καὶ σῖτον
καὶ οἶνον ὀλίγα λαμβάνοντα, τὰ λοιπὰ ἀπο-
πέμπειν. εἶχε γὰρ ταμίας τοὺς πρώτους ἀθη-
ναίων. ἐγὼ δὲ εὐτυχίδην ἀργυρώνητον.
ὁ αὐτὸς ἐχρῆτο λαΐδι τῇ ἑταίρᾳ, καθά φησι σω-
τίων ἐν δευτέρῳ τῶν διαδοχῶν. πρὸς οὖν
τοὺς μεμφομένους, ἔφη, ἔχω λαΐδα, ἀλλ' οὐκ
ἔχομαι. ἐπεὶ τὸ κρατεῖν καὶ μὴ ἡττᾶσθαι ἡδο-
νῶν, ἄριστον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι. ὁ αὐτὸς πρὸς

τὸν ὀνειδίσαντα αὐτῷ πολυτελῆ ὀψωνίαν. σὺ οὐκ ἂν ἔφη διοβόλου ταῦτα ἐπρίω. ὁμολογήσαντος δὲ, οὐκέτι τοίνυν φιλήδονος ἐγώ. ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος. ὁ αὐτὸς Σίμου ποτὲ Διονυσίου ταμίου πολυτελεῖς οἴκους αὐτῷ καὶ λιθοστρώτους δεικνύντος, ἦν δὲ Φρὺξ καὶ ὄλεθρος, ἀναχρεμψάμενος προσέπτυσε τῇ ὄψει. τοῦ δ' ἀγανακτήσαντος, οὐκ εἶχον εἶπε τόπον ἐπιτηδειότερον. ὁ αὐτὸς σεμνυνομένου τινὸς ἐπὶ πολυμαθίᾳ, ἔφη. ὥσπερ οὐχ οἱ τὰ πλεῖστα ἐσθίοντες καὶ γυμναζόμενοι ὑγιαίνουσι μᾶλλον τῶν τὰ δέοντα προσφερομένων, οὕτως οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες, εἰσὶ σπουδαῖοι. ὁ αὐτὸς, αὐχοῦντός τινος ἐπὶ τὸ κολυμβᾶν, οὐκ αἰσχύνῃ εἶπεν, ἐπὶ δελφίνων ἔργοις ἀλαζονευόμενος; ὁ αὐτὸς, Πολυξένου ποτὲ τοῦ σοφιστοῦ εἰσελθόντος πρὸς αὐτὸν, καὶ θεασαμένου γυναῖκάς τε καὶ πολυτελῆ ὀψωνίαν, ἔπειτα αἰτιασαμένου, μικρὸν διαλιπὼν εἶπε. δύνα

σαι καὶ σὺ μεθ᾽ ἡμῶν σήμερον γενέσθαι; τοῦ δὲ
πινεύσαντος, τί οὖν ἔφη ἐμέμφου. ἔοικας
γὰρ οὐ τὴν ὀψωνίαν, ἀλλὰ τὸ ἀνάλωμα αἰτιᾶ
σθαι. ὁ αὐτὸς, τοῦ θεράποντος ἐν ὁδῷ βα
στάζοντος ἀργύριον καὶ βαρυνομένου, ὡς φασὶν
οἱ περὶ τὸν βίωνα ἐν ταῖς διατριβαῖς, ἀπόχεε
ἔφη τὸ πλέον. ὅσον δύνασαι βάσταζε.
ὁ αὐτὸς, δεόμενός ποτε περὶ φίλου διονυσίου,
καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων, ἐς τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔπε
σε. πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώψαντα, οὐκ ἐγὼ φη
σὶν αἴτιος, ἀλλὰ διονύσιος, ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰς
ἀκοὰς ἔχων. ὁ αὐτὸς, τοὺς τῶν κυκλίων παι
δευμάτων μετασχόντας, φιλοσοφίας δὲ
ἀπολειφθέντας, ὁμοίους ἔλεγεν εἶναι τοῖς τῆς
πηνελόπης μνηστῆρσι. καὶ γὰρ ἐκείνους μελανθὼ
μὲν, καὶ πολυδώραν, καὶ τὰς ἄλλας θεραπαίνας
ἔχειν. πάσας δὲ μᾶλλον, ἢ αὐτὴν τὴν δέσποιναν
δύνασθαι γῆμαι. ὁ αὐτὸς, ἤτει διονύσιον ἀργύ
ριον. καὶ ὃς, ἀλλὰ μὴν ἔφης οὐκ ἀπορήσειν τὸν σο
φόν. ὁ δ᾽ ὑπολαβὼν, δὸς εἶπε. καὶ περὶ τούτου μὴ
ζητῶμεν. δόντος, ὁρᾷς δὲ, ἔφη ὅτι οὐκ ἠπόρησα;

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Ἀρίστων ὁ χῖος. ὁ καὶ φάλανθος ἐπικαλούμενος, τοὺς λόγους τῶν διαλεκτικῶν εἴκαζε τοῖς τῶν ἀραχνίων ὑφάσμασιν. οὐδὲν μὲν χρησίμους. λίαν δὲ τεχνικούς. ὁ αὐτὸς ἔφη. ὁ ἐλλέβορος ὁλοσχερέστερος μὲν ληφθεὶς, καθαίρει. εἰς δὲ πάνυ μικρὰ ψιφθεὶς, πνίγει. οὕτω καὶ ἡ κατὰ φιλοσοφίαν λεπτολογία. ὁ αὐτὸς ἔφη, τὴν διαλεκτικὴν ἐοικέναι τῷ ἐν ταῖς ὁδοῖς πηλῷ. πρὸς οὐδὲν γὰρ οὐδ᾽ ἐκεῖνον χρήσιμον ὄντα, καταβάλλειν τοὺς βαδίζοντας. ὁ αὐτὸς εἶπεν, οἱ ἐν διαλεκτικῇ βαθύνοντες, ἐοίκασι καρκίνους μασωμένοις. οἳ διὰ ὀλίγον βρόφιμον, περὶ πολλὰ ὀστᾶ ἀσχολοῦνται. ὁ αὐτὸς τοὺς διαλεκτικοὺς, ἐοικέναι ἔλεγε τοῖς ψηφοπαίκταις. οἵ τινες χαριέντως παραλογίζονται.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Ἀρκεσίλαος ὁ εὔθου ἢ σκύθου, ἥμωνός τινος χίου ἀδελφοῦ ὄντος, καὶ ὑπολαμβανόμενος εἶναι καλοῦ, καὶ ἐν χλανίσιν ἀεὶ ἀναστρεφομένου, εἰ

πόντος, ἢ οὐ δοκεῖ αὐτῷ ὁ σοφὸς ἐρασθήσεσθαι, ἔφη. οὐδὲν, ἂν οὕτω καλὸς ᾖ τίς, ὥσπερ σύ. οὐδ᾽ ἂμ οὕτω καλὰ ἱμάτια ἔχῃ. ὁ αὐτὸς, ὡς ἀπολλόδωρός φησι, στωμύλου τινὸς ἀγεμνοῦς, πράγματα αὐτῷ παρέχοντος, ἔφη. ἀκόλαστα ὁμιλεῖν γίνεται δούλων τέκνα.

ὁ αὐτὸς, ὡς ἀπολλόδωρός φησιν, εἰσελθὼν ποτὲ πρὸς κατησίβιον νοσοῦντα. καὶ ἰδὼν ἀπορίᾳ θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον ὑπέθηκε τῷ προσκεφαλαίῳ. καὶ ὃς ἰδὼν, ἀρκεσιλάου φησὶ τὸ παίγνιον. ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε, χιλίας δραχμὰς ἀπέστειλεν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸμ πυθόμενον, διατί ἐκ μὲμ τῶν ἄλλων μεταβαίνουσιν εἰς τὸ ἐπικούριον, ἐκ δὲ τῶμ ἐπικουρίων οὐδέποτε, ἔφη. ἐκ μὲν γὰρ ἀνδρῶμ, γάλλοι γίνονται. ἐκ δὲ γάλλων, ἄνδρες οὐ γίνονται.

ὁ αὐτὸς, ὥς φησιν ἀπολλόδωρος, ἔλεγεν. ὥσπερ ὅπου φάρμακα πολλὰ, καὶ ἰατροὶ πολλοὶ ἐνταῦθα νόσοι πλεῖσται, οὕτω καὶ ὅπου νόμοι πλεῖστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικίαμ μεγίστην.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ, ΕἸΣ ἈΡΚΕΣΙΛΑΟΝ, ἘΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ἀρκεσίλαε, τί μοι τί τοσοῦτον ἄκρητον, ἀφειδῶς
 ἔσπασας ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλέσθαι ἑῶν.
οἰκτείρω οὐ τόσον ἐπεὶ θάνες, ἀλλ᾽ ὅτι μούσας
 ὕβρισας. οὐ μετρίῃ χρησάμενος κύλικι.

ἈΡΤΑΒΑΖΟΣ.

Ἀρτάβαζος, ἔχων τοὺς τῶν φευγόντων περσῶν ἐς τέσσαρας μυρίους, καὶ διὰ φωκίδος ἐς μακεδονίαν πορευθεὶς, ὀξυτάταις πορείαις ἐχρῆτο καὶ ἐσώθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐς τὴν ἀσίαν. οἱ δ᾽ ἕλληνες ἐκ τῶμ λαφύρων δέκατον ἐξελόμενοι, κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν ἐς δελφούς, ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖομ τόδε.

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ᾽ ἀνέθηκαν.
 δουλοσύνας στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.
ἐπέγραψαμ δὲ καὶ τοῖς ἐμ θερμοπύλαις θανοῦσι λακεδαιμονίοις, κοινῇ μὲμ πᾶσι τόδε.
Ὦ ξεῖν᾽ ἄγγελον λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα.

τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

ἈΡΤΩΡΙΟΣ.

Ἀρτώριός τις ἐν τῷ περὶ μακροβιωτίας, ἐφ᾽ ὅσον βρέξαι τὰ σιτία μόνον οἴεται δεῖν προσάγειν ποτόν. ἵνα μακροτέραν κινησώμεθα τὴν ζωήν.

ἈΡΧΙΔΑΜΟΥ.

Ἀρχίδαμος ὁ ἀγησιλάου ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ σικελίας κομισθὲν, ἀνεβόησεν. ὦ ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά. Ἀνὴρ εἰς λακεδαίμονα ἀφίκετο χῖος γέρων ἤδη ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών. ᾐδεῖτο δὲ ἐπὶ τὸ γῆρας. καὶ τὴν θρίχα πολιὰν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν. παρελθὼν οὖν, εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο. ἀναστὰς οὖν ὁ ἀρχίδαμος, τί ἂν ἔφη οὗτος ὑγιὲς εἴποι, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει.

ἈΡΧΥΤΟΥ.

Ἀρχύτας μνησαγόρου ταραντῖνος, φιλόσοφος ἅμα καὶ μηχανικὸς ὢν, ἐποίησε περιστερὰν ξυλίνην πετομένην, ἥτις εἰ ποτε καθίσειεν, οὐκέτι ἀνίστατο. μέχρι γὰρ τούτου.

ὁ αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ἐρατοσθένους ἑρμῆν, τοῦτον ἐπῄνεσε τὸν στίχον.

χρειὼ πάντ᾽ ἐδίδαξε. τί δ᾽ οὐ χρειὼ κεν ἀνεύροι.

ΒΙΑΝΤΟΣ.

βίας ὁ τευταμίδου πριηνεὺς, εἶπε. μακάριός ἐστιν ὁ πλουτῶν, ἢ ὧν ἐπιθυμεῖ ἀπολαύων. ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν, μακαριώτερος. ὁ αὐτὸς εἶπε, δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμνῆσθαι μὲν τῶν γεγενημένων. πράττειν δὲ τὰ ἐνεστῶτα. περὶ δὲ τῶν μελλόντων, ἀσφαλίζεσθαι.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίς ἄριστος σύμβουλος, ἔφη ὁ καιρός. ὁ αὐτὸς ἔλεγε ψυχῆς μέγας χαλινός ἐστιν ὁ νοῦς. ὁ αὐτὸς εἶπε κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν ἐν ᾗ πάντες ὡς τύραννον φοβοῦνται τὸν νόμον. ὁ αὐτὸς εἶπεν, οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι. ὁ αὐτὸς θανάτῳ τινὰ καταδικάζων, ἐδάκρυσεν. εἰπόντος δέ τινος, τί παθὼν αὐτὸς καταδικάζων κλαίεις, εἶπεν. ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῇ μὲν φύσει, τὸ συμπαθὲς ἀποδοῦναι. τῷ δὲ νόμῳ, τὴν ψῆφον.

ὁ αὐτὸς

ὁ αὐτὸς συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χειμαζομένης τῆς
νηὸς, κἀκείνων θεοὺς ἐπικαλουμένων. σιγᾶτε ἔ
φη, μὴ αἴσθωνται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας. ὁ αὐ
τὸς τοὺς αἰτουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀγα
θὰς, καὶ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας, ἀναισθήτους ἔφα
σκεν εἶναι. οὔτε γὰρ ζωγράφον εὐχόμενον εἶναι τοῖς
θεοῖς δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν, καὶ εὐχειρίαν λαβεῖν, ἂν
μὴ μάθῃ τὴν τέχνην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτὲ
ἂν ἕνεκεν εὐχῆς, εἰ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι. τὸν δὲ
αὐτὸν τρόπον, οὐδ' ἂν φρόνιμόν τινα γενέσθαι εὐχό
μενον, εἰ μὴ τούτων τὴν μάθησιν λάβοι. ὁ αὐτὸς ἀ
τυχῆ εἶναι ἔφη, τὸν ἀτυχίαν μὴ φέροντα. ὁ αὐτὸς
ἐρωτηθεὶς τί δυσχερὲς τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔφη μετα
βολὴν εὐγενῶς ὑπενεγκεῖν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί
ἂν εἴη τῶν κατὰ βίον ἄφοβον, εἶπεν ὀρθὴ συνείδησις.
ὁ αὐτὸς ἐπικαλουμένου τινὸς τὸν θάνατον ἐπὶ τε
κνων ἀπωλείᾳ, ἔφη. τί αὐτὸν καλεῖς ἄνθρωπε. ὃς
κἂν μὴ καλέσῃς ἥξει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ποῖος
τῶν θανάτων κακὸς, ἔφη. ὁ ἀπὸ τῶν νόμων ἐπαγόμενος.
ὁ αὐτὸς, δίκην ὑπέρ τινος λέξας ἤδη ὑπέργηρως

ῶν, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον, ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τῆς θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους. εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ βίαντος βοηθουμένῳ, λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὑρέθη. καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις. εἰς ὃν καὶ διογένους λαερτίου, τόδε τὸ ἐπίγραμμα φέρεται.

τῇδε βίαντα κέκευθα τὸν. ἀτρέμας ἤγαγεν ἑρμῆς
εἰς ἀΐδην. πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἑτέρου τινός. εἶτ' ἀποκλινθεὶς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας, μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

ΕΤΕΡΟΝ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

κλήμοις ἐν δαπέδοισι πριήνης φύλλα καλύπτει.
ἥδε βίαντα πέτρα, κόσμον ἴωσι μέγαν.

Βίας ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ ἰφικράτους τοῦ ἀθηναίων στρατηγοῦ. καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τί δεῖ ποιεῖν, τί ἄλλο ἔφη, ἢ ὑμᾶς μὲν σώζεσθαι, ἐμὲ δὲ μαχόμενον ἀποθανεῖν.

ΒΙΩΝΟΣ.

Βίων ὁ βορυσθενίτης ἔλεγε, καταγελάστους εἶναι τοὺς

σπουδάζοντας περὶ τὸμ πλοῦτομ. ὃν τύχη μὲν
παρέχει. ἀμελευθερία δὲ φυλάττει. χρηστότης δὲ
ἀφαιρεῖται. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸμ Θέογνιμ λέγοντα.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, οὔτε τι εἰπεῖν,
οὔθ' ἔρξαι δύναται. γλῶσσα δέ οἱ δέδεται,
πῶς οὖν πένης ὢμ ἔφη φλυαρεῖς τοσαῦτα. καὶ κατα
δολεσχεῖς ἡμῶμ. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὥσπερ τὰ φαῦ
λα τῶν βαλαμτίων, κἂν μηδενὸς ᾖ ἄξια. τοσοῦτον εἰ
σὶμ ἄξια, ὅσον ἐμ ἑαυτοῖς τὸ μόμισμα ἔχουσιμ,
οὕτω καὶ τῶμ πλουσίων τοὺς οὐδενὸς ἀξίους, καρ
ποῦσθαι τὰς ἀξίας ὧμ κέκτηνται. ὁ αὐτὸς ἔφη,
τὰ χρήματα τοῖς πολλοῖς ἡ τύχη οὐ δεδώρηται.
ἀλλὰ δεδάνεικεν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεμ. ἡ τύχη ὥσπερ
ποιήτρια, ὁτὲ μὲν, πρωτολόγου. ὁτὲ δὲ ὑστερολό
γου περιτίθησι πρόσωπομ. καὶ ὁτὲ μὲμ βασιλέως.
ὁτὲ δὲ, ἀλήτου. ὁ αὐτὸς ἰδὼμ τινα φθονερὸν
σφόδρα κεκυφότα, εἶπεμ. ἢ τούτῳ μέγα κακὸμ συμ
βέβηκεν, ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε,
δεῖ τὸν ἄρχοντα παυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώ
τερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι.

ἘΚ ΤΩ͂Ν ΒΊΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩ͂Ν.

ταὶ μοῖσαι τὸμ ἔρωτα τὸν ἄγριον ἢ φοβέονται,
ἢ 'κ θυμῶ φιλέοντι. καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἕπονται.
κἢν μὲν ἄρα ψυχάμ τις ἔχων ἀνέρασομ, ἀεὶ δὴ
τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἢν δὲ νόον τῷ ἔρωτι δονεύμενος ἁδὺ μελίσδοι,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἔπλετο πᾶσιν ἀληθής.
ἢν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλομ, ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
καμβαίνει μευ γλῶσσα, καὶ ὡς πάρος οὐκέτ' ἀείδει.
ἢν δ' αὖτ' ἐς τὸν ἔρωτα, καὶ ἐς λυκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα κατὰ στόματος ῥέει ᾠδά.

ΤΟΥ͂ ἈΥΤΟΥ͂.

Ἁ μεγάλα μοι κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα.
νηπίαχομ τὸν ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα,
ἐς χθόνα νευστάζοντα. τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον.
μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν ἔρωτα δίδασκε.
ὣς λέγε, χὰ μὲν ἀπήλυθεμ. ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν ἔρωτα, δίδασκομ.
ὡς εὗρε πλαγίαυλομ ὁ πᾶν. ὡς αὐλὸν ἀθάνα.

ὡς χέλυν ἑρμάων. κίθαριν, ὡς ἁδὺς ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον. ὁ δ᾽ οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα. καί μ᾽ ἐδίδασκε,
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως. καὶ ματέρος ἔργα.
κἠγὼ ἐκλαθόμην μὲν ὅσων τῶ ἔρωτι ἐδίδασκον.
ὅσσα δ᾽ ἔρως μ᾽ ἐδίδαξεν ἐρωτύλα, πάντα ἐδιδά(χθην.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἕσπερε τᾶς ἐρατᾶς χρύσεον φάος ἀφρογενείας.
ἕσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα.
τόσσον ἀφαυρότερον μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρων.
χαῖρε φίλος. καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι,
ἀντὶ σελαναίας, τὺ δίδου φάος. ὥνεκα τήνα,
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύεν. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
ἔρχομαι. οὐδ᾽ ἵνα μυκτὸς ὁδοιπορέοντ᾽ ἐνοχλέω.
ἀλλ᾽ ἐράω. καλὸν δέ τ᾽ ἐρασσαμένῳ συνεράσθαι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεϊ δενδράεντι,
ὄρνεα θηρεύων, τὸν ἀπόροπον εἶδεν ἔρωτα
ἑσδόμενον πύξοιο ποτὶ κλάδον. ὡς δ᾽ ἐνόασε,
χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνετο ὄρνεον αὐτῷ,

τὼς καλάμως ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων,
τᾷ καὶ τᾷ τὸν ἔρωτα μετάλμενομ ἀμφεδόκευε.
χὠ παῖς ἀσχαλάων οὕνεκά οἱ τέλος οὐδὲν ἀπήντα,
τὼς καλάμως ῥίψας, ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἵκανεν.
ὅς νιν τάνδε τέχναμ ἐδιδάξατο, καὶ λέγεμ αὐτῷ.
καὶ οἱ δεῖξεμ ἔρωτα καθήμενομ. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα.
φείδεο τὰν θήραμ. μηδ' ἐς τόδε τὤρνεον ἔρχευ.
φεῦγε μακράν. κακόν ἐντι τὸ θηρίον. ὄλβιος ἔσσῃ,
εἰσόκα μή μιμ ἕλῃς. ἢμ δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ
ἐλθὼμ ἐξαπίνας, κεφαλὰμ ἐπὶ σεῖο καθιξεῖ.

Βοιωτός. ἐμ τυχὼν θησαυρῷ μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπάρας τὸ σκέλος ἀπεματάϊσε καὶ παρῆλθεν, ὡς οὐκ ἔτι οὐδὲν ὄντα πρὸς αὐτόμ.

Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺς χρέος οὐκ ἀποδιδόντας. εἰς ἀγορὰμ ἄγοντες. καθῆσαι κελεύουσιμ. εἶτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ. ὃς δ' ἂν κοφινωθῇ, ἄτιμος γίνεται. δοκεῖ δὲ τοῦτο, καὶ ὁ εὐριπίδου πατὴρ πεπονθέναι, βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.

βρασίδας ἐν μάχῃ διὰ τῆς ἀσπίδος ἀκοντισθεὶς, καὶ τὸ δόρυ τοῦ τραύματος ἑλκύσας, αὐτῷ τούτῳ τὸν πολέμιον ἀπέκτεινεν. ἐπερωτηθεὶς δὲ πῶς ἐτρώθη, προδούσης με τῆς ἀσπίδος εἶπεν. ὁ αὐτὸς ἐν ἰσχάσι συλλαβὼν μῦν, καὶ δηχθεὶς ἀφῆκεν. εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας, οὐδὲν οὕτως ἔφη σμικρόν ἐστιν ὃ μὴ σώζεται τολμῶν ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιχειροῦντας. ἐπεὶ δὲ συνέβη πεσεῖν αὐτὸν ἐλευθεροῦντα τοὺς ἐπὶ θράκης ἕλληνας, οἱ δὲ πεμφθέντες εἰς λακεδαίμονα πρέσβεις τῇ μητρὶ προσῆλθον αὐτοῦ ἀρχιλεωνίδῃ, πρῶτον μὲν ἠρώτησεν εἰ καλῶς ὁ βρασίδας ἀπέθανεν. ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν θρᾳκῶν αὐτὸν, καὶ λεγόντων ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἔσται τοιοῦτος, ἀγνοεῖτε εἶπεν ὦ ξένοι. βρασίδας μὲν γὰρ ἦν ἀνὴρ ἀγαθός. ἁ δὲ λακεδαίμων πολλὼς ἔχει τήνου κάῤῥονας. βρέννος ὁ τῶν γαλατῶν βασιλεὺς, λεηλατῶν τὴν ἀσίαν, εἰς ἔφεσον ἦλθε. καὶ στρατοπεδευσάμενος, περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν προθεσμίαν. παρθένος δέ τις τῶν ἐπισήμων ὄνομα δημονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ βαρβάρου, προδώσειν αὐτῷ τὴν ἔφεσον

ὑπέσχετο, ἐὰμ μισθὸν λάβῃ τὰ ψέλλια καὶ τοὺς ὅρμους. ὁ δὲ βρέννος δεξάμενος αὐτὴμ εἰς τόπον ὡρισμένομ, ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους. καὶ προσέταξεμ αὐτοῖς, τὸν χρυσὸν ὅσομ εἶχομ, κόσμου χάριν βάλλειμ εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπομ. ποιησάντωμ δὲ αὐτῶν τὸ παραγγελθὲμ, ἡ δημονίκη ὑπὸ τῆς δαψιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσίου, ζῶσα κατεχώσθη.

ΒΕΡΟΝΊΚΗΣ, ΠΛΌΚΑΜΟΣ.

βερονίκη, γυνή τις ἦμ τοῦ ἐν ἀλεξανδρείᾳ πτολεμαίου τοῦ εὐεργέτου καλουμένου. τοῦ οὖν ἀνδρὸς αὐτῆς πτολεμαίου ὄντος ἐν πολέμοις, ηὔξατο ὅτι εἰ ὑποστρέψει ἄτρωτος, τῶν πλοκάμων τῶν ἑαυτῆς ἀπόκαρμα, ἀμαθήσει ἀνάθημα ἐμ τῷ ἱερῷ. καὶ ἀνέθηκεν ἡ βερονίκη. κόνων οὖν τις ἀστρονόμος ἦμ ἐπὶ τῶμ αὐτῆς χρόνωμ. καὶ πρὸς κολακείαν αὐτῆς φησὶν, ὅτι οἱ θεοὶ τὸμ πλόκαμομ τοῦτομ ἐν ἄστροις ἀνέθηκαμ. καὶ νῦν ἐστὶ τις βοτρυοειδῶς θέσις ἀστέρων ἐν τῷ οὐρανῷ. ὃ καλοῦσι πλόκαμον βερονίκης.

ΓΑΪΟΥ.

γάϊος ἔφη, φυλάττομαι δέ τι πικρότερον εἰπεῖν διὰ τὸ τῆς μητρυιᾶς ὄνομα. πολλὰ γὰρ προσείληπται τῶμ ὀνομάτων εἰς πίστιν ἀπεχθείας. καὶ μητρυιὰ δυσκόλως ἀληθεύειν πιστεύεται. δεῖ δὲ οὐ ταῖς φήμαις τῶν ὀμομάτων ἐξελέγχεσθαι τοὺς τρόπους. πολλοὶ γὰρ ἤδη διαβεβλημέμας προσηγορίας ἔχοντες, ἔσχομ οὐ πονηρὰμ διάνοιαμ. πάλιμ ἕτεροι καὶ καλοῖς ὀνόμασιμ ἐκ τῆς φύσεως κεκοσμημένοι, ψυχαῖς ἀνομοίαις, προσέρχονται περὶ τὰ ἔργα.

ΓΈΛΩΝΟΣ.

γέλων ὁ τύραννος ὅτε καρχηδομίους περὶ ἱμέραμ κατεπολέμησεν. εἰρήνην ποιούμενος πρὸς αὐτοὺς, ἠνάγκασεν ἐγγράψαι ταῖς ὁμολογίαις, ὅτι καὶ τὰ τέκνα παύσονται τῷ κρόνῳ καταθύομτες. ὁ αὐτὸς ἐξῆγε πολλάκις τοὺς συρακουσίους ὡς ἐπὶ στρατείαμ, καὶ φυτείαν, ὅπως ἥτε χώρα βελτίωμ γένηται γεωργουμένη. καὶ μὴ χείρομες αὐτοὶ σχολάζομτες.

ὁ αὐτὸς αἰτῶν χρήματα τοὺς πολίτας, ἐπεὶ ἐθο-
ρυβήθησαν, αἰτεῖν εἶπεν ὡς ἀποδώσων· καὶ ἀπέ-
δωκε μετὰ τὸν πόλεμον. ὁ αὐτὸς ἐν συμπο-
σίῳ λύρας περιφερομένης, ἁρμοζομένων τῶν
ἄλλων ἐφεξῆς καὶ ᾀδόντων, αὐτὸς τὸν ἵππον
εἰσαγαγεῖν κελεύσας, ἐλαφρῶς καὶ ῥᾳδίως ἀνε-
πήδησεν ἐπ' αὐτόν. ΓΕΛΟΥ.

γέλλην, τὸ μὲν εἶδος φησὶν ὁ σικελιώτης διόδω-
ρος, εὐτελῆ παντελῶς. τὸ δὲ ἦθος, θαυμαστόν.
ἀποσταλέντος τοίνυν αὐτοῦ πρὸς κεντοριπί-
νους κατὰ πρεσβείαν, ἰδόντες οὗτοι αὐτὸν κα-
ταδεέστερον τῆς περὶ αὐτοῦ δόξης καὶ φή-
μης, ἐγέλασαν. ὁ δὲ ὑπολαβὼν, εἶπε μὴ θαυ-
μάζειν. ἐν ἔθει γὰρ ἦν τοῖς ἀκραγαντίνοις πρὸς
τὰς ἐπιδόξους πόλεις, ἀποστέλλειν τοὺς τῷ
κάλλει διαπρεπεῖς. πρὸς δὲ τὰς ταπεινὰς
καὶ λίαν εὐτελεῖς, ὁμοίους. ΓΛΑΥΚΟΥ.

γλαύκου τοῦ ἐπικυδέως παιδὸς, ἐπερωτῶντος
τὴν πυθίαν εἰ ὅρκῳ τὰ χρήματα λῄσεται, ἃ
εἰς παρακαταθήκην ἔλαβε παρὰ μιλησίων ἀμ-

δρός, ἡ πυθία τάδε φησί.

γλαῦκ᾽ ἐπικυδίδη τὸ μὲμ αὐτίκα κέρδιον οὕτω.
ὅρκῳ νικῆσαι, καὶ χρήματα ληΐσσασθαι.
ὄμνυ᾽ ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ᾽ ὅρκου πάϊς ἐστὶν ἀνώνυμος. οὐδ᾽ ἔπι χεῖρες
οὐδὲ πόδες. κραιπνῶς δὲ μετέρχεται εἰσόκε πᾶσαν
συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα.
ἀνδρὸς δ᾽ εὐόρκου γενεὴ κατόπισθεν ἀμείνων.

γλαῦκος ὁ νηρέως ὑποφήτης. οὗτος ἀνθηδόνιος. ἑωρακὼς ἰχθὺμ παρὰ τὴμ ψάμμομ βοτάνης γευσάμενομ, καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος ἀλλ᾽ οὐκ ἀγήρως. ἐφ᾽ ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν. γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶμ μὴ ῥᾳδίως κατεργαζομένωμ, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. ἐπειδὴ οὗτος εὗρε σιδήρου κόλλησιν, χῖος ὤμ.

γλαῦκος ἄλλος ἱππόβρωτος. φασὶν ὅτι οὗτος κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἵππων. ἀγνοοῦντες ὅτι ἱπποτροφῶμ, καὶ τῶν οἰκείων οὐδενὸς ἐπιμελούμενος, ἐπεδίδη. καὶ ἐπέλιπεν αὐτοῦ ὁ βίος.

Γλαῦκος πιὼν μέλι ἀνέστη. ἐπὶ τῶμ κηρυχθέντων ὅτι ἀπέθαμεμ, εἶτα φανερουμένωμ.

Γλαύκου ἀποθαμόντος, οὗ τοῦ Σισύφου, ἐπὶ τῷ μέλιτι, ὁ Μίνως ἐν τῷ τύμβῳ κατώρυξε τὸν τοῦ Κοιράνου Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους. ὃς ἰδὼν δράκομτα πόαμ ἐπιτιθέντα τεθνεῶτι, καὶ ἀμαστήσαντα αὐτὸν, καὶ οὗτος τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸμ Γλαῦκον, ἀμέστησε. τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἐγένετο δὲ τοιόνδε τι. Γλαῦκος πιὼν μέλι, ἐταράχθη. χολῆς δὲ πλείομος αὐτῷ κιμηθείσης, ἐλειποθύμησεν ὁ Γλαῦκος. ἀφίκοντο οὖν οἵ τε ἄλλοι ἰατροὶ ἅτε δὴ χρήματα ληψόμενοι. ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος. ὃς ἰδὼν τὴν πόαμ ἣν ἔμαθε παρά τινος ἰατροῦ ᾧ ὄνομα ἦμ Δράκων, καὶ ταύτῃ τῇ βοτάνῃ χρησάμενος, ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινὲς, ὅτι Πολύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα, ἀνέστησεμ. ἀφ᾽ οὗ τὸμ μῦθον ἐπλάσαντο. Γλαῦκος φαγὼμ πόαν, οἰκεῖ ἐμ θαλάττῃ. ὁμοία τῇ προτέρᾳ. Ἄδεται ὅτι

Γλαῦκος ὁ θαλάττιος φαγὼν πόαν, ἀθάνατος
ἐγένετο. καὶ νῦν ἐν θαλάττῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῇ
πόᾳ ταύτῃ μόνον Γλαῦκον ἐντυχεῖν, καὶ λί
αν ἐμοίγε εὔηθες. Πῶς τε ἄνθρωπον ἐν θαλάσσῃ.
ἢ ἄλλο τι ζῆν τῶν χερσαίων. ἔχει δὲ τὸ ἀλη
θὲς, οὕτω. γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἁλιεὺς ἀνθηδό
νιος. ἦν δὲ κολυμβητής. ἐν τούτῳ ὑπερφέ
ρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶν τε δὲ
ἐν τῷ λιμένι, ὁρώντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν,
αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς τινα τόπον, καὶ
μὴ ὀφθεὶς τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἱκανάς, δια
κολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυνθανο
μένων δὲ τῶν οἰκείων ποῦ διέτριβεν, αὐτὸς
ψευδόμενος ἔφη, ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ συγκλεί
ων εἰς αὐτὸν ἰχθύας ὁπότε χειμὼν γένοιτο.
καὶ μηδεὶς τῶν ἄλλων ἁλιέων ἰχθῦς δύναιτο
λαμβάνειν, ἔλεγε τοῖς πολίταις, τίνας
βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς.
καὶ κομίζων οὓς ἂν ἤθελον, Γλαῦκος θαλάσσιος
ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαττίῳ

ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάσσῃ οἰκεῖ. κακῇ μένει.

ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

γλύκων ὁ σοφὸς ἔλεγε τοὺς ῥήτορας ὁμοίους εἶναι τοῖς βατράχοις. τοὺς μὲν γὰρ ἐν ὕδατι καλαδεῖν. τοὺς δὲ, πρὸς κλεψύδραν. ὁ αὐτὸς τὴν παιδείαν ἔλεγεν, ἱερὸν ἄσυλον.

ΓΟΡΓΙΟΥ.

γοργίας ὁ λεοντῖνος, ἐπὶ τέρμα ὢν τοῦ βίου, ὑπ' ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ἀπολισθαίνων, ἔκειτο. εἰς δέ τις αὐτὸν τῶν ἐπιτηδείων ἤρετο τί πράττοι, ὁ γοργίας ἀπεκρίνατο. ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τἀδελφῷ. ὁ αὐτὸς, ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων ἐρωτηθεὶς εἰ ἡδέως ἀποθνήσκοι, ἥκιστα εἶπεν. ὥσπερ δὲ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος συνοικίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. αὐτοῦ πρεσβευτοῦ ἀποσταλέντος πρὸς τοὺς ἀθηναίους, καὶ λαμπρῶς ἐπιδεικνυμένου, οἱ ἀθηναῖοι

τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐν αἷς ἐπεδείξατο, ἑορτὰς ἐκάλουν. τοὺς δὲ λόγους αὐτοῦ λαμπάδας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε ἔφη πρὸς ἡδονὴν, οὔτε φαγὼν, οὔτε δράσας. οὗτος καὶ τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε. καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλεν, ὡς μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατὸν. οὗτος καταντήσας ἀθήνας, ἐτύγχανε γὰρ παρὰ τῶν λεοντίνων εἰς ἀθήνας πρεσβευτὴς ἀπεσταλμένος, καὶ παραχθεὶς εἰς τὸν δῆμον, διελέχθη τοῖς ἀθηναίοις περὶ συμμαχίας. καὶ τῷ ξενίζοντι τῆς λέξεως, ἐξέπληξε τοὺς ἀθηναίους, ὄντας εὐφυεῖς καὶ φιλολόγους. πρῶτος γὰρ ἐχρήσατο τῆς λέξεως σχηματισμοῖς περιττοτέροις, καὶ τῇ φιλοτεχνίᾳ διαφέρουσιν ἀντιθέτοις, καὶ ἰσοκώλοις, καὶ παρίσοις. καὶ ὁμοιοτελεύτοις, καὶ τισιν ἑτέροις τοιούτοις. ἃ τότε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς κατασκευῆς, ἀποδοχῆς ἠξιοῦτο. νῦν δὲ, περιεργίαν ἔχειν δοκεῖ. καὶ φαίνεται καταγέλαστον.

Δημήτριος φανοστράτου φαληρεὺς, πτολεμαίῳ
τῷ βασιλεῖ παρῄνει τὰ περὶ βασιλείας καὶ ἡγε-
μονίας βιβλία κτᾶσθαι, καὶ ἀναγινώσκειν. ἃ γὰρ
οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαῤῥοῦσι παραι-
νεῖν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

ὁ αὐτὸς, ἀκούσας ὅτι τὰς ἀκόμας αὐτοῦ κατέ-
στρεψαν ἀθηναῖοι, ἀλλ᾽ οὐ τὴμ ἀρετὴν ἔφη δι᾽
ἣν ἐκείνας ἀνέστησαν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὰς
ὀφρῦς μὴ μικρὸν εἶναι μέρος. ὅλῳ γὰρ ἐπι-
σκοτῆσαι δύνασθαι τῷ βίῳ. ὁ αὐτὸς, οὐ μό-
νομ τὸν πλοῦτομ ἔφη τυφλόμ. ἀλλὰ καὶ τὴν
ὁδηγοῦσαν τύχημ. ὁ αὐτὸς ἔφη. ὅσομ ἐν πο-
λέμῳ δύνασθαι σίδηρον, τοσοῦτον ἐμ πολι-
τείαις ἰσχύειν δῶρομ. ὁ αὐτὸς ἰδὼν ποτὲ νε-
ανίσκον ἄσωτομ. ἰδοὺ ἔφη τετράγωνος ἑρμῆς.
ἔχωμ σύρμα. κοιλίαμ. αἰδοῖομ. πώγωνα.

ὁ αὐτὸς ἔφη τοὺς φίλους, ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ
παρακαλουμένους ἀπιέναι. ἐπὶ δὲ τὰς
συμφορὰς, αὐτομάτους. ὁ αὐτὸς, τῶν τετυ-

φωμένων

φωμένων ἀμδρῶμ ἔφη τὸ μὲν ὕψος δεῖν πε
ριαιρεῖν. τὸ δὲ φρόνημα καταλιπεῖν. ὁ αὐ
τὸς εἶπε τοὺς ἀστείους τῶμ νέων, ἐν μὲν ταῖς
οἰκίαις, τοὺς γονεῖς δεῖ αἰδεῖσθαι. ἐν δὲ τῇ ὁ
δῷ, τοὺς ἀπαντῶντας. ἐμ δὲ ταῖς ἐρημίαις,
ἑαυτούς. ὁ αὐτός, τὸν μὴ δυνάμενον γεν
ναίως φέρειν ἀτυχίαν, μὴ δὲ εὐτυχίαν ἔφη
δύνασθαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη, πόλεως εἶναι ψυχὴν
τοὺς νόμους. ὥσπερ γὰρ σῶμα στερηθὲν ψυ
χῆς πίπτει, οὕτω καὶ πόλις, μὴ ὄντων νόμων κα
ταλύεται. ὁ αὐτὸς ἔφη. δεῖ τοὺς νοῦν ἔχον
τας τῶν δυναστευόντων, μὴ διὰ τὰς ἀρχάς,
ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς θαυμάζεσθαι. ἵνα τῆς
τύχης μεταπεσούσης, τῶν αὐτῶν ἐγκωμί
ων ἀξιῶνται. ὁ αὐτὸς εἶπε. πάντων ἐστὶ δυ
σχερέστατον, τὸ πολλοῖς ἀρέσκειμ. ὁ αὐτὸς
ἐμ συμποσίῳ πρὸς τὸν λαλοῦντα πολλά, εἰ το
σαῦτα ἔφη ἐφρόνεις, οὐκ ἂν τοσαῦτα ἐλάλεις.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διατί μίαν γλῶσσαν ἔχομεν. ὦτα δὲ δύο, εἶπεν. ὅτι διπλάσιον δεῖ ἀκούειν τοῦ λέγειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἂν ἔχοι ὅμοιον θεῷ, ἔφη. τὸ εὐεργετεῖν, καὶ ἀληθεύειν. ὁ αὐτὸς, λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνων εἶπεν εἰς ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντος ἐστὶ κρείττων. ὁ αὐτὸς ἔφη τὸν κόλακα, τοῦτο διαφέρειν τοῦ κόρακος. ὅτι ὁ μὲν ζῶντας. ὁ δὲ νεκροὺς ἐσθίει. ὁ αὐτὸς θεασάμενος τινὰ ἐκφερόμενον φιλάργυρον, ἔφη. οὗτος βίον ἀβίωτον βιώσας, ἑτέροις βίον κατέλιπεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστι ῥητορική, εἶπεν ὑπόκρισις. δυσχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην τῶν χειρόνων ἥττων ἐφαίνετο. ἦν γὰρ φαῦλος τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως. τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος. ἐξ ὧν ἀμφοτέρων συνέβαινε φαυλοτάτην αὐτοῦ τὴν ὑπόκρισιν παρεχόμενον. ὁ αὐτὸς θεασάμενός τινα δημαγωγὸν ἀφυῶς μέγα βοῶντα, ἔφη. ἀλλ᾽ οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστί. τὸ δὲ εὖ μέγα. ὁ αὐτὸς εἶπε, βασιλεὺς καὶ τύραννος ἅπας, ἐχθρὸν ἐλευθερίας

καὶ νόμοις ἐναντίον. ὁ αὐτὸς, τῆς μὲν ῥίζαν τῆς παιδείας ἔλεγεν εἶναι πικράν. τοὺς δὲ καρποὺς γλυκεῖς. ὁ αὐτὸς, τινὸς αὐτῷ λέγοντος, ὅτι τοῦ ἀγροῦ ἀμελεῖς, ἑαυτῷ δὲ σχολάζεις. τούτου γὰρ ἔφη ἐπιμελοῦμαι, δι' ὃν τὸν ἀγρὸν ἐκτησάμην. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὅτι περὶ νεκροῖς συνδιατρίβει, ἐκεῖνος ἔφη ἄριστός ἐστιν ἰατρὸς, ὃς τοὺς ὑπὸ πάντων ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει. ὁ αὐτὸς, πρὸς πυθέα σκώπτοντα αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ λύχνων ἀπόζειν λέγοντα, ἀστείως ἅμα καὶ πικρῶς, οἶδα εἶπεν ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίων. διεβέβλητο γὰρ ὁ πυθέας, ὡς λωποδύτης νύκτωρ. ἐζήλωσε δὲ μάλιστα τὸν πρὸ αὐτοῦ τὸν συγγραφέα θουκυδίδην. καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων εἰς τὸ πολιτικώτερον μετέφρασε. καὶ οὕτω λέγεται αὐτὸν ἐκμεμαθηκέναι, ὥστε φέρεσθαι τὸ τοιοῦτο περὶ αὐτοῦ. ὅτι ποτὲ καείσης τῆς βιβλιοθήκης ἐν ἀθήναις, καὶ συγκαεισῶν τῶν ἱστοριῶν θουκυδίδου, αὐτὸν μόνον ἀπομνημονεῦσαι πασῶν. καὶ οὕτω μεταγραφῆναι ποιῆσαι.

μειδίας ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παλαιὸς, κονδύλῳ αὐτὸν ὕβρισεν ἐστεφανωμένον ἐν τῷ θεάτρῳ. καὶ ὁ δῆμος ὀργισθεὶς, κατεχειροτόνησε τοῦ μειδίου. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ μειδίου τρεῖς δραχμὰς καθυφείκατο τὴν παρ᾽ αὐτοῦ δίκην. καὶ δημοτέλη δὲ τὸν ἀνεψιὸν γραψάμενος ἐξ ἀρείου πάγου τραύματος, ἀργύριον λαβὼν, ἀπέσχεν. ὅθεν καὶ αἰσχίνης ὀνειδίζων αὐτὸν λέγει. ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσοδον κεκτημένος. ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο. ἔγημε δὲ τὴν τοῦ χαβρίου γυναῖκα. κλησίππου δὲ θυγατέρα. μετὰ θάνατον τοῦ στρατηγοῦ χαβρίου.

ΔΗΜΑΔΟΥ.

Δημάδης τοὺς ἀθηναίους εἴκαζεν αὐλοῖς. ὧν εἴ τις ἀφέλοι τὴν γλῶτταν, τὸ λοιπὸν οὐδέν ἐστιν.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίς αὐτοῦ διδάσκαλος γεγονὼς εἴη, τὸ τῶν ἀθηναίων ἔφη βῆμα. ἐμφαίνων ὅτι ἡ διὰ πραγμάτων ἐμπειρία, κρείττων πάσης σοφιστικῆς διδασκαλίας ἐστίν.

ὁ αὐτὸς εἶπε, τὴν αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν

εἶναι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἄν τις γένηται πλούσιος, εἶπεν ἐὰν τῶν ἐπιθυμιῶν ἔσται πένης.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Δημοκράτης ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐν γήρᾳ, καὶ πνευστιῶν, ποιεῖν ἔφη ὅπερ καὶ σύμπασα ἀθηναίων πόλις. πνεῖν μὲν γὰρ μέγα, ἰσχύειν δὲ μικρόν.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ.

Δημῶναξ τοὺς τῶν σωμάτων ἐπιμελουμένους, ἑαυτῶν δὲ ἀμελοῦντας, ὠνείδιζεν. ὡς τῶν μὲν οἴκων ἐπιμελουμένους, τῶν δὲ ἐν οἴκῳ ἀμελοῦντας. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν, ἔλαττω κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἢ ὑπὸ τῶν φίλων. τοὺς μὲν γὰρ ἐχθροὺς δεδιότες, φυλάττονται. τοῖς δὲ φίλοις, ἀνεῳγμένοι εἰσί. καὶ γίγνονται σφαλεροί, καὶ εὐεπιβούλευτοι. ὁ αὐτὸς εἶπεν. οἱ ἀπαίδευτοι καθάπερ οἱ ἁλιευόμενοι ἰχθύες ἑλκόμενοι, σιγῶσιν. ὁ αὐτός, τῶν ἄλλων ἐξεταζόντων εἰ ὁ κόσμος ἔμψυχος, καὶ αὖθις εἰ σφαιροειδής, ὑμᾶς εἶπε

περὶ τοῦ κόσμου πολυπραγμονεῖτε. περὶ δὲ τῆς αὐτῶν ἀκοσμίας, οὐ φροντίζετε.

ὁ αὐτὸς, τινὸς σοφιστοῦ αἰτιωμένου αὐτὸν, καὶ φήσαντος, διατί με κακῶς λέγεις, ὅτι μὴ καταφρονεῖς ἔφη, τῶν κακῶς λεγόντων.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημοκρίτου πρεσβεύοντος ποτὲ ὑπὲρ ἀθηναίων πρὸς φίλιππον, καὶ παῤῥησίᾳ διαλεγομένου, ὁ φίλιππος οὐ φοβῇ μὴ τὴν κεφαλήν σου ἔφη προστάξω ἀφαιρεθῆναι; οὔ φησιν. ἐὰν γὰρ σύ μου ταύτην ἀφέλῃς, ἡ πατρίς μοι αὐτὴν ἀθάνατον ἀμαθήσει. ὁ αὐτὸς τὸν φθόνον εἶπεν ἕλκος εἶναι τῆς ἀληθείας. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν αὐξανομένου τοῦ σώματος, συναυξάνονται φρένες. γηράσκοντος δὲ, συγγηράσκουσι. καὶ εἰς τὰ πράγματα πάντα ἀμβλύνονται.

ὁ αὐτὸς ἔλεγε, κόσμος ὀλιγομυθίη γυναικί. καλὸν δὲ καὶ κόσμου λιτότης. ὁ αὐτὸς ὡς ἀθηνόδωρος φησὶν ἐν ὀγδόῃ περὶ πάντων, ἐλθόντος ἱπποκράτους πρὸς αὐτὸν, καὶ κελεύσαν

τος κομισθῆναι γάλα, θεασάμενος τὸ γά
λα εἶπεν, αἰγὸς πρωτοτόκοιο καὶ μελαίνης.
ὁ αὐτὸς κόρης ἀκολουθούσης τῷ ἱπποκρά
τει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἠσπάσατο οὕτω·
χαῖρε κόρη. τῇ δὲ ἐχομένῃ, χαῖρε γύναι. καὶ
ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. ὅθεν
τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ ὁ ἱπποκράτης ἐθαύ
μασεν. ὁ αὐτὸς προειπὼν τινὰ τῶμ μελ
λόντων, εὐδοκίμησε. καὶ ἐνθέου δόξης πα
ρὰ τοῖς πλείστοις ἠξιώθη. νόμου δὲ ὄντος
τὸν ἀναλώσαντα τὴμ πατρῴαμ οὐσίαν, μὴ
ἀξιοῦσθαι ταφῆς ἐμ πατρίδι, φησὶν ἀμτι-
σθένης συνέμτα, μὴ ὑπεύθυνος γενηθείη
πρός τινωμ φθονούντων, καὶ συκοφαντοῦμ
των, ἀναγνῶναι αὐτοῖς τὸν μέγαν διάκο-
σμομ. ὃς ἁπάντων τῶμ συγγραμμάτων προ
ἔχει. καὶ πεντακοσίοις ταλάντοις τιμηθῆ
ναι. μὴ μόνομ, ἀλλὰ καὶ χαλκαῖς εἰκόσι. καὶ
τελευτήσαντα αὐτὸμ, δημοσίᾳ ταφῆναι. βιώ
σαντα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη.

Δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φησὶν ἀναγνῶναι τὸν μέγαν διάκοσμον. ὃν μόνομ ἑκατὸν ταλάντωμ τιμηθῆμαι. Ταῦτα δὲ καὶ ἱππόβοτός φησιν. Ἀριστόξενος δ' ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησι, πλάτωνα θελῆσαι συμφλέξαι τὰ δημοκρίτου ὑπομνήματα, ὁπόσα ἠδυνήθη συναγαγεῖν. ἀμυκλᾶν δὲ καὶ κλεινίαμ τοὺς πυθαγορικοὺς, κωλῦσαι αὐτόμ, ὡς οὐδὲν ὄφελος. παρὰ πολλοῖς γὰρ εἶναι τὰ βιβλία. τελευτᾶν δὲ μέλλοντος, τὴν ἀδελφὴμ αὐτοῦ φησὶν ἕρμιππος λελυπῆσθαι, ὅτι ἐν τῇ τῶμ θεσμοφόρωμ ἑορτῇ μέλλει τεθνήξεσθαι, καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκομ αὐτῇ οὐ ποιήσειν. Τὸν δὲ, θαῤῥεῖν εἰπεῖμ. καὶ κελεῦσαι φησὶ θερμοὺς προσφέρειν ἄρτους αὐτῷ ὁσημέραι. Τούτους δὲ ταῖς ῥισὶ προσφέρων, διεκαρτέρησεν ἐς τρίτημ ἑαυτόν. ἐπεὶ δὴ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι, τρεῖς γὰρ ἦσαν, ἀλυπώτατον τὸν βίον προήκατο. βιοὺς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτεσιμ, ὥς φησιν ἵππαρχος. ὁ αὐτὸς εἶπεν,

αἰτίη οὐδὲν ἴδμεν. ἐν βυθῷ γὰρ ἡ ἀλήθεια.
ὁ αὐτὸς ἔφη. ψυχὴν σώματος ἀναγκαιότερον
ἰᾶσθαι. τὸ γὰρ κακῶς ζῆν, τὸ τεθνάναι κρεῖττον.
ὁ αὐτὸς ἔφη, θεῷ ὅμοιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ εὖ
ποιεῖν. ὅταν τὸ εὐποιεῖν, μὴ καπηλεύηται. καὶ
τὸ εὐεργετεῖν καὶ ἀληθεύειν. ὁ αὐτὸς ἀπε, στά
σις ἐμφύλιος, ἐς ἑκάτερα καλόν. καὶ γὰρ νικέου
σι καὶ ἡσσωμένοις, ὁμοίη φθορά. ὁ αὐτὸς ἀπεν,
οἱ ἀληθινοὶ φίλοι, καὶ τὰς φιλίας ἰδίας, καὶ τὰς
συμφορὰς ἐλαφροτέρας ποιοῦσιν. ὧν μὲν συ
ναπολαύοντες, ὧν δὲ μεταλαμβάνοντες.
ὁ αὐτὸς ἔφη. ὡς ὁ γαμβροῦ μὲν ἐπιτυχὼν, εὗ
ρεν υἱόν. ὁ δὲ ἀποτυχὼν, ἀπώλεσε καὶ θυγα
τέρα. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, βούλεσθαι μᾶλλον
μίαν εὑρεῖν αἰτιολογίαν, ἢ τὴν περσῶν οἱ βα
σιλείαν γενέσθαι. ὁ αὐτὸς νοσήσας, καὶ ληθάρ
γῳ περιπεσὼν, ὡς ἀνένηψεν, οὐδέν με ἔφη
ἐξαπατήσει ἡ φιλοζωΐα. καὶ ἐξήγαγεν ἑαυτὸν
τοῦ βίου. ὁ αὐτὸς ἔλεγε. διζημένοισι τἀγα
θὰ, μόλις παραγίγνεται. τὰ δὲ κακά, καὶ μὴ

διζημένοισιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἔρως, ἔφη. πάθος ψυχὴν κολάζον. Δημοκρίτῳ τῷ Ἀβδηρίτῃ τάδε δοκεῖ. ἀρχὰς εἶναι τῶν ὅλων ἄτομον καὶ κενόν. τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι δοξάζεσθαι. ἀπείρους τε εἶναι κόσμους, καὶ γεννητοὺς, καὶ φθαρτούς. μηδέν τε ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεσθαι. μηδὲ εἰς τὸ μηδὲ ὂν φθείρεσθαι. καὶ τὰς ἀτόμους ἀπείρους εἶναι, κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος. φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένας, καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκρινόμενα γεννᾶν. πῦρ. ὕδωρ. ἀέρα. γῆν. εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινῶν συστήματα. ἅπερ εἶναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα, διὰ τὴν στερότητα. τόν τε ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, ἐκ τοιούτων λείων καὶ περιφερῶν ὄγκων συγκεκρίσθαι. καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως. ἣν καὶ νοῦν ταὐτὸν εἶναι λέγει. ὁρᾶν δὲ ἡμᾶς κατ' εἰδώλων ἐμπτώσεις. πάντα τε κατ' ἀνάγκην γίγνεσθαι. τῆς δίνης αἰτίας οὔσης τῆς γενέσεως πάντων. ἣν ἀνάγκην καλεῖ. τέλος δ' εἶναι τὴν εὐθυμίαν. οὐ τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ ἡδονῇ, ὡς ἔνιοι παρακούοντες ἐξεδέξαντο.

ᾶ καθ᾽ ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει.
ὑπὸ μηδενὸς ταραττομένη φόβου, ἢ δεισιδαιμο
νίας, ἢ ἄλλου τινὸς πάθους. φύσιν δὲ εἶναι, τὸ κε
νὸν καὶ τὰ ἄτομα. ΕΙ ΕΜΨΥΧΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ.
Δημόκριτος καὶ ἐπίκουρος, καὶ ὅσοι τὰ ἄτομα εἰση
γοῦνται καὶ τὸ κενόν. οὔτ᾽ ἔμψυχον οὔτε προ
νοίᾳ διοικεῖσθαι. φύσει δέ τινι ἀλόγῳ. ἀριστοτέ
λης οὔτ᾽ ἔμψυχον ὅλον δι᾽ ὅλων. οὔτε λογικόν.
οὔτε νοερόν. οὔτε προνοίᾳ διοικούμενον. τὰ
μὲν γὰρ οὐράνια, τούτων πάντων κοινωνεῖν. σφαίρας
γὰρ περιέχειν ἐμψύχους καὶ ζωτικάς. τὰ δὲ πε
ρίγεια, μηδενὸς αὐτῶν. τῆς δὲ εὐταξίας, κατὰ
συμβεβηκὸς, οὐ προηγουμένως μετέχειν.

ΔΙΑΓΟΡΟΥ.

Διαγόρας ἰδὼν φθονερὸν λυπούμενον, ἔφη. τού
τῳ ἢ μέγα κακὸν συμβέβηκεν. ἢ ἄλλῳ μέγα
ἀγαθόν. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πλεῖν χειμαζομένου τοῦ
σκάφους, καὶ τῶν ἐπιβατῶν λεγόντων ὅτι διὰ τοῦ ἄν
δρὸς τούτου ἀπολλύμεθα, εἶπε. δείξας πλοῖον
ἕτερον ὁμοίως κινδυνεῦον. μὴ τί κἀκείνοις
Διαγόρας συμπλεῖ;

Δίων ὁ ῥωμαῖος, καταγελάστους εἶναι ἔλεγε τοὺς σπουδάζοντας περὶ τὸν πλοῦτον. ὃν ἡ τύχη μὲν παρέχει. ἀνελευθερία δὲ φυλάττει. χρηστότης δὲ ἀφαιρεῖ. ὁ αὐτὸς ἔφη, πῶς οὐ δεινὸν τοῖς μὲν θεοῖς ἐνοχλεῖν, αὐτοὺς δὲ μὴ βούλεσθαι πράττειν, ἅ γε ἐφ' ἡμῖν εἶναι δοκεῖ τοῖς θεοῖς. ὁ αὐτὸς ἔφη, αἱ μὲν ἡδοναὶ τοὺς ἀεὶ συνόντας τά τε ἄλλα λυμαίνονται, καὶ ταχὺ ποιοῦσιν ἀδυνάτους πρὸς αὐτάς. οἱ δὲ πόνοι τά τε ἄλλα ὠφελοῦντες ἀεὶ, μᾶλλον παρέχουσι δυναμένους πονεῖν. ὁ αὐτὸς εἶπε, τὸ πλεῖστον ἔοικε τοῦ ἀνθρωπίνου, πρὸς μὲν τὸ ἀνθιστάμενον καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, φιλονεικεῖν. τοῖς δ' ὑπείκουσι, καὶ παρὰ δύναμιν ἀνθυπουργεῖν. ὁ αὐτὸς ἔφη, πολλῷ κρεῖττόν ἐστι κατορθώσαντάς τι ζηλοτυπηθῆναι, ἢ πταίσαντας ἐλεηθῆναι. ὁ αὐτὸς εἶπε, δεῖ τοὺς κειμένους νόμους ἰσχυρῶς φυλάττειν. καὶ μηδένα αὐτῶν μεταβάλλειν. τὰ γὰρ ἐν ταὐτῷ μέ-

νοντα, κἂν χείρω ᾖ, συμφερώτερα τῶν ἀεὶ
καινοτομημένων, κἂν βελτίω εἶναι δοκῇ, ἐστίν.
ὁ αὐτὸς ἔφη, μηδέποτε μάτην τὰ χρήματα σπού
δαζε ἀναλίσκειν. ἐξ ὧν οὐδεμία προσγίγνε
ται εὔκλεια. πλοῦτος γὰρ ἀκριβὴς, οὐχ οὕτως ἐκ
τοῦ πολλὰ λαμβάνειν, ὡς ἐκ τοῦ μὴ πολλὰ ἀνα
λίσκειν ἀθροίζεται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, πονηρίαν
μὲν ἀρχομένην, κωλύσαι τάχ᾽ ἄν τις κολά-
ζων δυνηθείη. ἐγκαταγεγηρακυῖαν δὲ, καὶ γεγε
νημένην τῶν εἰθισμένων τιμωριῶν, ἀδύνα
τον εἶναι ἔλεγεν. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἀδύνατόν ἐστι
τἀναντία τινὰ τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι πράττοντα,
ἀγαθοῦ τινος ἀπ᾽ αὐτῶν ἀπολαῦσαι.
Δίωνι τῷ ἀκαδημαϊκῷ ἀπὸ συμποσίου ἀνα
στρεφομένῳ τινὶ, παρεπόμενος κακῶς τις ἔλεγε.
καὶ βλασφημίας οὐδὲν ἀπελίμπανεν. ὁ δ᾽ ἡ
σύχως εἶχεν. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἦλ
θε, μέλλοντι αὐτῷ εἰσιέναι, ὁ λοιδορῶν τί δαὶ
ἔφη. πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Δίων οὐδὲ γρῦ.

Διογένης ἱκεσίου σινωπεύς. ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, διατί τὸ χρυσίομ χλωρόν ἐστιν, ἔφη. ὅτι πολλοὺς ἐπιβούλους ἔχει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί κακὸμ ἐν βίῳ, ἔφη γυνὴ εὐειδής. ὁ αὐτὸς ἰδὼν τοὺς ἀναξιμένους οἰκέτας πολλὰ σκεύη παραφέροντας, ἤρετο. τίνος ταῦτα. τῶν δὲ εἰπόντων ἀναξιμένους, οὐκ αἰδεῖται φησὶ ταῦτα ἔχων, αὐτὸς ἑαυτοῦ μὴ ἔχωμ; ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίωμ κάκιστα δάκνει, ἔφη. τῶν μὲν ἀγρίων, συκοφάντης. τῶν δὲ ἡμέρωμ, κόλαξ. ὁ αὐτὸς κοινολογουμένας γυναῖκας θεασάμενος, ἔφη. ἀσπὶς παρ᾽ ἐχίδνης φάρμακον δανείζεται. ὁ αὐτὸς, ἐρομένου τινὸς αὐτοῦ τί νομίζεις τὸ γῆρας, ἀπεκρίματο τοῦ ζῆν χειμῶμα. ὁ αὐτὸς ἰδὼν γραῦν καλλωπιζομένην, εἶπεμ. εἰ μὲν πρὸς τοὺς ζῶντας, πεπλάνησαι. εἰ δὲ πρὸς τοὺς νεκροὺς μὴ βράδυμε. ὁ αὐτὸς ἡμέρας ποτὲ λύχνομ ἅψας περιήει. πυνθαμομένωμ δέ τινωμ πρὸς τί τοῦτο, ἔλεγεμ ἄνθρωπομ ζη-

τὰμ. ὁ αὐτὸς ἔλεγε δεινὸν, εἰ οἱ μὲν ἀθληταὶ
καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ γαστρὸς καὶ ἡδονῶμ κρατοῦ
σιμ. οἱ μὲμ, τῆς φωνῆς χάριμ. οἱ δὲ, τοῦ σώμα
τος. σωφροσύνης δὲ ἕνεκα οὐδεὶς τούτων
καταφρονήσει. ὁ αὐτὸς ἕμα τῶν ἀγεννεστέ
ρωμ παθῶμ ζηλωτὴμ παιδαγωγικῶς ἐπιπλήκτ
τωμ, ὁπημίκα ἐπιπράσκετο, ἀμδρείως σφό
δρα ἦκεν, εἶπεν ὦ μειράκιομ ἄμδρα ὤμησαι
σαυτῷ. ἀμφιβόλῳ λόγῳ τὸ περμικὸν ἐκείνου
σωφρονίζωμ. ὁ αὐτὸς γιμόμενος ἀθήνησιμ, ἀν
τισθένει παρέβαλλε. τοῦ δὲ, διωθουμένου διὰ τὸ
μηδένα προσίεσθαι, ἐξεβιάζετο τῇ προσεδρίᾳ.
καὶ ποτε τὴν βακτηρίαν προτεινομένου αὐτῷ, τὴν
κεφαλὴμ ὑποσχὼν, παῖε εἶπεμ. οὐ γὰρ εὑρή
σεις οὕτω σκληρὸμ ξύλομ ᾧ με ἀπείρξεις, ἕ
ως ἄμ τι φαίνῃ λέγωμ. τοὐμτεῦθεμ διήκου
σεν αὐτοῦ. καὶ ἅτε φυγὰς ὤν, ὥρμησεμ ἐπὶ
τὸν ἀτελῆ βίομ. ὁ αὐτὸς ᾔτησε πλάτω
να ποτὲ ἰσχάδας δέκα. ὁ δὲ, κεράμιομ
ὅλον ἐξέπεμψεμ αὐτῷ. καὶ ὅς, σὺ φησὶ κἂν

ἐρωτηθεὶς δύο καὶ δύο πόσα ἐστὶμ, εἴκοσιν ἀπε-
κρίνη. οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως,
οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρίνη. ἔσκω-
πτε δὴ οὖν αὐτὸν ὡς ἀπεραντολόγον. ὁ αὐ-
τὸς ἐρωτηθεὶς, ποῦ τῆς ἑλλάδος ἴδοι ἀγαθοὺς
ἄνδρας, ἄνδρας μὲν εἶπεμ οὐδαμοῦ. παῖδας
δ᾽ ἐμ λακεδαίμονι. σπουδαιολογουμένου πο-
τὲ, ἐπεὶ οὐδεὶς προσῄει, ἐπέβαλλε τερετί-
ζειμ. ἀθροισθέντωμ δὲ ὠνείδισεν. ὡς ἐπὶ μὲμ
τοὺς φλημάφους, ἀφικνουμένων σπουδαίως.
ἐπὶ δὲ τὰ σπουδαῖα, βραδυνόντων ὀλιγώρως.
ὁ αὐτὸς, τοὺς γραμματικοὺς ἐθαύμαζε τὰ μὲν
τοῦ ὀδυσσέως κακὰ ἀναζητοῦντας. τὰ δὲ ἴδια
ἀγνοοῦντας. καὶ μὴν καὶ τοὺς μουσικοὺς, τὰς
μὲμ ἐν τῇ λύρᾳ χορδὰς ἁρμόττεσθαι. ἀνάρ-
μοστα δὲ ἔχειν τῆς ψυχῆς τὰ ἤθη. καὶ τοὺς μα-
θηματικοὺς, ἀποβλέπειν μὲν, πρὸς τὸν ἥλιον.
καὶ τὴν σελήνην. τὰ δὲ ἐν ποσὶ πράγματα πα-
ρορᾶμ. καὶ τοὺς ῥήτορας, τὰ δίκαια μὲν ἐσπου-
δακέναι λέγειν, πράττειν δὲ μηδαμῶς· καὶ τοὺς

φιλαργύρους

φιλαργύρους ψέγειν μὲμ τὸ ἀργύριον, ὑπεραγα
πᾶν δέ. ἠγανάκτει δὲ καὶ τῶν δούλωμ, οἳ λαβρο
φαγοῦντας ὁρῶμτες τοὺς δεσπότας, μηδὲν
ἁρπάζοιεμ τῶν ἐσθιομένων. ὁ αὐτὸς ὥς φη
σι μένιππος ἁλοὺς, καὶ πωλούμενος, ἠρωτή
θη τί οἶδε ποιεῖμ. ἀπεκρίνατο ἀμδρῶν ἄρχειν.
καὶ πρὸς τὸμ κήρυκα κήρυσσε ἔφη. εἴ τις θέλει
δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε
τῷ ξενιάδῃ τῷ πριαμένῳ αὐτὸν, δεῖν πείθε
σθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δοῦλος εἴη. καὶ γὰρ ἰατρὸς, ἢ κυ
βερνήτης εἰ δοῦλος εἴη πεισθῆναι ἂν αὐτῷ.
ὁ αὐτὸς, ὡς εὔβουλός φησιν ἐν τῷ ἐπιγραφομέ
νῳ διογένους πρᾶσις, οὕτως ἦγε τοὺς παῖδας
τοῦ ξενιάδου, μετὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα, ἱπ
πεύειν, τοξεύειμ. σφενδονᾶν. ἀκοντίζειν. ἔπει
τα ἐν τῇ παλαίστρᾳ οὐκ ἐπέτρεπε τῷ παιδο
τρίβῃ ἀθλητικῶς ἄγειν. ἀλλ᾽ αὐτῷ. ἐρυθήμα
τος χάριν καὶ εὐεξίας. κατεῖχον δ᾽ οἱ παῖδες
πολλὰ ποιητῶμ καὶ συγγραφέωμ. καὶ τῶν αὐτοῦ
διογένους, πᾶσάν τε ἔφοδομ σύντομον πρὸς τὸ

ὑμνημόνευτον ἐπήσκει. ἐν οἴκῳ τε ἐδίδασκε διακονεῖσθαι, λιτῇ τροφῇ χρωμένους. καὶ ὕδωρ πίνοντας. ἐν χρῷ κουρίας, ἀκαλλωπίστους τε ἐργάζετο. καὶ ἀχίτωνας. καὶ ἀνυποδήτους. καὶ σιωπηλούς. καὶ καθ' αὑτοὺς βλέποντας ἐν ταῖς ὁδοῖς. ἐξῆγε δ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ κυνηγέσια. οἱ δὲ, καὶ αὐτοῦ διογένους ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. καὶ πρὸς τοὺς γονέας αἰτητικῶς εἶχον. ὁ δ' αὐτὸς εὔβουλος, παρὰ τῷ ξενιάδῃ καὶ γηρᾶσαι αὐτὸν, καὶ θανόντα ταφῆναι πρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ἔνθα καὶ πυνθανομένου τοῦ ξενιάδου πῶς αὐτὸν θάψειεν, ἔφη. ἐπὶ πρόσωπον. τοῦ δ' ἐρομένου διατὶ, ὅτι μετ' ὀλίγον εἶπε μέλλει τὰ κάτω ἀναστρέφεσθαι. τοῦτο δὲ, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν ἤδη τοὺς μακεδόνας. ἢ ἐκ ταπεινῶν ὑψηλοὺς γενέσθαι. ὁ αὐτὸς, εἰσαγαγόντος τινὸς αὐτὸν εἰς οἶκον πολυτελῆ καὶ κωλύοντος πτύσαι, ἐπειδὴ ἐχρέμψατο, εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἔπτυσεν. εἰπὼν, χείρονα τόπον μὴ εὑρηκέναι. οἱ δὲ τοῦτο, ἀριστίππου φασίν.

ὁ αὐτὸς, φωνήσας ποτὲ ὦ ἄνθρωποι, συνελθόν-
των, καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰπὼν, ἀνθρώπους
ἐκάλεσα οὐ καθάρματα. φησὶ κάτων ἐμ τῷ
πρώτῳ τῶν χρειῶν εἰπεῖν τὸν ἀλέξανδρον, ὡς εἴ-
περ ἀλέξανδρος μὴ ἐγεγόνει, ἐθελῆσαι ἂν διο-
γένης γενέσθαι. διογένης ἀναπείρους ἔλεγεν, οὐ
τοὺς κωφοὺς καὶ τυφλοὺς, ἀλλὰ τοὺς μὴ ἔχοντας
πήραν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν, ἑαυτὸν κύνα εἶναι τῶν ἐ-
παινουμένων, ἀλλὰ μηδένα τολμᾶν τῶν ἐπαι-
νούντων συνιέναι ἐπὶ τὴν θήραμ. ὁ αὐτὸς, πλά-
τωνος περὶ ἰδεῶν διαλεγομένου, καὶ ὀνομάζον-
τος τραπεζότητα, καὶ κυαθότητα, εἶπεν. ἐγὼ ὦ
πλάτων, τράπεζαν μὲν, καὶ κύαθον ὁρῶ. τραπεζότη-
τα δὲ, ἢ κυαθότητα, οὐδαμῶς. καὶ ὃς, κατὰ λόγον ἔ-
φη. οἷς μὲμ γὰρ τράπεζα καὶ κύαθος θεωρεῖται, ὀ-
φθαλμοὺς ἔχεις. ᾧ δὲ κύαθος καὶ τραπεζότης
βλέπεται, νοῦν οὐκ ἔχεις. ὁ αὐτὸς, ἰδὼμ μειρά-
κιον ἐρυθριῶν, θάρρει ἔφη. τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρε-
τῆς τὸ χρῶμα. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς συμβουλεύον-
τα τὸμ ἀποδράντα αὐτοῦ δοῦλομ ζητεῖν.

γελοῖον μ' ἔφη. εἰ μάνης μὲν χωρὶς διογένους ζῇ, διογένης δὲ χωρὶς μάνου οὐ δύναται.

κρατεροῦ ἀξιοῦντος πρὸς αὐτὸν ἀπιέναι, ἀλλὰ βούλομαι ἔφη ἐμ ἀθήναις ἅλα λείχειν, ἢ παρὰ κρατεροῦ τῆς πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύειν. ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχεῖ ὄντι προσελθὼμ, ἐπίδος καὶ ἡμῖν ἔφη τοῖς πτωχοῖς τῆς γαστρός. καὶ γὰρ αὐτὸς κουφισθείσῃ, καὶ ἡμᾶς ὠφελήσεις. διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ ποτὲ, τάριχος προτείνας, προσέσπασε τοὺς ἀκροατάς. ἀγανακτοῦντος δὲ, τὴν ἀναξιμένους ἔφη διάλεξιν, ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυκεν.

θεασάμενος μειράκιον φιλοσοφοῦν, εὖγε εἶπεν, ὅτι τοὺς τοῦ σώματος ἐραστὰς, ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος μετάγεις. θαυμάζοντός τινος τὰ ἐν σαμοθράκῃ ἀμαθήματα, ἔφη. πολλῷ ἂν εἴη πλείω, εἰ καὶ οἱ μὴ σωθέντες, ἀνετίθεσαν. ὁ αὐτὸς ἐπανήρχετο ἐκ λακεδαίμονος εἰς ἀθήνας. πρὸς οὖν τὸμ πυθόμενον ποῦ καὶ πόθεν, ἐκ τῆς ἀνδρωνίτιδος εἶπε πρὸς τὴν γυναι

κωνεῖτιμ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύωμ
καλεῖται, ἔφη τοὺς μὲμ μὴ διδόντας, ὑλακτῶ.
τοὺς δὲ πονηροὺς, δάκνων. τοὺς δὲ διδόντας,
σαίνων. Ἀλεξάνδρου ποτὲ ἐπιστάντος αὐτῷ.
καὶ εἰπόντος ἐγὼ εἰμὶ ἀλέξανδρος ὁ μέγας βα-
σιλεύς. κἀγὼ ἔφη, διογένης ὁ κύων. Ἀριστῶν-
τι ἐν ἀγορᾷ, οἱ περιεστῶτες συνεχῶς ἔλεγομ
κύωμ. ὁ δὲ, ὑμεῖς ἐστὲ κύνες, οἵ με ἀρι-
στῶντα περιεστήκατε. ἐρωτηθεὶς πόθεν εἴη,
κοσμοπολίτης εἶπε. πρὸς τὸν ὀνειδίζοντα ὡς εἰς
τόπους ἀκαθάρτους εἰσίοι, καὶ γὰρ καὶ ὁ ἥλιος πρὸς
τοὺς ἀποπάτους, ἀλλ᾿ οὐ μιαίνεται. ὁ αὐτὸς
ἰδὼν εὐπρεπῆ νεανίσκον ἀπρεπῶς λαλοῦμ-
τα, οὐκ αἰσχύνῃ ἔφη ἐξ ἐλαφαντίμου κολεοῦ
μολυβδίνημ ἕλκων μάχαιραν; ὀνειδιζόμε-
νος ὅτι παρὰ ἀντιπάτρου ξιβώνιον ἔλαβεν, ἔφη.
οὔτι ἀπόβλητ᾿ ἐστὶ θεῶμ ἐρικυδέα δῶρα.
ἐρωτηθεὶς διατί ἀνδράποδα ἐκλήθη, ὅτι φησὶ
τοὺς πόδας ἀνδρῶμ εἶχομ. τὴμ δὲ ψυχὴν, ὁ-
ποίαμ σὺ ὁ ἐξετάζωμ. ὀνειδιζόμενος ὅτι

αὐτὸς αἰτεῖ πλάτωνος μὴ αἰτοῦντος, κἀκεῖνος εἶπεν αἰτεῖ. ἀλλ᾽ ἄγχι ἴσχων κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ᾽ οἱ ἄλλοι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς εἰ κακὸς ὁ θάνατος, πῶς εἶπε κακός, οὗ παρόντος, οὐκ αἰσθανόμεθα. πρὸς ἀλέξανδρον ἐπιστάντα καὶ εἰπόντα οὐ φοβῇ με, τί γὰρ εἶπεν, ἢ ἀγαθὸν, ἢ κακόν. τοῦ δ᾽ εἰπόντος ἀγαθόν. τίς οὖν εἶπε τὸ ἀγαθὸν φοβεῖται.

ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὴν παιδείαν, τοῖς μὲν νέοις, σωφροσύνην. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, παραμυθίαν. τοῖς δὲ πένησι, πλοῦτον. τοῖς δὲ πλουσίοις, κόσμον εἶναι. πρὸς διδύμωνα τὸν μοιχὸν, ἰατρεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλμὸν, ὅρα φησὶ μὴ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς παρθένου θεραπεύων, τὴν κόρην φθείρῃς.

ὁ αὐτὸς ἀποτριβόμενος τὸ αἰδοῖον ἐν τῷ φανερῷ, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας, εἴθε καὶ τὸν λιμὸν οὕτως ἀποτρίψασθαι τῆς γαστρὸς ἠδυνάμην. ὁ αὐτὸς παιδὸς ὀψοφαγοῦντος, τῷ παιδαγωγῷ κόνδυλον ἔδωκεν. ὀρθῶς. οὐ γὰρ μὴ μαν-

θάνοντος, ἀλλὰ τοῦ μὴ διδάξαντος τὸ ἁμάρτη
μα ποιήσας. Διογένης ἀκούσαντα σοφοκλέους
» περὶ μυστηρίων, ὡς ὄλβιοι κεῖνοι βροτῶν»
» οἳ τάδε δερχθέντες τέλη μολῶσ' ἐν ἅδου.
» τοῖς δὲ γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι. τοῖς δ' ἄλλοισι
» πάντα ἐκεῖ πως κακά, τί λέγεις ἔφη. κρείττο
να μοῖραν ἕξει παταικίων ὁ κλέπτης, ἢ ἐπα
μινώνδας ὅτι μεμύηται; ὁ αὐτὸς, εὐγε
νείας. καὶ δόξας. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα διέ
παιζε, προσκοσμήματα κακίας εἶναι λέγων.
μόνην δὲ ὀρθὴν πολιτείαν εἶναι, τὴν ἐν τῷ
κόσμῳ. ἔλεγε δὲ καὶ κοινὰς εἶναι δεῖν τὰς
γυναῖκας. γάμον μηδὲ ὀνομάζων, ἀλλὰ τὸν
πείσαντα τῇ πεισάσῃ συνεῖναι. κοινοὺς δὲ
διὰ τοῦτο καὶ τοὺς υἱέας. ὁ αὐτὸς πλέ
ων εἰς αἴγιναν, καὶ πειραταῖς ἁλοὺς, ὧν ἦρ
χε κίρπαλος, εἰς κρήτην ἀπαχθεὶς, ἐπιπρά
σκετο. καὶ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, τί οἶδε
ποιεῖν, ἔφη ἀνθρώπων ἄρχειν. ὅτε καὶ δείξας τι
νὰ κορίνθιον εὐπάρυφον τὸν ξενιάδην, ἔφη.

τούτῳ με πώλει. οὗτος δεσπότου χρήζει.
ὠνεῖται δὲ αὐτὸν Ξενιάδης, καὶ ἀπαγαγὼν εἰς
τὴν Κόρινθον, ἐπέστησε τοῖς ἑαυτοῦ παιδίοις.
καὶ πᾶσαν ἐνεχείρισε τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ, οὕτω
πρὸς αὐτὸν ἐν πᾶσι διετέθη, ὥστε ἐκεῖνος πε
ριϊὼν, ἀγαθὸς ἔλεγε δαίμων εἰς τὴν οἰκίαν μου
εἰσελήλυθε. φησὶ δὲ Κλεομένης ἐν τῷ ἐπι
γραφομένῳ παιδαγωγικῷ, τοὺς γνωρίμους λυ
τρώσασθαι αὐτὸν θελῆσαι. τὸν δὲ, εὐήθεις αὐ
τοὺς εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ τοὺς λέοντας δούλους εἶ
ναι τῶν τρεφόντων, ἀλλὰ τοὺς τρέφοντας, τῶν
λεόντων. δούλου γὰρ τὸ φοβεῖσθαι. τὰ δὲ θη
ρία, φοβερὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι. ὁ αὐτὸς
εἶπεν, οἱ μὲν κύνες τοὺς ἐχθροὺς δάκνουσιν.
ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω. ὁ αὐτὸς πρὸς
τοὺς εἰπόντας γέρων εἶ, καὶ λοιπὸν ἄνες, τί δαὶ
ἔφη εἰ δόλιχον ἔτρεχον πρὸς τὸ τέλος ἔδει με
ἀνιέναι, καὶ μὴ μᾶλλον ἐπιτεῖναι; ὁ αὐτὸς.
Δημοσθένην περὶ τὸν ῥήτορα ἐν πανδοχείῳ ἀ
ριστῶντα κατέλαβε. τοῦ δὲ ὑποχωροῦντος, τοσοῦ

τῷ μᾶλλον ἔστη· ἔφη ἐμ τῷ πανδοχείῳ.
ὁ αὐτὸς, τῷ πριαμένῳ αὐτὸν ξανιάδῃ ἔλεγεν.
ἄγε ὅπως τὸ προσταττόμενομ ποιήσῃς. τοῦ δὲ
εἰπόντος, ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί, εἰ δὲ ἰα
τρὸμ ἔφη ἐπρίω νοσῶμ, οὐκ ἂν αὐτοῦ ἐπείθου,
ἀλλ᾽ εἶπες ἂν ὡς ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πη
γαί. ὁ αὐτὸς, σαπέρδην δοὺς τῷ βουλομένῳ
παρ᾽ αὐτῷ φιλοσοφεῖμ, ἐποίησεν αὐτὸν οἱ, ἀ
κολουθεῖμ. ὡς δ᾽ ὑπ᾽ αἰδοῦς ῥίψας ἀπῆλθεμ, με
τὰ χρόνον ὑπαντήσας αὐτῷ, καὶ γελάσας ἔ
φη. τὴν σὴν καὶ ἐμὴν φιλίαν, σαπέρδης διέλυ
σεν. Διοκλῆς δὲ οὕτως ἀναγράφει. εἰπόντος
αὐτῷ τινος, ἐπίταττε ἡμῖμ διόγενες, ἀπαγα
γὼν αὐτὸμ, ἡμιοβόλου τυρὸν ἐδίδου φέρειμ. ἀρ
νησαμένου δὲ, τὴν σὴμ ἔφη καὶ ἐμὴν φιλίαμ,
ἡμιοβόλου τυρίον διαλέλυκεμ. ὁ αὐτὸς, θεα
σάμενός ποτε παιδίομ ταῖς χερσὶ πίνον, ἐ
ξέρριψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην. εἰπών, παι
δίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. ἐξέβαλλε δὲ
καὶ τὸ τρυβλίον ὁμοίως, παιδίομ θεασάμενος,

ἐπειδὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ τοῦ ψω-
μίου τὴμ φακὴμ ὑποδεχόμενον. Διογένης
συνελογίζετο καὶ οὕτως. τῶν θεῶν ἐστὶ τὰ πάν-
τα. φίλοι δὲ οἱ σοφοὶ τοῖς θεοῖς. κοινὰ δὲ τὰ
τῶν φίλων. πάντα ἄρα ἐστὶ τῶν σοφῶν. ὁ αὐτὸς,
πλάτωνος ὁρισαμένου, ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπουν.
ἄπτερομ. καὶ εὐδοκιμοῦντος, τίλλας ἀλεκτρυό-
να, εἰσήνεγκεν αὐτοῦ εἰς τὴν σχολήν. καὶ εἶπεμ. οὗ-
τός ἐστιν ὁ πλάτωνος ἄνθρωπος. ὅθεν τῷ ὅρῳ προσε-
τέθη τὸ πλατυόνυχομ. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν πυ-
θόμενον ποίαν ὥραν δεῖ ἀριστᾶν, εἰ μὲν πλού-
σιος εἶπεν, ὅταν θέλῃ. εἰ δὲ πένης, ὅταν ἔχῃ.
Ἡλιουμένου ποτὲ, ἀλέξανδρος ἐπιστὰς φησίν.
αἴτησόν με ὃ θέλεις. καὶ ὅς, ἀποσκότισόμ μου
φησίν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν με-
τεώρων, ποσταῖος ἔφη πάρει ἀπ' οὐρανοῦ.
ὁ αὐτὸς, εὐνούχου πονηροῦ ἐπιγράψαντος ἐπὶ
τὴμ οἰκίαμ μηδὲν εἰσίτω κακὸν, ὁ οὖν κύριος
ἔφη τῆς οἰκίας ποῦ εἰσελεύσεται. ὁ αὐτὸς,
πρὸς τοὺς ἑρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς,

ἰδοὺ φησὶ καὶ Διογένης παρασίτους ἔφη.
ὁ αὐτὸς, ὀλυμπιάσι τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος, νι-
κᾷ Διώξιππος ἄνδρας. οὗτος δὴ ἔφη ἀνδρά-
ποδα. ἄνδρας δ' ἐγώ. ἠγαπᾶτο δὲ καὶ πρὸς ἀ-
θηναίων. μειρακίου γοῦν τὸν πίθον αὐτοῦ συντρίψαν-
τος, τῷ μὲν, πληγὰς ἔδωκαν. ἐκείνῳ δὲ ἄλλον
παρέσχον. ὁ αὐτὸς ὥς φησι Διονύσιος ὁ στωϊ-
κὸς, μετὰ τὴν χαιρώνειαν συλληφθεὶς, ἀπήχθη
πρὸς φίλιππον. καὶ ἐρωτηθεὶς τίς εἴη, ἀπεκρί-
θη. κατάσκοπος τῆς σῆς ἀπληστίας. ὅθεν θαυ-
μασθεὶς, ἀφείθη. ὁ αὐτὸς, ἀλεξάνδρου ποτὲ
πέμψαντος ἐπιστολὴν πρὸς ἀντίπατρον εἰς
ἀθήνας, διά τινος ἀθλίου, παρὼν ἔφη. ἄθλιος
παρ' ἀθλίου δι' ἀθλίου πρὸς ἄθλιον. ὁ αὐτὸς πρὸς
τὸν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου ὑποδούμενον. οὔπω εἶπεν μα-
κάριος εἶ, ἂν μή σε καὶ ἀπομύξῃ. τοῦτο δ' ἔσται
σοι, πηρωθέντι τὰς χεῖρας. ὁ αὐτὸς, θεασά-
μενός ποτε τοὺς ἱερομνήμονας, τῶν ταμί-
ων τινὰ φιάλην ὑφῃρημένον ἄγοντας, ἔφη. οἱ
μεγάλοι κλέπται, τὸν μικρὸν ἄγουσιν.

ὁ αὐτὸς, θεασάμενός ποτε μειράκιον λίθους βάλ-
λον ἐπὶ σταυρόν. εὖγε εἶπε. τεύξῃ γὰρ τοῦ σκο-
ποῦ. πρὸς τὰ περιστάντα μειράκια. καὶ εἰπόμ-
τα, βλέπωμεμ μὴ δάκῃ ἡμᾶς, θαῤῥεῖτε ἔφη
παιδία. κύων τευτλία οὐκ ἐσθίει. Διογένει ἐν
δείπνῳ προσεῤῥίπτουμ τινὲς ὀστάρια ὡς κυνί.
καὶ ὃς ἀπαλλαττόμενος, προσούρησεμ αὐτοὺς
ὡς κύωμ. ὁ αὐτὸς τὸμ πλούσιομ καὶ ἀμαθῆ,
πρόβατομ εἶναι χρυσόμαλον ἔλεγεν. Ἡγησι-
βούλου παρακαλοῦντος χρῆσαι τι αὐτῷ τῶν
συγγραμμάτων, μάταιος ἔφη τυγχάνεις ὦ Ἡγη-
σία. ὃς ἰσχάδας μὲμ γραπτὰς οὐχ αἱρῇ, ἀλλὰ
τὰς ἀληθινάς. ἄσκησιν δὲ παριδὼν τὴν ἀληθι-
νὴμ, ἐπὶ τὴν γεγραμμένην ὁρμᾷς. πρός τε
τὸν ὀνειδίσαντα αὐτῷ τὴν φυγὴν, ἀλλὰ τούτου
γε ἕνεκεν εἶπεν ὦ κακόδαιμον, ἐφιλοσόφησα.
ἰδὼμ ποτε ὀλυμπιονίκην πρόβατα νέμοντα,
ταχέως εἶπεν ὦ βέλτιστε μετέβης ἀπὸ τῶν
ὀλυμπίων, ἐπὶ τὰ νέμεα. ᾔτει ποτὲ ἀμ-
δριάντα. ἐρωτηθεὶς δὲ διατὶ τοῦτο ποιεῖ, με-

λετῶ εἶπεν ἀποτυγχάνειν. αἰτῶν τινά, καὶ
γὰρ τοῦτο πρῶτον ἐποίησε διὰ τὴν ἀπορίαν, ἔ-
φη. εἰ μὲν καὶ ἄλλῳ δέδωκας, δὸς κἀμοί. εἰ δὲ
μηδενί, ἀπ' ἐμοῦ ἄρξαι. τὴν φιλαργυρίαν εἶ-
πε, μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν. τοὺς ἀγα-
θοὺς ἄνδρας, εἰκόνας θεῶν εἶναι. τὸν ἔρωτα,
σχολαζόντων ἀσχολίαν. ἰδὼν γυναῖκα ἐν φο-
ρείῳ, οὐ κατὰ τὸ θηρίον ἔφη ἡ γαλεάγρα.
ἰδὼν ποτὲ γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονημένας.
εἴθε γὰρ ἔφη πάντα τὰ δένδρα, τοιοῦτον καρ-
πὸν ἤνεγκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθείς, τί ἐν γῇ
βαρύτερον βαστάζει, ἔφη. ἄνθρωπον ἀπαίδευ-
τον. ὁ αὐτός, ὀνειδίσαντος αὐτῷ τινὸς ὡς εἰς
ἀκαθάρτους τόπους εἰσέρχεται, ἔφη. καὶ ὁ ἥλιος
ἀλλ' οὐ μιαίνεται. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ
τινος, διὰ τίνα αἰτίαν ἄνθρωποι τοῖς μὲν προ-
σαιτοῦσι διδόασι, τοῖς δὲ φιλοσοφοῦσιν οὐ πά-
νυ τί; εἶπεν. ὅτι χωλοὶ μὲν καὶ τυφλοί, ἴσως
ἐλπίζουσι γενέσθαι. φιλόσοφοι δὲ οὔ. ὁ αὐτὸς
λοιδορούμενος ὑπό τινος φαλακροῦ, ἔφη. σὲ

μὲν οὐχ ὑβρίζω. τὰς δὲ ῥῖνας σου ἐπαινῶ, ὅτι
κακὸν κρανίον ἐξέφυσον. ὁ αὐτὸς προδότου
τινὸς κακῶς αὐτὸν λέγοντος, ἔφη. χαίρω ἐχθρός
σου γενόμενος. σὺ γὰρ οὐ τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλὰ τοὺς
φίλους κακῶς ποιεῖς. ὁ αὐτὸς, τὴν πενίαν αὐτο
δίδακτον ἔφη εἶναι ἐπικούρημα, πρὸς φιλοσο
φίαν. ἃ γὰρ ἐκείνημ πείθειν τοῖς λόγοις πειρᾶ
σθαι, ταῦτα ἐμ ἔργοις τὴν πενίαν ἀναγκάζειν. ὁ αὐ
τὸς, ὀνειδίσαντος αὐτῷ τινὸς πενίαν, ἔφη. διὰ
μὲμ πενίαν, οὐδένα πώποτε στρεβλούμενον
εἶδον. διὰ δὲ κακίαν, πολλούς. ὁ αὐτὸς εἰπόν
τος τινὸς χαλεπόν ἐστι τὸ ζῆν, οὐ εἶπεν. ἀλλὰ
τὸ κακῶς ζῆν. ὁ αὐτὸς, ἄσωτον ᾔτει μνᾶν. τοῦ δὲ
εἰπόντος διατί τοὺς ἄλλους τριόβολα, ἐμὲ δὲ
μνᾶν ζητεῖς, ἔφη. παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω
πάλιν. παρὰ σοῦ δὲ οὐκέτι. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
θεὶς, ποῖα εἴη θηρία χαλεπώτερα, εἶπεν. ἐμ
μὲν τοῖς ὄρεσιν, ἄρκτοι καὶ λέοντες. ἐν δὲ ταῖς πό
λεσι, τελῶναι καὶ συκοφάνται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε.
μήτε ἐν πόλει πλουσίᾳ, μήτε ἐν οἰκίᾳ, ἀρετὴν

οἰκεῖν δύνασθαι. ὁ αὐτὸς εἶπε τὸν πλοῦτον τύ
χης ἔμετον εἶναι. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μειράκιον ἐκ
στατικὸν, καὶ παραφρονοῦν, νεανίσκε ἔφη. ὁ πα
τήρ σε μεθύων ἔσπειρε. ὁ αὐτὸς ὀδυρομένου
τινὸς, ἐπειδὴ ἐπὶ ξένης ἔμελλε τελευτᾶν, εἶ
πε. τί ὀδύνῃ ὦ μάταιε. πανταχόθεν γὰρ ὁδὸς
ἡ αὐτὴ εἰς ᾅδου. ὁ αὐτὸς, τῶν ἀνθρώπων ἐνίους ἔφη τὰ
δέοντα λέγοντας, ἑαυτῶν οὐκ ἀκούειν. ὥσπερ καὶ
τὰς λύρας καλὸν φθεγγομένας, οὐκ αἰσθάνεσθαι.
ὁ αὐτὸς, τὰς εὐμόρφους τῶν ἑταιρῶν, βασιλίσσας
ἐκάλει. πολλοὺς γὰρ πράττειν ἃ ἂν προστάτ
τωσιν. ὁ αὐτὸς, ἀττικοῦ τινὸς ἐγκαλοῦντος αὐ
τῷ, διατί λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν,
παρ' ἐκείνοις οὐ διατρίβει. οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς εἶπεν ὑ
γείας ὢν ποιητικὸς, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν
ποιεῖται. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις πολι
τεύηται ἐπὶ ἐξουσίᾳ, ἔφη. καθάπερ ἐν πυρί.
μήτε λίαν ἐγγὺς εἶναι, ἵνα μὴ κατακαῇ, μή
τε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγώσῃ. ἐν συμποσίῳ
πολλοῦ αὐτῷ οἴνου διδομένου, τοῦτον ἐξέ

χέειν. ἐπεὶ δέ τινες αὐτὸν ἐμέμφοντο, ἐὰν
γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐκ πίω, οὐ μόνον αὐτὸς ἀπόλ
λυται, ἀλλὰ κἀμὲ προσαπόλλυσιν. ὁ αὐτὸς
ἔλεγεν, ὅτι ἐὰν μὲν κύνες αὐτὸν σπαράξω
σιν, ὑρκανία ἔσται ἡ ταφή. ἂν δὲ γῦπες, ἀπλέ
ον. ἂν δὲ μηδεὶς προσέλθῃ, ὁ χρόνος καλλί
ων τῇ ταφῇ. διὰ τῶν πολυτελεστάτων ἡλίου
καὶ ὄμβρου.

ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

ΔΙΟΚΛΗΣ, ὁ τοῖς συρρακουσίοις τοὺς νόμους γρά
ψας, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοῦτο ἔγραψεν.
ἐάν τις ὅπλον ἔχων εἰς τὴν ἀγορὰν παραγένη
ται, θάνατον εἶναι πρόστιμον. οὔτε ἀγνοίᾳ
δοὺς, οὔτε ἄλλῃ τινὶ περιστάσει συγγνώμην.
προσαγγελθέντων δὲ πολεμίων ἐπὶ τῆς χώ
ρας, ἐξεπορεύετο ξίφος ἔχων. αἰφνιδίου
δὲ στάσεως καὶ ταραχῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν γε
νομένης, ἀγνοήσας μετὰ τοῦ ξίφους παρῆν εἰς
τὴν ἀγοράν. τῶν δὲ ἰδιωτῶν τινὸς κατανοή
σαντος, καὶ εἰπόντος ὅτι τοὺς ἰδίους αὐτὸς κα
ταλύεις νόμους, ἀνεβόησε, μὰ Δία οὐ μὲν οὖν.

ἀλλὰ

ἀλλὰ καὶ κυρίους ποιήσω. σπασάμενος τὸ ξίφος, ἑαυτὸν ἀπέκτεινεν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονυσίου τοῦ συρρακουσίων δυνάστου, πέμψαντος εἰς ὀλυμπίαν καὶ δελφοὺς ἀγάλματα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος δεδημιουργημένα, περιτυχὼν ταῖς κομιζούσαις αὐτὰ ναυσὶν ὁ ἰφικράτης, καὶ κρατήσας αὐτῶν, διεπέμψατο πρὸς τὸν δῆμον ἐπερωτῶν τί χρὴ πράττειν. οἱ δ᾽ ἀθηναῖοι προσέταξαν αὐτῷ, μὴ τὰ τῶν θεῶν ἐξετάζειν. ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως τοὺς στρατιώτας διαθρέψῃ. ἰφικράτης οὖν ὑπακούσας, ἐλαφυροπώλησε τὸν τῶν θεῶν κόσμον τῷ δόγματι τῆς πατρίδος. ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς τοῖς ἀθηναίοις, ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς, ἐπιστολὴν τοιαύτην.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Διονύσιος ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, εὖ μὲν πράττειν, οὐκ ἐπιτήδειόν ἐστι γράφειν. ἐπεὶ τοὺς θεοὺς κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἱεροσυλεῖτε. καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ εἰς ἀνάθεσιν

›ὑφ' ἡμῶν τοῖς θεοῖς ἀπεσταλμένα, παρελό-
›μενοι κατεκόψατε. καὶ περὶ τοὺς μεγίστους
›τῶν θεῶν ἠσεβήκατε. περὶ τὸν ἀπόλλωνα τὸν
›ἐν δελφοῖς, καὶ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.
ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, εἴ τις αὐτὸν ἠνία ἐν κορίνθῳ διατρίβοντα, ἔλεγεν. ὡς μακάριοι οἱ ἐκ παίδων δυστυχεῖς. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, πολλοὺς τρέφειν σοφιστὰς οὐ θαυμάζων ἐκείνους ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος. πολυξένου δὲ τοῦ διαλεκτικοῦ φήσαντος αὐτὸν ἐξελέγχειν, ἀμέλει τοῖς λόγοις εἶπεν. ἐγὼ δέ σε τοῖς ἔργοις ἐλέγχω. τὰ γὰρ σεαυτοῦ καταλιπὼν, ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ θεραπεύεις. ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα τίς σε ὁ πλάτων καὶ φιλοσοφία ὠφέλησε, τὸ τηλικαύτην ἔφη τύχης μεταβολὴν ῥᾳδίως ὑπομένειν.
διονύσιος ὁ πρεσβύτερος, κληρουμένων κατὰ γράμμα τῶν δημηγορούντων, ὡς ἔλαχε τὸ μ, πρὸς τὸν εἰπόντα μωρολογεῖς διονύσιε, μοναρχήσομεν εἶπε. καὶ δημηγορήσας, εὐθὺς ᾑρέθη στρα-

τηγὸς ὑπὸ τῶν συρακουσίων. ὁ αὐτὸς, τὸν υἱὸν αἰ
σθόμενος ὡς τὴν ἀρχὴν ἀπολιπεῖν ἔμελλεν, ἀν
δρὸς ἐλευθέρου διαφθείραντα γύναιον, ἠρώτη
σε μετ᾽ ὀργῆς τί τοιοῦτον αὐτῷ σύνοιδεν. εἰ
πόντος δὲ τοῦ νεανίσκου σὺ γὰρ οὐκ εἶχες πατέρα τύ
ραννον, οὐδὲ σὺ εἶπεν υἱὸν ἕξεις. ἐὰν μὴ παύσῃ
τοιαῦτα ποιῶν. ὁ αὐτὸς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ πα
ρήλικος μὲν οὔσης, δοθῆναι δὲ ἀνδρὶ βουλομέ
νης, ἔφη. τοὺς μὲν τῆς πόλεως βιάσασθαι νό
μους, δύνασθαι. τοὺς δὲ τῆς φύσεως, μὴ δύνα
σθαι. ὁ αὐτὸς, πικρῶς τοὺς ἄλλους κακούργους
κολάζων, ἐφείδετο τῶν λωποδυτῶν, ὅπως παύ
σωνται οἱ συρακούσιοι τοῦ δειπνεῖν, καὶ μεθύσκε
σθαι μετ᾽ ἀλλήλων. ὁ αὐτὸς ξένου τινὸς ἰδίᾳ
φράσειν φάσκοντος αὐτῷ, καὶ διδάξειν ὅπως
προΐδῃ τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ἐκέλευσεν εἰ
πεῖν. ἐπεὶ δὲ προσελθὼν, δὸς εἶπε μοι τάλαν
τον, ἵνα δόξῃς ἀκηκοέναι τὰ σημεῖα τῶν ἐπιβου
λευόντων, ἔδωκε προσποιούμενος ἀκηκοέ
ναι. καὶ ἐθαύμαζε τὴν μέθοδον τοῦ ἀνθρώπου.

ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν πυθόμενον εἰ σχολάζοι, μηδέποτε εἶπεν ἐμοὶ τοῦτο συμβαίη. ὁ αὐτὸς, ἀκούσας δύο νεανίσκους πολλὰ βλάσφημα περὶ αὐτοῦ καὶ τῆς τυραννίδος εἰρηκέναι, ἀμφοτέρους ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον. ὁρῶν δὲ τὸν μὲν, παροινοῦντα. καὶ ληροῦντα πολλά. τὸν δὲ, σπανίως καὶ μετ᾽ εὐλαβείας ταῖς πόσεσι χρώμενομ, ἐκεῖνομ μὲν ἀπέλυσεν ὡς φύσει παροινήσαντα. καὶ διὰ μέθην κακολογήσαντα. τοῦτον δὲ ἀνεῖλεν ὡς δύσνουν. καὶ πολέμιον ἐκ προαιρέσεως. ὁ αὐτὸς, αἰτιωμένωμ τινῶμ ὅτι τιμᾷ καὶ προάγεται πονηρὸμ ἄνθρωπον καὶ δυσχεραινόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ βούλομαι εἶπεν εἶναι, τὸν ἐμοῦ μᾶλλον μισούμενομ. ὁ αὐτὸς ἀκούσας τινὰ τῶν πολιτῶν χρυσίομ ἔχειμ οἴκοι κατορωρυγμένον, ἐκέλευσεμ ἀνενεγκεῖν πρὸς αὐτόν. ἐπεὶ δὲ παρακλέψας ὀλίγον ὁ ἄνθρωπος, καὶ μεταστὰς εἰς ἑτέραν πόλιν ἐωνήσατο χωρίομ, μεταπεμψάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε πᾶμ ἀπολαβεῖμ κεχρημένον τῷ πλού-

τῷ. καὶ μηκέτι ποιοῦμεν τὸ χρήσιμον ἄχρηστον.

ἘΜΠΕΔΟΚΛΈΟΥΣ.

ἐμπεδοκλῆς μέτωνος ὁ φυσικὸς, πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι οὐδένα σοφὸν εὑρεῖν δύναμαι, κατὰ λόγον εἶπε. τὸν γὰρ ζητοῦντα σοφὸν, αὐτὸν πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διατὶ οὐδὲ σφόδρα ἀγανακτεῖ κακῶς ἀκούων, ἔφη. ὅτι οὐδὲ ἐπαινούμενος αἰσθήσομαι, εἰ μὴ κακῶς ἀκούων ἀχθήσομαι. ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν, ὡς αὔριον ἀποθανούμενοι. οἰκίας δὲ κατασκευάζονται, ὡς πάντα τὸν χρόνον βιωσόμενοι. ὁ αὐτὸς, ἐτησίων ποτὲ σφοδρῶς πνευσάντων ὥστε τοὺς καρποὺς λυμῆναι. κελεύσας ὄνους ἐκδαρῆναι καὶ ἀσκοὺς ποιῆσαι, περὶ τοὺς λόφους καὶ τὰς ἀκρωρείας διέτεινε, πρὸς τὸ συλλαβεῖν τὸ πνεῦμα. ληξάντων δὲ, κωλυσανέμας ἐκλήθη. ἀνεμοκοῖται δὲ, γένος ἐν κορίνθῳ οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. εἰς ὅπερ δεξιῶς λέγεται διακεῖσθαι καὶ ἐμπεδοκλῆς. οὗ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ τέχνη ἱστόρηται.

ἐμπεδοκλῆς καὶ δίκας φησὶ διδόναι τοὺς δαίμονας, ὧν μὲν ἐξαμάρτωσι, καὶ πλημμελήσωσιν.
αἰθέριον μὲν γάρ σφε μένος πόντονδε διώκει.
» πόντος δ' ἐς χθονὸς οὖδας ἀπέπτυσε. γαῖα δ'
» ἐς αὖθις ἠελίου ἀκάμαντος. ὁ δ' αἰθέρος ἔμβα-
» λε δίναις. ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται. στυ-
» γέουσι δὲ πάντες, ἄχρις οὗ κολασθέντες οὕ-
» τω καὶ καθαρθέντες αὖθις, τὴν κατὰ φύσιν χώραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσιν.

ἐμπεδοκλεῖ τῷ μέτωνος τάδε δοκεῖ. στοιχεῖα μὲν εἶναι τέτταρα. πῦρ. ὕδωρ. γῆν. καὶ ἀέρα. φιλίαν τε ᾗ συγκρίνεται. καὶ νεῖκος ᾧ διακρίνεται. φησὶ δ' οὕτω.
Ζεὺς ἀργής. ἥρη τε φερέσβιος. ἠδ' ἀϊδωνεύς. (τω.
νῆστις δακρύοισα τέ τ' ἐπικρούνωμα βρότειον.
Δία μὲν, τὸ πῦρ λέγων. ἥρην δὲ, τὴν γῆν. ἀϊδωνέα δὲ, τὸν ἀέρα. νῆστιν δὲ, τὸ ὕδωρ. καὶ ταῦτα φησὶν ἀλλαττόμενα διαμπερὲς, οὐδαμοῦ λήγει. ὡς ἂν ἀιδίου τῆς τοιαύτης διακοσμήσεως οὔσης. ἐπιφέ-
» ρει γοῦν. ἄλλοτε μὲν φιλότητι συνεχόμεν'
» εἰς ἓν ἅπαντα. ἄλλοτε δ' αὖ, δίχ' ἕκαστα φο-
» ρεύμενα νείκεος ἔχθει.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος μάλιστα τῆς ἀληθείας προτιμήσας τὴν ἡδονήν, πρόληψιμ εἶναι διανοίας τὴν φύσιν ὑπολαμβάνει. πρόληψιμ δὲ ἀποδίδωσιμ ἐπιβολὴν ἐπί τι ἐναργὲς, ἢ ἐπὶ τὴν ἐναργῆ τοῦ πράγματος ἐπίνοιαν. μὴ δύνασθαι δὲ μηδένα, μήτε ζητῆσαι, μήτε ἀπορῆσαι. μὴ δὲ μὴμ δοξάσαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλέγξαι, χωρὶς προλήψεως.

Ὁ αὐτὸς τὸ πρῶτομ οἰκεῖον ἔλεγεμ εἶναι τὴν ἡδονήμ. ἕνεκα γὰρ τῆς ἡδομῆς, παρελθοῦσα φησὶν ἡ ἀρετὴ, ἡδομὴν ἐποίησεν.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπίκτητος εἶπεμ. οἱ μὲν κόρακες τῶν τετελευτηκότων τοὺς ὀφθαλμοὺς λυμαίνονται, ὅταν τῶν οὐδὲμ αὐτῶν ἐστι χρεία. οἱ δὲ κόλακες τῶν ζώντων τὰς ψυχὰς διαφθείρουσι. καὶ τὰ ταύτης ὄμματα τυφλώττουσιν. ὁ αὐτὸς ἔφη, προῖκα μηδὲν γίνεσθαι. ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἔλεγεν ἐπαιρόμενος ὅτι καλός εἰμι, ἀνεκτὸν ἦν. σὺ δὲ

ὅταν λέγῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσως ὅτι ἐφ' ἵππῳ ἀγαθῷ μέγα φρονεῖς. τί οὖν ἐστι σόν; χρῆσις φαντασιῶν. ὡς ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃς, τότε ἐπάρθητι. τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῷ πλεονεκτήματι ἐπαρθήσῃ. ὁ αὐτὸς ἔφη, ζητῶν τὴν ἀλήθειαν, οὐ ζητήσεις τὸ ἐκ παντὸς τρόπου νικᾶν· καὶ εὑρὼν τὴν ἀλήθειαν, ἕξεις τὸ μὴ νικᾶσθαι.

ὁ αὐτὸς εἶπεν. ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πυρσοὶ δι' ὀλίγων φρυγάνων πολλὴν ἀνάψαντες φλόγα, ταῖς ἀλωμέναις ἀνὰ τὸ πέλαγος ναυσὶν ἱκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν, οὕτω καὶ ἀνὴρ λαμπρὸς ἐν πόλει χειμαζομένῃ, αὐτὸς ὀλίγοις ἀρκούμενος, μεγάλα τοὺς πολίτας εὐεργετεῖ.

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ.

Ἐπαμινώνδας ὁ Θηβαῖος, ὁ πάντων τῶν ἐκεῖσε στρατηγῶν ἐπισημότερος, εἰς ἐκκλησίαν κληθεὶς, παρῃτήσατο προελθεῖν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ἐπειδὴ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ πλυνόμενον ἐτύγχανε, καὶ ἕτερον περιβέσθαι οὐκ εἶχεν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὸν ἐν πολέμῳ θάνατον εἶναι κάλλιστον.

ὁ αὐτὸς οὕτως ἦν εὐτελὴς περὶ τὴν δίαιταν, ὥστε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ γείτονος, εὑρὼν πεμμάτων καὶ ὄψων καὶ μύρων παρασκευήν, ἀπῆλθεν εὐθύς. εἰπὼν ἐγώ σε θύειν ᾤόμην. οὐχ ὑβρίζειν.

ὁ αὐτὸς ἀνθρώπον φαῦλομ ἐξημαρτηκότα τι τῶμ μετρίωμ, τοῦ μὲμ πελοπίδου παρακαλοῦντος οὐκ ἀφῆκε. τῆς δ' ἐρωμένης δεηθείσης, ἀφῆκεμ. εἰπὼν ὅτι τοιαῦτα πρέπει λαμβάνειν ἑταιριδίοις. ἀλλὰ μὴ στρατηγοῖς.

ὁ αὐτὸς προσάγων τοῖς πολεμίοις βροντῆς γενομένης, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν πυνθανομένων τί σημαίνειν οἴεται τὸν θεόν, ἐμβεβροντῆσθαι τοὺς πολεμίους εἶπεν, ὅτι τοιούτωμ χωρίωμ ἐγγὺς ὄντων, ἐμ τοιούτοις στρατοπεδεύουσιν.

ὁ αὐτὸς εἰωθὼς φαίνεσθαι τὸμ ἄλλομ χρόνομ ἀληλιμμένος τὸ σῶμα. καὶ φαιδρὸς τῷ προσώπῳ. μετὰ δὲ τὸ νικῆσαι τοὺς λακεδαιμονίους ἐν λεύκτροις, τῇ ὑστεραίᾳ προῆλθεμ αὐχμηρὸς καὶ ταπεινός. τῶν δὲ φίλωμ ἐρωτώντων, μή τι λυπηρὸμ αὐτῷ συμπέπτωκεν, οὐδὲν εἶπεν. ἀλλ' ἐχθὲς

ἠσθόμην ἐμαυτοῦ μείζον ἢ καλῶς ἔχει φρο-
νήσαντος. διὸ σήμερον κολάζω τὴν ἀμε-
τρίαν τῆς χαρᾶς. Ὁ αὐτὸς πρὸς τοὺς σπαρ-
τιάτας, πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν θηβαίων κα-
τηγορήσαντας, οὗτοι μέν τοι εἶπεν ὑμᾶς βρα-
χυλογοῦντας ἔπαυσαν. Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς,
πότερον ἑαυτὸν ἡγεῖται βελτίονα στρατηγὸν,
ἢ χαβρίαν, ἢ ἰφικράτην, δύσκριτον εἶπεν ἕ-
ως ζῶμεν. Ἰάσονος τοῦ θετταλῶν μονάρ-
χου, συμμάχου μὲν εἰς θήβας παραγενομέ-
νου, δισχιλίους δὲ χρυσοῦς τῷ ἐπαμινώνδᾳ
πέμψαντος ἰσχυρῶς πενομένῳ, τὸ μὲν χρυσί-
ον οὐκ ἔλαβε. τὸν δὲ ἰάσονα θεασάμενος, ἀδί-
κων ἔφη χειρῶν ἄρχεις. αὐτὸς δὲ πεντήκοντα
δραχμὰς δανεισάμενος παρά τινος τῶν πολι-
τῶν ἐφόδιον τῆς στρατιᾶς, ἐνέβαλεν εἰς πελοπόν-
νησον. Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διατί τῶν πολιτῶν συμ-
ποσιαζόντων καὶ εὐθυμούντων ἐν ταῖς ἑορταῖς, αὐ-
τὸς μόνος σχολάζει καὶ ἐν ἐκείναις. ἔμπτε τῷ κα-
θαίρειν τὰ ὅπλα, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πολιτικαῖς

χρείας, εἶπεν. ἐγὼ μὲν νήφω καὶ ἀγρυπνῶ, ὅπως ἐξῇ τοῖς ἄλλοις μεθύειν καὶ καθεύδειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ὤνησεν ὁ μὴ γήμας, τὸ μὴ ὀκνεῖν εἶπεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν. ὁ αὐτὸς ἡρωϊκῶς ἐν τῇ πρὸς λακεδαιμονίους μάχῃ ἀγωνισάμενος, καιρίαν ἔλαβε πληγὴν εἰς τὸν θώρακα. κλασθέντος δὲ τοῦ δόρατος, καὶ τοῦ σιδήρου καταλειφθέντος ἐν τῷ σώματι, παραχρῆμα ἔπεσε καταχυθεὶς ὑπὸ τῆς πληγῆς. περὶ δὲ τοῦ σώματος ἐμπεσούσης φιλοτιμίας, καὶ πολλῶν ἐξ ἀμφοτέρων ἀναιρεθέντων, μόλις οἱ θηβαῖοι τῇ ῥώμῃ τοῦ σώματος προέχοντες, κατεπόνησαν τοὺς λακεδαιμονίους. ἐπὶ μὲν οὖν χρόνον τινὰ περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως, οὐδέτεροι διεπρεσβεύσαντο, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐκχωρεῖν τοῦ πρωτείου. μετὰ δὲ ταῦτα, τῶν λακεδαιμονίων πρώτων ἐπικηρυκευσαμένων περὶ τῆς τῶν νεκρῶν ἀναιρέσεως, ἀμφότεροι τοὺς ἰδίους ἔθαψαν. ἐπαμινώνδας δὲ ἔτι ζῶν, εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπηνέχθη.

καὶ τῶν συγκληθέντων ἰατρῶν ἀποφηναμένων, ὅτι πάντως ὅταν ἐκ τοῦ θώρακος ἐξενεχθῇ τὸ δόρυ, συμβήσεται καὶ τὸν θάνατον ἐπακολουθῆσαι, εὐψυχοτάτην τοῦ βίου καταστροφὴν ἐποιήσατο. πρῶτον μὲν γὰρ τὸν ὑπασπιστὴν προσκαλεσάμενος, ἐπηρώτησεν εἰ διασέσωκε τὴν ἀσπίδα. τοῦ δὲ φήσαντος καὶ θέντος αὐτὴν πρὸ τῆς ὁράσεως. πάλιν ἐπηρώτησε πότεροι νενικήκασιν, ἀποφαινομένου δὲ τοῦ παιδὸς, ὅτι βοιωτοὶ νενικήκασιν, ὥρα φησὶν ἐστὶ τελευτᾶν. καὶ προσέταξεν ἐκσπάσαι τὸ δόρυ. ἀναβοησάντων δὲ τῶν παρόντων φίλων, καί τινος εἰπόντος ὅτι τελευτᾷς ἄτεκνος ἐπαμινώνδα, καὶ δακρύσαντος, μὰ δία μὲν φησιν. ἀλλὰ καταλείπω θυγατέρας, τήν τε ἐν λεύκτροις νίκην, καὶ τὴν ἐν μαντινείᾳ. καὶ τοῦ δόρατος ἐξαιρεθέντος, ἄνευ πάσης ταραχῆς ἐξέπνευσεν.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ἐρατοσθένης παίζων πρὸς τὸν μῦθον, καὶ τὸ ἀ

πίθαμομ τῆς ὀδυσσέως πλάνης, τότε ἂμ εὑρεῖν τινὰ ἔλεγε ποῦ πεπλάνηται ὀδυσσεὺς, ὅταν εὕρῃ τὸν σκυτέα τὸν συῤῥάψαντα τὸν τῶν ἀνέμων ἀσκόν. ὁ αὐτὸς ἔφη. τῆς ἡλικίας τὸ μὲν ἀκμάζομ, ἔαρ εἶναι. τὸ δὲ κατὰ ἀκμὴν, θέρος. καὶ φθινόπωρον. χειμῶνα δὲ τὸ γῆρας.

ἘΡΑΤΟΣΘΈΝΟΥΣ ἘΓΚΏΜΙΟΝ, ΕἸΣ ΤῸΝ ἜΡΩΤΑ.

ἔρως σκυλεύσας καὶ διαρπάσας ἅμα,
ἐξ οὐρανοῦ πρὶν καὶ θεῶμ συνεδρίου,
τοῦ λητοΐδου τόξον. ἄρεος κράνος.
ἡρακλέος ῥόπαλον. ἑρμοῦ βλατίον.
ἐννοσίχθονος δὲ, τὸ τρικάρχαρον δόρυ.
καὶ τὸν κεραυνὸν τοῦ διὸς τὸμ παμφάγομ.
διὸ κἀνθρώποις μάχεται τοῖς ἀθλίοις.
οὐ μέμψις εἴκειν, καὶ τὸμ αὐχένα κλίνειν.
ἐπεὶ θεοὺς ἔδειξε συγκεκυφότας.
ἔρως γὰρ ἀλκὴν ἀνυπόστατομ φέρει.
γέρων μέν ἐστι κἂν σοφίζεται βρέφος.
ὀργίζεται δὲ, κἂμ δοκῇ γελῶν τάχα.

γελῶν δὲ πέμπει τῶν βελῶν τὰς ἐντάσεις· τόξον γάρ ἐστιν εὐφυῶς ἐξημμένος. μέσης κατ᾽ αὐτῆς εὐστοχεῖ τῆς καρδίας. παίζων, φλογίζει. πῦρ γὰρ εἰς χεῖρας φέρει. πιμπρᾷ τὰ ὅσα. συμφρύγει δὲ τὰς φρένας. πεζὸς βαδίζει, καὶ πτερούμενος τρέχει. κυκλοῖ δὲ πάντα, καὶ φθάνει πᾶσαν φύσιν, νηκτῶν. πτερωτῶν. κτηνῶν. θηρίων γένη. τίς ἂν ἐξισχύσει φυγεῖν τὰ βέλη τούτου τὰ πικρά. καὶ φύσιμ βροτοφθόρα;

ΖΑΡΑΤΟΥ.

Ζαράτας, ὁ τοῦ Πυθαγόρου διδάσκαλος, τὴν δυάδα ἔλεγε μητέρα. τὸ δὲ ἕν, πατέρα. διὸ καὶ βελτίονας εἶναι τῶν ἀριθμῶν, ὅσοι τῇ μονάδι προσεοίκασι.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ.

Ζάλευκος ὁ τῶν Λοκρῶν νομοθέτης, τοὺς νόμους τοῖς ἀραχνίοις εἶπεν ὁμοίους εἶναι. καὶ γὰρ εἰς ἐκεῖνα ἐὰμ ἐμπέσῃ μυῖα, ἢ κώνωψ, κατέχεται. ἐὰμ δὲ σφὴξ ἢ μέλιττα, διαῤῥήξασα ἀφίπταται. οὕτω καὶ ἐν τοῖς νόμοις. ἐὰμ ἐμπέσῃ πένης, συμέχεται. ἐὰν δὲ πλούσιος ἢ δυνατὸς λέγειν, διαῤῥήξας ἀποτρέχει.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ, ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΝΟΜΩΝ.

Τοὺς κατοικοῦμτας τὴν πόλιμ καὶ τὴμ χώραν πάντας πρῶτον πεπεῖσθαι χρὴ καὶ νομίζειμ θεοὺς εἶναι. καὶ ἀναβλέποντας ἐς οὐρανόμ, καὶ τὸν κόσμομ, καὶ τὴμ ἐν αὐτοῖς διακόσμησιν. καὶ τάξιν. οὐ γὰρ τύχης. οὐδ' ἀνθρώπωμ εἶναι δημιουργήματα. σέβεσθαι δὲ τούτους καὶ τιμᾶμ ὡς αἰτίους ὄντας ἁπάντωμ ἡμῖμ ἀγαθῶν τῶν κατὰ λόγον γιγνομένωμ. ἕκαστον οὖν ἔχειν, καὶ παρασκευάζειν δεῖ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, πάντων τῶν κακῶν καθαράν, ὡς οὐ τιμᾶται θεὸς ὑπ' ἀνθρώπου φαύλου. οὐδὲ θεραπεύεται δαπάναις. οὐδὲ τραγῳδίαις τῶν ἁλισκομένωμ, καθάπερ μοχθηρὸς ἄνθρωπος. ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶμ ἔργων καὶ δικαίων. διὸ ἕκαστομ εἰς δύναμιμ ἀγαθὸν εἶναι, καὶ πράξει, καὶ προαιρέσει, τὸν μέλλομτα ἔσεσθαι θεοφιλῆ. καὶ μὴ φοβεῖσθαι τὰς εἰς χρήματα ζημίας, μᾶλλον τῶν εἰς αἰσχύνην τεινόντων. καὶ πολίτην ἀμείνονα ὀνομάζειμ, τὸμ τὴν οὐσίαμ προϊέμενον, μᾶλλομ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου. ὅσοις

δὲ μὴ ῥάδιον πρὸς ταῦτα τὴν ὁρμὴν πεποιῆσθαι. τὴν δὲ ψυχὴν ἔχουσιν εὐκίνητον πρὸς ἀδικίαν, δεῖ ἡμῖν παραγγέλλειν πᾶσι τοῖς τοιούτοις πολίταις καὶ πολίτισι καὶ συνοίκοις. μεμνῆσθαι θεῶν ὄντων, καὶ δίκας ἐπιπεμπόντων τοῖς ἀδίκοις, καὶ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ γίνεται τὸ τέλος ἑκάστῳ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν. πᾶσι γὰρ ἐμπίπτει μεταμέλεια, τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν. μεμνημένοις ὧν ἠδικήκασι. καὶ ὁρμὴ τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπρᾶχθαι δικαίως αὐτοῖς. διὸ δεῖ ἕκαστον παρ' ἑκάστην πρᾶξιν ἀεὶ συνοικειοῦν τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς δὴ παρόντα. οὕτω γὰρ μάλιστα τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ δικαίου φροντιεῖν.

ΖΗΝΩΝΟΣ.

ζήνων μνασέου κιτιεὺς ὁ στωϊκὸς, τὰς τῶν διαλεκτικῶν τέχνας εἴκαζε τοῖς δικαίοις μέτροις. οὐ πυρὸν, οὐδ' ἄλλο τι τῶν σπουδαίων μετροῦσιν. ἀλλ' ἄχυρα καὶ κόπρια. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς ἀπολογουμένους ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἀσωτίας. καὶ

λέγοντας

λέγοντας ἐκ πολλοῦ ... μιος ἀναλίσκειν, ἔλεγεν. ἦ που καὶ τοῖς μαγείροις συγγνώσεσθε, ἐὰν ἁλμυρὰ λέγωσι πεποιηκέναι τὰ ὄψα, ὅτι πλῆθος ἁλῶν αὐτοῖς ὑπῆρχεν. ὁ αὐτὸς, τοὺς σοφοὺς μόνους ἐλευθέρους ἔφασκεν εἶναι. τοὺς δὲ φαύλους δούλους. εἶναι γὰρ τὴν ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας. τὴν δὲ δουλείαν, στέρησιν αὐτοπραγίας. ὁ αὐτὸς ἔφη κράτητα ἀναγινώσκειν, ἐν σκυτείῳ καθήμενον, τὸν ἀριστοτέλους προτρεπτικὸν, ὃν ἔγραψε πρὸς θεμίσωνα τὸν κυπρίων βασιλέα. λέγων ὅτι οὐδενὶ πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι. πλοῦτον τε γὰρ πλεῖστον αὐτὸν ἔχειν, ὥστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα. ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ, τὸν σκυτέα ἔφη προσέχειν ἅμα ῥάπτοντα. καὶ τὸν κράτητα εἰπεῖν. ἐγὼ μοι δοκῶ ὦ φιλίσκε, γράφειν εἰς σὲ προτρεπτικόν. πλείω γὰρ ὁρῶ σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι, ὧν ἔγραψεν ἀριστοτέλης. ὁ αὐτὸς ἐρωτη

θεὶς ὑπό τινος τῶν γνωρίμων, πῶς ἂν μηδὲμ
ἄδικον πράττοιμεν, εἶπεν. ἐὰν διαπαντὸς ὑπο-
λαμβάνητέ με συμπαρεῖναι ὑμῖν. ὁ αὐ-
τὸς ἐρωτηθεὶς εἰ δύναται λανθάνειν θεοὺς ἄμ-
θρωπος ἀδικῶν, ἀλλ' οὐδὲ διανοούμενος ἔφη.
ὁ αὐτὸς περὶ τῶν ναυαγίων, καὶ τὰ ὄντα ἀπολέ-
σας, οὐδὲν ἀγενὲς ἐφθέγξατο. ἀλλ' εὖ γε εἶπεν
ὦ τύχη ὅτι συνέστειλας ἡμᾶς εἰς τὸ τριβώνιομ
τοῦτο. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μὴ δεῖν ζητεῖν τοὺς ἀμ-
θρώπους οἵ τινες ἐκ μεγάλης πόλεως εἰσὶν,
ἀλλ' εἰ μεγάλης πόλεως ἄξιοι. ζήνωνι κη-
τιεῖ τῷ μνασέου, μετ' οὐ πολὺμ χρόνον, ἐπεὶ
δὴ παρέβαλε κράτητι, δίδωσιν αὐτῷ κράτης
χύτραν φακῆς διὰ τοῦ κεραμεικοῦ φέρειν, ἐπεὶ
δὲ εἶδεμ αὐτὸν αἰδούμενομ, καὶ περικαλύπτον-
τα, παίσας τῇ βακτηρίᾳ, κατάγνυσι τὴν χύ-
τραμ. φεύγοντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τῆς φακῆς κατὰ
τῶμ σκελῶν ῥεούσης, φησὶμ ὁ κράτης, τί
φεύγεις φοινικίδιομ. οὐδὲν δεινὸν πέπονθας.
ὁ αὐτὸς δημοχάρου τοῦ λάχητος ἀσπασαμένου
αὐτὸν, καὶ φάσκοντος λέγειν καὶ γράφειν ὧν ἂν

χρείαν ἔχει πρὸς ἀντίγονον, ὡς ἐκείνου πάν
τα παρέξοντος, ἀκούσας οὐκέτι αὐτῷ συμ
διέτριψε. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευ
τὴν τοῦ ζήνωνος εἰπεῖν τὸν ἀντίγονον, οἷον εἴη θέ
ατρον ἀπολωλεκώς. ἐρωτηθεὶς δὲ διατὶ θαυ
μάζει αὐτοῦ, ὅτι ἔφη πολλῶν καὶ μεγάλων αὐ
τῷ διδομένων ὑπ' ἐμοῦ, οὐδέ ποτε ἐχαυ
νώθη, οὐδὲ ταπεινὸς ὤφθη. ὁ αὐτὸς, ἀρίστωνος
τοῦ μαθητοῦ πολλὰ διαλεγομένου οὐκ εὐφυῶς, ἔ
νια δὲ καὶ προπετῶς καὶ θρασέως, ἀδύνατον εἶ
πεν, εἰ μή σε ὁ πατὴρ μεθύων ἐγέννησεν. ὅθεν
αὐτὸν καὶ λάλον ἀπεκάλει βραχυλόγος ὤν.
ὁ αὐτὸς μειρακίου τινὸς περιεργότερον παρὰ τὴν
ἡλικίαν ἐρωτῶντος ζητήματα, προσήγαγε πρὸς
τὸ κάτοπτρον. καὶ ἐκέλευσεν ἐμβλέψαι. ἔπει
τ' ἠρώτησεν εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἁρμόττοντα εἶναι ὄψει
τοιαύτῃ τοιαῦτα ζητήματα. εἰπόντος δέ τινος
ὅτι μικρὰ αὐτῷ δοκεῖ τὰ λογάρια τῶν φιλοσό
φων, λέγεις εἶπεν ἀληθῆ. δεῖ μέντοι καὶ τὰς συλ
λαβὰς αὐτῶν εἰ δυνατὸν βραχείας εἶναι.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν φάσκοντα ὡς τὰ πολλὰ αὐ
τῷ ἀντισθένης οὐκ ἀρέσκει, ἠρώτησεν, εἴ τινα
καὶ καλὰ ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. τοῦ δ' οὐκ εἰδέναι
φήσαμτος, εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ ἔφη, εἰ μέμ τι κα
κὸν ἦν εἰρημένον ὑπ' ἀμτισθένους, τοῦτ' ἐκλε
γόμενος καὶ μνημονεύωμ. εἰ δέ τι καλὸν, οὐκ
ἐπιβαλλόμεμος κατέχειμ; νεανίσκου πολ
λὰ λαλοῦμτος, ἔφη. τὰ ὦτα σου εἰς τὴν γλῶτταμ
συνερρύηκεν. πάντων ἔλεγεμ ἀπρεπέστερον
εἶμαι τὸν τῦφον. καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν νέων.
Δεῖν δὲ ἔλεγε τοὺς νέους, πάσῃ κοσμιότητι. καὶ
πορείᾳ. καὶ σχήματι. καὶ περιβολῇ. τὸ κάλ
λος εἶπε τῆς φωνῆς ἄνθος εἶναι. οἱ δὲ, τοῦ κάλ
λους τὴμ φωμήν. ὁ αὐτὸς ἕλκοντος αὐτὸν
κράτητος τοῦ ἱματίου ἀπὸ στίλπωνος παρ
όντα, εἶπεμ. ὦ κράτης, λαβὴ φιλοσόφων ἐστὶμ
ἐπιδέξιος, ἡ διὰ τῶν ὤτων. πείσας οὖμ ἕλ
κε τούτων, εἰ δέ με βιάζῃ, τὸ μὲν σῶμα. παρὰ
σοὶ ἔσται. ἡ ψυχὴ δὲ παρὰ στίλπωνι. οὕτω φη
σὶν ἀπολλόδωρος ὁ τύριος. ὁ αὐτὸς ἐρωτη

θεὶς διὰ τί αὐστηρὸς ὢν ἐπὶ τῷ πότῳ διαχεῖται, ἔφη. καὶ οἱ θέρμοι πικροὶ ὄντες, βρεχόμενοι γλυκαίνονται. ἔλεγέ τε, κρεῖττον εἶναι τοῖς ποσὶν ὀλισθεῖν, ἢ τῇ γλώττῃ. ἐρωτηθεὶς τί ἐστι φίλος, εἶπεν ἄλλος ἐγώ. δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ φασὶν ἐμαστίγου. τοῦ δ' εἰπόντος εἵμαρτό μοι κλέψαι, ἔφη καὶ δαρῆναι. πρὸς τὸ φλυαροῦν μειράκιον, διὰ τοῦτο εἶπε δύο ὦτα ἔχομεν. στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν, ἧττον δὲ λέγωμεν. ἐν συμποσίῳ κατακείμενος σιγῇ, τὴν αἰτίαν ἠρωτήθη. ἔφη οὖν τῷ ἐγκαλέσαντι ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι παρῆν τις σιωπᾶν ἐπιστάμενος.

ΑΛΛΩΣ. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις ἀθήναζε πέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κἀκείνων παρὰ πότον σπευδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν ἕξιν, αὐτὸς ἐσίγα. τῶν δὲ πρέσβεων ζητούντων τί ἀπαγγέλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον, τοῦτ' αὐτὸ ἔφη ὃ βλέπετε. δυσκρατέστατον γὰρ

ὁ λόγος. ὁ αὐτὸς, οὐδενὸς ἡμᾶς οὕτω πένεσθαι, ὡς χρόνου. βραχὺς γὰρ ὄντως ὁ βίος. ἡ δὲ τέχνη μακρή. καὶ μᾶλλον ἡ τὰς τῆς ψυχῆς νόσους ἰᾶσθαι δυναμένη. τῶν τὶς ἐν ἀκαδημίᾳ νεανίσκων, περὶ ἐπιτηδευμάτων διελέγετο ἀφρόνων. ὁ δὲ ζήνων ἐὰν μὴ τὴν γλῶτταν ἔφη εἰς νοῦν ἀποβρέξας διαλέγῃ, πολὺ πλείω ἔτι καὶ ἐν τοῖς λόγοις πλημμελήσεις. ζήνων τῆς ναυκληρίας αὐτῷ συντριβείσης, πυθόμενος εἶπεν. εὖγε ὦ τύχη ποιεῖς, εἰς τὸν τρίβωνα ἡμᾶς συνελαύνουσα. ὁ αὐτὸς ἰδὼν τινὰ τῶν γνωρίμων ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ περισπώμενον, εἶπεν. ἐὰν μὴ σὺ τοῦτον ἀπολέσῃς, οὗτος σε ἀπολέσει.

ΗΡΩΔΟΥ.

ἡρώδης ἀθηναῖος, σοφιστὴς ὢν τῶν κυρίως. οὐ τῶν φιλοσοφησάντων ἐν δόξῃ τοῦ σοφιστεῦσαι, ἔλεγεν ὡς προσήκει τὸν ὀρθῶς πλούτῳ χρώμενον, τοῖς μὲν δεομένοις ἐπαρκεῖν, ἵνα μὴ δέωνται. τοῖς δὲ μὴ δεομένοις, ἵνα μὴ δεηθῶσιν. ἐκάλει δὲ τὸν ἀσύμβολον πλοῦτον, καὶ φειδοῖ κεκολασμένον, νεκρὸν πλοῦτον. τοὺς δὲ θησαυροὺς, ἐς οὓς

ἀντίθενται τὰ χρήματα ἔνιοι, πλούτου δὲ σημαντήρια. Τοὺς δὲ καὶ θυμὸν ἀξιοῦντας ἀντιθέντας τοῖς χρήμασιν, ἀλωάδας ἐπωνόμαζε. θυομίας ἄρα μετὰ τὸ θῆσαι αὐτόν.

ἩΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἡγησίππου, τοῦ κρωβύλου προσαγορευομένου, παροξύνοντος τοὺς ἀθηναίους ἐπὶ φίλιππον, ὑποφωνήσας τις ἐκ τῆς ἐκκλησίας, πόλεμον ἔση γήσαι μοι διὰ ἀπεν. καὶ μέλανα ἱμάτια. καὶ δημοσίας ἐκφοράς. καὶ λόγους ἐπιταφίους. εἰ μέλλομεν ἐλεύθεροι βιώσεσθαι. καὶ μὴ ποιήσειν τὸ προσταττόμενον μακεδόσι.

ἩΡΩΝΔΟΥ.

Ἡρώνδας, ἀθήνησιν ἁλόντος τινὸς γραφὴν ἀργίας, παρὼν καὶ πυθόμενος, ἐκέλευσεν ἐπιδεῖξαι αὐτῷ, τὸν τὴν ἐλευθερίαν δίκην ἡττηθέντα.

ἩΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡρακλείδης φησὶ τοὺς παμφυλίους χαίρειν τῷ β' προτιθέντας αὐτῷ παντὸς φωνήεντος. τὸ οὖν φάος, φάβος φασί. καὶ τὸ ἀέλιος, βαβέλιος. καὶ ὀρούω, ὀρούβω. αἰολεῖς δὲ τῷ β' χαίρουσι προτιθέντες τοῦ ρ. ἐν τῷ ῥάκος, βράκος. ῥοτὸς βροτός. ῥυτήρ, βρυτήρ.

ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς.
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδδον. νῦν δ' ἁβρῶς ἐρόεσσαν ψάλλω.

ΘΑΛΛΟΥ.

Θαλλῆς ἐξαμίου καὶ κλεοβουλίνης μιλήσιος ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον, ἔφη. τὸ ἑαυτὸν γνῶναι. πάλιν ἐρωτηθεὶς τί εὔκολον, εἶπε. τὸ ὑποτίθεσθαι ἄλλῳ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς, ὅσον ἔφη ὀφθαλμοὶ τῶν ὤτων. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί κοινότατον, ἀπεκρίνατο ἐλπίς. καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηδὲν, αὕτη πρόσεστιν. ὁ αὐτὸς, τῇ μητρὶ κλεοβουλίνῃ, γυναῖκα λαβεῖν δεομένῃ, οὔπω καιρὸς ἔλεγεν. εἶτα προβὰς, οὐκέτι καιρός.

ὁ αὐτὸς ἐδόξαζεν, ὡς ἡ πρόνοια μέχρι τῶν ἐσχάτων διήκει. καὶ οὐδὲν αὐτὴν λανθάνει οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.

ΘΑΛΛΗΣ ἘΞΑΜΙΟΥ ΚΑῚ ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ, ΤΑΔΕ ἜΦΗ.

γνῶθι σαυτόν. ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε. ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ. τοῖς ἐπιτηδείοις χρῶ.

ὅσα νουθετεῖς τὸν πλησίον, αὐτὸς ποίει. Ἀπρα-
γοῦντα μὴ ὀνείδιζε. ἐπὶ γὰρ τούτοις, νέμεσις θε-
ῶν κάθηται. Ἀγάπα τὸμ πλησίον, μικρὰ ἐ-
λαττούμενος. τὸν φίλον, κακῶς μὴ λέγε.
Δεινὸν συνιδεῖν τὸ μέλλον. σκόπει τὸ γενόμενον.
πιστὸν γῆ. ἄπιστον θάλασσα. ἄπληστον κέρδος.
κτῆσαι ἀΐδια. θεραπείαν ζήτει. φίλει παιδεί-
αν. σωφροσύνην. φρόνησιν. ἀλήθειαν. πίστιν.
ἐμπειρίαν. ἐπιδεξιότητα. ἑταιρείαν. οἰκονο-
μίαν. τέχνην.

ΘΕΑΡΙΔΟΥ.

Θεαρίδας ξίφος ἀκονῶν, ἠρωτήθη εἰ ὀξύ ἐστι. ἦ,
εἶπεν. ὀξύτερομ διαβολῆς.

ΘΕΑΝΟΥΣ.

Θεανὼ ἐρωτηθεῖσα ποσταία γυνὴ ἀπ' ἀνδρὸς κα-
θαρεύει, ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου εἶπε παραχρῆμα.
ἀπὸ δὲ ἀλλοτρίου, οὐδέποτε. ἡ αὐτὴ παρέ-
φηνε τὴν χεῖρα περιβαλλομένη τὸ ἱμάτιομ. εἰ-
πόντος δέ τινος καλὸς ὁ πῆχυς, ἀλλ' οὐ δη-
μόσιος ἔφη. ἡ αὐτὴ ἐρωτηθεῖσα τί πρέπον
εἴη γυναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ ἔφη ἀρέσκειν ἀμδρί.
ἡ αὐτὴ ἐρωτηθεῖσα πῶς ἔμδοξος ἔσται, ἔφη.

ἴσον ἐποιχομένη. καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσα.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὤν, ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο, καὶ γυναιξίν. ἐπεὶ δὲ μιλτιάδης στρατηγῶν, ἐνίκησεν ἐν μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ. πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, ὡς οὐκ ἐᾷ με καθεύδειν τὸ μιλτιάδου τρόπαιον. ὁ αὐτὸς χωρίον πωλῶν, ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα χρηστὸν ἔχει. ὁ αὐτὸς, τῆς θυγατέρα μνωμένων αὐτοῦ, τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προτιμήσας ἄνδρα, ἔφη ζητεῖν χρημάτων δεόμενον μᾶλλον, ἢ χρήματα ἀνδρός. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πότερον ἀχιλλεὺς ἐβούλετο ἂν ἢ ὅμηρος εἶναι, σὺ δ' αὐτὸς ἔφη πότερον ἤθελες. ὁ νικῶν ἐν ὀλυμπιάσιν, ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι. ὁ αὐτὸς, ξέρξου καταβαίνοντος ἐπὶ τὴν ἑλλάδα τῷ μεγάλῳ στόλῳ. φοβηθεὶς ἐπικύδην τὸν δημαγωγὸν αἰσχροκερδῆ καὶ δειλὸν ὄντα, μὴ στρατηγὸς γενό

μενος ἀπολέσῃ τὴν πόλιν. ἔπεισε μαρτυρία τῆς στρατηγίας ἀποστῆναι. ὁ αὐτὸς ἀδειμάντου ναυμαχεῖν μὴ τολμῶντος, εἰπόντος πρὸς τὸν θεμιστοκλέα τοὺς ἕλληνας παρακαλοῦντα καὶ προτρέποντα, ὦ θεμιστόκλεις. τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι προεξισταμένους, μαστιγοῦσιν ἀεί, ναὶ εἶπεν ὦ ἀδείμαντε. τοὺς δὲ λειπομένους οὐ στεφανοῦσιν. ὁ αὐτὸς, πρὸς σιμωνίδην ἐξαιτούμενον τινὰ κρίσιν οὐ δικαίαν, ἔφη. μήτ᾽ ἐκεῖνον γενέσθαι ποιητὴν ἀγαθὸν, ᾄδοντα παρὰ μέλος, μήτ᾽ αὐτὸν ἄρχοντα χρηστὸν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον. ὁ αὐτὸς, ἐπειδὴ ἐξέπεσε τῶν ἀθηναίων τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ τῆς ἑλλάδος, ἀναβὰς πρὸς βασιλέα, καὶ πολλῶν δωρεῶν ἀξιωθεὶς, καὶ ταχὺ πλούσιος γενόμενος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν. ὦ παῖδες ἀπολόμεθ᾽ ἄν, εἰ μὴ ἀπωλώλειμεν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος ὁ χῖος ἐρωτηθεὶς, ποῖα τῶν θηρίων ἐστὶ χαλεπώτατα, εἶπεν. ἐν μὲν τοῖς ὄρεσιν ἄρκτοι. καὶ λέοντες. ἐν δὲ ταῖς πόλεσι, τελῶναι, καὶ συκοφάνται.

ὁ αὐτὸς, πρός τινα διαλεκτικὸν συντεταμένως αὐτῷ καὶ ἐριστικῶς ἀποκρινόμενον, ἔφη.
, ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν. ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο.
ὁ αὐτὸς, ἀφυοῦς ποιητοῦ ἀκρόασιν ποιουμένου, ἐρωτώμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ, ποῖα ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη. ἃ παρέλιπες.
Θεόκριτος πραξαγόρου καὶ φιλιστίμης ἐρωτηθεὶς διατί οὐ συγγράφει, ὅτι εἶπεν ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι. ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Θεόφραστος μελάντου ἐρέσιος, φοιτητὴς ἀριστοτέλους. οὐδὲν ἀλυσιτελέστερον ἔφη φιλοδοξίας. ὁ αὐτὸς ἐμ συμποσίῳ νεανίσκον τινὰ βλέπων ἡσυχίαν ἔχοντα, εἶπεν. εἰ μὲν ἀπαίδευτος ὢν σιωπᾷς, πεπαιδευμένος ὑπάρχεις. εἰ δὲ πεπαιδευμένος ὑπάρχεις, ἀπαιδεύτως σιωπᾷς. ὁ αὐτὸς εἶπε τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων, οὐχ οὕτως ἥδεσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἐκ διαβολῆς καὶ φθόνου

ψεῦδος ἰσχύσαν, ἀπεμαράνθη. ὁ αὐτὸς,
ἐπὶ τῆς τελευτῆς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν μα
θητῶν εἴ τι ἐπισκήπτει, ἐπισκήπτειν μὲν εἶπεν
ἔχω οὐδέν. πλὴν ὅτι πολλὰ τῶν ἡδέων ὁ
βίος διὰ τὴν δόξαν καταλαζονεύεται. ἡμᾶς
γὰρ ὁπότε ἠρχόμεθα ζῆν, τότε ἀποθνήσκομεν.
οὐδὲν οὖν ἀλυσιτελέστερόν ἐστι φιλοσοφίας.
ἀλλ᾽ εὐτυχεῖτε. καὶ ἤτοι τῶν λόγων ἄφετε,
πολὺς γὰρ ὁ πόνος, ἢ καλῶς αὐτῶν πρόστητε.
μεγάλη γὰρ ἡ δόξα. τὸ δὲ κενὸν τοῦ βίου, πλεῖ
ον τοῦ συμφέροντος. ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν, οὐκέτι
ἐκποιεῖ βουλεύεσθαι τί πρακτέον. ὑμᾶς δὲ
ἐπισκέψασθε τί ποιητέον. ταῦτα φασὶν εἰ
πὼν, ἀπέπνευσεν.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ κυρηναϊκὸς, λυσιμάχου τοῦ βασι
λέως ἀπειλήσαντος αὐτὸν ἀναιρήσειν, ἐλελή
θεις εἶπεν οὐ βασιλέως, ἀλλὰ κωνείου δύνα
μιν ἔχων. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν εὔλογον εἶναι τὸν
σπουδαῖον, μὴ ἐξάγειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος
αὐτόν. οὐ γὰρ ἀπολαβεῖν τὴν φρόνησιν ἕνεκα

τῆς τῶν ἀφρόμων ὠφελείας. εἶναί τε πατρίδα τὸν κόσμον. κλέψειν τε καὶ μοιχεύσειν. καὶ ἱεροσυλήσειν μηδὲν τούτων φύσει αἰσχρὸν εἶναι, τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης αἰρουμένης. ἣ σύγκειται ἕνεκα τῆς τῶν ἀφρόνωμ συνοχῆς. φανερῶς τε τοῖς ἐρωμένοις ἄνευ πάσης ὑφοράσεως χρήσεσθαι τὸν σοφόν. διὸ καὶ τοιούτους λόγους ἠρώτα, ἆρά γε γυνὴ γραμματικὴ χρήσιμος ἂμ εἴη, παρ' ὅσον γραμματική ἐστι; ναί. οὐκοῦν καὶ γυνὴ καλὴ χρησίμη ἂν εἴη παρ' ὅσον καλή ἐστι; καὶ παῖς καὶ νεανίσκος χρήσιμος ἂμ εἴη παρ' ὅσον καλός ἐστι; ναί. καὶ παῖς ἄρα καὶ νεανίσκος καλὸς πρὸς τοῦτ' ἂμ εἴη χρήσιμος, παρ' ὅσομ καλός ἐστιν; ἔστι δὲ χρήσιμος πρὸς τὸ πλησιάζειν. ὧμ διδομένων, ἐπῆγεν, οὐκοῦν εἴ τις πλησιασμῷ χρῷτο παρ' ὅσον χρήσιμός ἐστιν, οὐ διαμαρτήσεται. τοιαῦτα ἄττα διερωτῶν, ἴσχυε τῷ λόγῳ. ὁ αὐτὸς δοκεῖ κληθῆναι θεός. Στίλπωνος αὐτὸν ἐρωτήσαντος οὕτως. ἆρά γε Θεόδωρε θεὸς εἶναι φῂς, τοῦτο καὶ εἶ; ἐπινεύσαντος δὲ, φῂς δ' εἶναι θεὸς, τοῦτο δ' ὁμολογήσαντος, θεὸς εἶ ἄρα ἔφη. δεξα

μένου δὲ ἀσμένως, γελάσας φησίν. ἀλλ' ὦ μό
χθηρε τῷ λόγῳ τούτῳ. καὶ κολοιὸς ἂν ὁμολογή
σειεν εἶναι. καὶ ἄλλα μυρία. ὁ αὐτὸς, προσκαθίσας
ποτὲ εὐρυκλάδῃ τῷ ἱεροφάντῃ, λέγε μοι ἔφη εὐ
ρυκλείδη, τίνες εἰσὶν οἱ ἀσεβοῦντες περὶ τὰ μυ
στήρια. εἰπόντος δ' ἐκείνου. οἱ τοῖς ἀμυήτοις αὐτὰ ἐκ
φέροντες, ἀσεβὴς ἄρα εἶ καὶ σὺ ἔφη, τοῖς ἀμυήτοις
διηγούμενος. καὶ μέντοι παρ' ὀλίγον ἐκινδύνευ
σεν εἰς ἄρειον ἀχθῆναι πάγον, εἰ μὴ δημήτριος αὐ
τὸν ὁ φαληρεὺς ἐρύσατο. ὁ αὐτὸς διατρίβων πα
ρὰ πτολεμαίῳ τῷ λάγου, ἀπεστάλη ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ
πρὸς λυσίμαχον πρεσβευτής. ὅτε καὶ παρρησι
αζομένῳ φησὶν ὁ λυσίμαχος, λέγε μοι θεόδωρε.
οὐ σὺ εἶ ὁ ἐκπεσὼν ἀθήνηθεν; καὶ ὃς ὀρθῶς ἀκήκο
ας. ἡ γὰρ τῶν ἀθηναίων πόλις οὐ δυναμένη με
φέρειν, ὥσπερ ἡ σεμέλη τὸν διόνυσον, ἐξέβα
λεν. ὁ αὐτὸς, εἰπόντος τοῦ λυσιμάχου, βλέ
πε ὅπως μὴ παρέσῃ πρὸς ἡμᾶς ἔτι, οὐκ ἂν
ἔφη ἂν μὴ πτολεμαῖος ἀποστείλῃ.

ὁ αὐτὸς, μέθρου τοῦ διοικητοῦ λυσιμάχου πα
ρεστῶτος, καὶ εἰπόντος ἔοικας σὺ μόνος θεού;

ἁρμόδιν, ἀλλὰ καὶ βασιλέας, πῶς εἶπεν ἁρμόσω, ὅπου γε καὶ σε θεοῖς ἐχθρὸν εἶναι νομίζω.

ἹΕΡΩΝΟΣ.

Ἱέρων ὁ φιλόσοφος, ἰατρὸν καὶ φίλον ἡγοῦ τοὺς ἐν ἀνάγκαις σπουδαίους εἶναι. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ὅτι πολλοὺς ῥητορεύειν διδάξας ἐπένετο, εἶπεν. οὔτε γὰρ ἐδίδαξα φιλαργυρεῖν. ὁ αὐτὸς ἀκρόασιν ποιούμενος, εἶπε τριῶν ἐστοχάσθαι. τοὺς συνετοὺς ὠφελῆσαι. τοὺς ἀπείρους διδάξαι. τοὺς φθονεροὺς λυπῆσαι. ὁ αὐτὸς ἔχων δύο μαθητάς, ἕνα μὲν ἀφυῆ καὶ φιλόπονον. ἕτερον δὲ εὐφυῆ καὶ ἀργόν, ἀμφότεροι εἶπεν ἀπόλλυσθε. ὅτι σὺ μὲν θέλων, οὐ δύνῃ. σὺ δὲ δυνάμενος, οὐ θέλεις. ὁ αὐτὸς ἔλεγε. μεγάλους δεῖν λαμβάνειν μισθοὺς παρὰ τῶν μαθητῶν τοὺς διδασκάλους. παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πολὺν κόπον παρέχουσιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ γέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη. τὸ ἀνεπι

τάκτως

τάκτως ποιεῖν ἃ τινὲς διὰ τὸν ἐκ τῶν νόμων
φόβομ ποιοῦσιμ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς
ἄμ τις εὐτυχίαν ἄριστα φέροι, ἔφη. εἰ τοὺς ἐ-
χθροὺς χείρονας πράττοντας βλέπει.

ΙΕΡΩΝΟΣ, ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Ἱέρων ὁ σικελὸς τύραννος, ξενοφάνους τοῦ κο-
λοφωνίου ψέγοντος ὅμηρομ, ἠρώτησεν αὐτὸν,
πόσους οἰκέτας ἔχεις. τοῦ δὲ εἰπόντος δύο,
καὶ τούτους μόλις τρέφειν, οὐκ αἰσχύνῃ φησὶμ ὁ
μηρον ψέγων. ὃς μετηλλαχὼς, πλείονας ἢ
μυρίους τρέφει; ὁ αὐτὸς λοιδορηθεὶς ὑπό τι-
νος εἰς τὴν δυσωδίαν τοῦ στόματος, ἠτιᾶτο
τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μηδέποτε περὶ τούτου
φράσασαν. ἡ δὲ εἶπεν, ᾤμην γὰρ τοιοῦτον ἅ-
παντας τοὺς ἄμδρας ὄζειμ. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἱπποκράτης ἔφη. σιτία. ποτά. ὕπνοι. ἀφρο-
δίσια. πάντα μέτρια ἔστω. ΙΠΠΟΚΡΑΤΙΔΟΥ.

Ἱπποκρατίδας πρὸς τὸμ τῆς καρίας σατράπην
ἐπιστείλαντα, διότι λακεδαιμόνιος ἀνὴρ, ἐ-
πιβουλευόμτων τινῶν συνειδὼς τὴν ἐπιβουλήν.

καταισιώπησε. καὶ προσθέντος πῶς χρήσεται αὐ-
τῷ, ἀντέγραψεν. εἰ μὲν μέγα τι αὐτὸν ἀγαθὸν πε-
ποίηκας, κατάκτανε. εἰ δὲ μὴ, ἐκ τῆς χώρας ἔκ-
βαλε δῆλον πρὸς ἀρετὴν ὄντα. ὁ αὐτὸς, ἀπαν-
τήσαντος αὐτῷ μετὰ μειρακίου, ᾧ ἠκολούθει ἐρα-
στής τις, καὶ διατραπέντος, μετὰ τοιούτων ἔφη βα-
δίζειν δεῖ, μεθ' ὧν ὀφθεὶς, τὴν αὐτὴν χρόαν τηρήσεις.

ΙΠΠΟΜΑΧΟΥ.

Ἱππόμαχος ὁ ἀλείπτης, ἐπαινούντων τινῶν ἄνθρωπον
εὐμήκη, καὶ μακρὰς ἔχοντα χεῖρας ὡς πυκτικόν.
εἴπερ ἔφη καθελεῖν ἔδει τὸν στέφανον κρεμάμε-
νον.

ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰφικράτης, σκυτέως πατρὸς, ἀθηναῖος ῥήτωρ. καὶ
στρατηγὸς ἐν φιλίᾳ καὶ συμμάχῳ χώρᾳ στρατο-
πεδεύων, καὶ χάρακα βαλλόμενος, καὶ τάφρον
ὀρύττων ἐπιμελῶς, πρὸς τὸν εἰπόντα τί γὰρ φο-
βούμεθα, χειρίστην ἔφησε στρατηγοῦ φωνὴν εἶ-
ναι, τὸ οὐκ ἂν προσεδόκησα. ὁ αὐτὸς, πρὸς ἁρ-
μόδιον τὸν τοῦ παλαιοῦ ἁρμοδίου ἀπόγονον, εἰς
δυσγένειαν αὐτῷ λοιδορούμενον, ἔφη. τὸ μὲν

ἐμὸν ἀπ' ἐμοῦ γένος ἄρχεται. τὸ δὲ σὸν ἐν σοὶ παύεται. ὁ αὐτὸς, ῥήτορός τινος ἐπερωτῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ τίς ὢν μέγα φρονεῖς, πότερον ἱππεὺς, ἢ τοξότης, ἢ πελταστὴς, ἢ πεζὸς, οὐδεὶς ἔφη τούτων. ἀλλ' ὁ πᾶσι τούτοις ἐπιστάμενος ἐπιτάττειν. ὁ αὐτὸς κρινόμενος θανάτου, πρὸς τὸν συκοφάντην οἷα ποιεῖς ὦ ἄνθρωπε, πολέμου περιεστῶτος, τὴν πόλιν περὶ ἐμοῦ πείθων βουλεύεσθαι, καὶ μὴ μετ' ἐμοῦ. ὁ αὐτὸς τότε πρῶτον ἔσχε δόξαν, ὅτε τραυματίας πολέμιον ἄνδρα μετὰ τῶν ὅπλων ζῶντα συναρπάσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ τριήρη μετήνεγκεν.

ἸΣΟΚΡΆΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης κάκιστον ἄρχοντα ἔλεγεν εἶναι, τὸν ἄρχειν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον. ὁ αὐτὸς, ἐρωτηθεὶς διὰ ποίαν αἰτίαν τοὺς ἄλλους διδάσκων λέγειν αὐτὸς σιωπᾷ, ἔφη, καὶ γὰρ ἡ ἀκόνη αὐτὴ μὲν οὐ τέμνει, τὰ δὲ ξίφη ὀξέα ποιεῖ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνι οἱ φιλόπονοι τῶν ῥαθύμων διαφέρουσιν, εἶπεν, ὡς οἱ εὐσεβεῖς τῶν ἀσεβῶν, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.

ὁ αὐτὸς ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη. κάλλιστον ὄψον τῷ γήρᾳ ἀρτύεις. ὁ αὐτὸς, καρέωνος ὄντος λάλου, καὶ σχολάζειν παρ᾽ αὐτῷ βουλομένου, διπλοῦς ἤτησε μισθούς. τοῦ δὲ, τὴν αἰτίαν πυθομένου, τὸν μὲν ἔφη, ἵνα λαλεῖν μάθῃς. τὸν δ᾽ ἕτερον ἵνα σιγᾷς. ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ.

Καρνεάδης ἐπικώμου, ἢ φιλοκώμου, κυρηναῖος, μαθὼν ἀντίπατρον φάρμακον πιόντα ἀποθανεῖν, παρωρμήθη πρὸς τὸ εὐθαρσὲς τῆς ἀπαλλαγῆς. καί φησί. δότε οὖν κἀμοί. τῶν δὲ εἰπόντων τί; οἰνόμελι εἰπεῖν. τελευτῶντος δὲ αὐτοῦ φασὶν ἔκλειψιν γενέσθαι τῆς σελήνης.

ὁ αὐτὸς, μέντορος τοῦ βιθυνοῦ μαθητοῦ ὄντος, καὶ παρ᾽ αὐτὸν ἐλθόντος εἰς τὴν διατριβὴν, καὶ τὴν παλακὴν αὐτοῦ πειρῶντος, παρῴδησε μεταξὺ λέγων εἰς αὐτὸν καθὰ φησὶ φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ.

» πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής.
» μέντορι εἰδόμενος ἡμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
τοῦτον σχολῆς τῆσδε ἐκκεκηρύχθαι λέγω.
καὶ ὃς ἀναστὰς, οἱ μὲν, ἐκήρυσσον. οἱ δ᾽ ἠγείροντο

ἑάλωκα. ὁ αὐτὸς, τὴν διαλεκτικὴν μέλλο-
γε πολύποδι ἐοικέναι. καὶ γὰρ ἐκεῖνον, αὐξηθεί-
σας τὰς πλεκτάνας κατεσθίειν, καὶ τούτους
προϊούσης τῆς δυνάμεως, καὶ τὰ σφέτερα ἀ-
μαρέπειν.

ΚΆΤΩΝΟΣ.

κάτων τῆς πολυτελείας καθαπτόμενος, εἶπεν·
ὡς χαλεπόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὦτα μὴ
ἔχουσαν. ὁ αὐτὸς ἰδὼν μειράκιον ἐρυθριά-
σαν, ἔφη. θάρρει. τοιοῦτον γὰρ ἔχει ἡ ἀρετὴ τὸ
χρῶμα. ὁ αὐτὸς εἶπεν. οἱ πολλοὶ τῶν ἀν-
θρώπων, πρὸς μὲν τὰς τιμωρίας ἑτοιμοτέ-
ρως ἔχουσι. πρὸς δὲ τὰς εὐεργεσίας καὶ φιλί-
ας, ὑπτίως. ὁ αὐτὸς τοὺς σπουδάζοντας ἐν
τοῖς γελοίοις, ἔλεγεν ἐν τοῖς σπουδαίοις γί-
γνεσθαι καταγελάστους. ὁ αὐτὸς ἥκιστα φθο-
νεῖσθαι ἔλεγε, τοὺς τῇ τύχῃ χρωμένους ἐπιει-
κῶς καὶ μετρίως. οὐ γὰρ ἡμῖν. ἀλλὰ τοῖς πε-
ρὶ ἡμᾶς φθονοῦσιν.

ΚΊΜΩΝΟΣ.

κίμων στρατηγὸς ἀθηναίων. τούτου τοὺς μὴ-

ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ὡς δῆλος, εἶπε·
διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγα ἁμαρτάνω. ὁ αὐτὸς πολ
λάκις ἐπέπληττεμ ἑαυτῷ. ὧμ ἀκούσας ἀρί
στων, τίνι ἔφη ἐπιπλήττεις. καὶ ὃς γελάσας,
πρεσβύτῃ φησὶ πολιὰς μὲμ ἔχομτι. νοῦμ δὲ
μή. ὁ αὐτὸς τοὺς ἀπαιδεύτους ἔφη μόνῃ
τῇ μορφῇ τῶμ θηρίωμ διαφέρειν. ὁ αὐτὸς,
λάκωνος τινὸς εἰπόντος ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν,
διαχυθεὶς ἔφη. αἵματος εἰς ἀγαθοῖο φίλομ
τέκος. ὁ αὐτὸς πρὸς μειρακίῳ διαλεγόμε
νος, ἐπύθετο εἰ αἰσθάνεται, τοῦ δὲ ἐπινεύσαν
τος, διατί οὖν εἶπεν ἐγὼ οὐκ αἰσθάνομαι ὅτι
αἰσθάνῃ. κλεάνθους φάσκομτος κατὰ ζήνωνα,
καταληπτὸμ εἶναι τὸ ἦθος ἐξ εἴδους, νεανί
σκους λέγεται τινὰς εὐτραπέλους ἀγαγεῖμ πρὸς
ἑαυτὸν κίναιδον ἐσκληραγωγημένον ἐν ἀγρῷ,
καὶ ἀξιοῦμ ἀποφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἤθους. τὸν
δὲ ἀπορούμενομ, κελεῦσαι ἀπιέναι τὸν ἄνθρω
πον. ὡς δ' ἀπιὼν ἐκεῖνος ἔπταρεν. ἔχω εἶπεμ
αὐτὸν ὁ κλεάνθης. μαλακός ἐστι.

Κλεόβουλος εὐαγόρου λίνδιος τάδε ἔφη. εὖ
τὸ σῶμα ἀσκεῖν. φιλήκοον εἶναι μᾶλλον ἢ
φιλόλαλον. φιλομαθῆ μᾶλλον ἢ ἀμαθῆ.
γλῶσσαν εὔφημον ἴσχειν. ἀρετῆς οἰκεῖον εἶναι.
κακίας ἀλλότριον. ἀδικίαν φεύγειν. πόλει τὰ
βέλτιστα συμβουλεύειν. ἡδονῆς κρατεῖν.
τέκνα παιδεύειν. ἔχθραν διαλύειν. γυναικὶ μὴ
φιλοφρονεῖσθαι, μηδὲ μάχεσθαι, ἀλλοτρίων πα-
ρόντων. τὸ μὲν γὰρ, ἄνοιαν. τὸ δὲ, μανίαν ση-
μαίνει. οἰκέτην πάροινον μὴ κολάζειν. δοκεῖ
γὰρ παροινεῖν. γαμεῖν ἐκ τῶν ὁμοίων. ἂν γὰρ
ἐκ τῶν κρειττόνων λάβῃς φησὶ, δεσπότας κτή-
σῃ τοὺς συγγενέας. μὴ ἐπιγελᾶν τοῖς σκω-
πτομένοις. ἀπεχθήσεσθαι γὰρ τούτοις. εὐτυ-
χῶν μὴ ἴσθι ὑπερήφανος. ἀπορήσας, μὴ
ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης, γεν-
ναίως ἐπίστασο φέρειν. ὅταν τις ἐξίῃ τῆς
οἰκίας, ζητείτω πρότερον τί μέλλει πράττειν.
ὅταν εἰσέλθῃ. πάλιν ζητείτω τί ἔπραξεν.

ἐτελεύτησε δὲ βιοὺς ἔτη ο΄. καὶ ἀπεφθέγξατο μέτρον ἄριστον. ὁ αὐτὸς ἔφη δεῖν συνοικίζειν ἀνδράσι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας τὴν μὲν ἡλικίαν παρθένους. τὸ δὲ φρονεῖν γυναῖκας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα δεῖ μάλιστα φυλάττεσθαι, εἶπε τῶν μὲν φίλων τὸν φθόνον. τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Κλεόστρατος πρὸς τὸν εἰπόντα αὐτῷ, οὐκ αἰσχύνῃ μεθύων, ἔφη. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ μεθύοντα νουθετῶν;

ΚΟΤΥΟΣ.

Κότυς φύσει ὀξὺς ὢν εἰς ὀργήν, καὶ πικρὸς τῶν ἁμαρτανόντων ἐν ταῖς διακονίαις κολαστής, σκεύη ποτὲ κεράμεα κομίσαντος ξένου, εὔθραυστα καὶ λεπτά, πιθανῶς δὲ καὶ περιττῶς εἰργασμένα γλυφαῖς τισὶ καὶ τορείαις, τῷ μὲν ξένῳ ἔδωκε δῶρα. τὰ δὲ σκεύη πάντα συνέτριψεν. ὅπως εἶπε μὴ δι᾽ ὀργὴν πικρότερον κολάζω τοὺς συντρίβοντας. ὁ αὐτὸς τῷ δωρησαμένῳ πάρδαλιν, ἀντεδωρήσατο λέοντα.

ΚΡΑΝΤΩΝΟΣ.

κράντων ἔφη· οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲν ἀθλιώτερον ἐν τῷ βίῳ σύμπτωμα· καὶ γὰρ ἂν φύσει σπουδαῖος ᾖς, πένης δὲ, καταγέλως ἔσῃ.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

κράτης τὰ τῶμ πλουσίωμ καὶ ἀσώτων χρήματα, ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς εἴκαζεμ. ἀφ᾽ ὧμ ἀνθρώπων μηδένα λαμβάνειν. κόρακας δὲ καὶ ἰκτίνους. ὥσπερ παρὰ τούτωμ ἑταίρας καὶ κόλακας.

κράτης ἀπολύει τὰ κράτητος, ἵνα μὴ τὰ κράτητος κρατήσῃ τὸμ κράτητα. οὗτος γὰρ ἐκ βοιωτίας ἕλκωμ τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν κυνικὴμ φιλοσοφίαμ, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔρριψε τῷ δήμῳ. εἰπὼν τὸμ παροιμιώδη τοῦτον λόγον.

ΛΑΜΑΧΟΥ.

λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶμ λοχαγῶν ἁμαρτόντι. τοῦ δὲ φήσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσειν. οὐκ ἔστιν εἶπεν ἐμ πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

λάκων, ἀργείου ποτὲ εἰπόντος πολλοὶ τάφοι

παρ' ἡμῖν εἰσι σπαρτιατῶν, εἶπεν. ἀλλὰ μὴν
παρ' ἡμῖν ἀργείων οὐδὲ εἷς. ὡς αὐτῶν μὲν
πολλάκις ἄργους ἐπιβεβηκότων. ἀργείων
δὲ τῆς σπάρτης, οὐδέποτε. λάκων αἰχμα
λωτισθεὶς, καὶ πιπρασκόμενος, τοῦ κήρυκος
λέγοντος λάκωνα πωλῶ, ἐπεστόμισεν εἰπών,
αἰχμάλωτον κήρυσσε. λάκωνες ἀδελφῶν
πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, τὸν πατέρα
ἐζημίωσαν, ὅτι τοὺς υἱοὺς στασιάζοντας περι
ορᾷ. λάκωσι περιτυχόντες τινὲς καθ' ὁδὸν
εἶπον. εὐτυχήκατε. ἀρτίως ἐντεῦθεν λῃστῶν
ἀπιόντων. οἱ δὲ οὐ μὰ τὸν ἐνυάλιον. ἀλλ' ἐ
κεῖνοι μὴ περιτυχόντες ἡμῖν. λάκων ἐρω
τηθεὶς τί ἐπίσταται, εἶπεν ἐλεύθερος εἶναι.
λάκων ἐρωτηθεὶς, δι' ἣν αἰτίαν τὰς τοῦ πώγω
νος τρίχας ἐπὶ πολὺ κομώσας ἔχει, εἶπεν.
ἵνα βλέπων τὰς πολιὰς, μηδὲν ἀνάξιον αὐ
τῶν πράττω. λάκων τὶς ἰδὼν πολυτελῆ χο
ρηγίαν τοῖς ῥαψῳδοῖς παρασκευαζομένην.
εἶπεν. ὡς ἁμαρτάνουσιν ἀθηναῖοι μεγάλα,

τὴν σπουδὴν εἰς τὴν παιδιὰν καταναλίσκον-
τες. τουτέστι μεγάλων ἀποστόλων δαπάνας,
καὶ στρατευμάτων ἐφόδια, καταχορηγοῦντες
εἰς τὸ θέατρομ. ἂν γὰρ ἐκλογισθῇ τῶν δραμάτων
ἕκαστον ὅσομ κατέστη, πλέομ ἀνηλωκὼς φανεῖ-
ται ὁ δῆμος εἰς βάκχας. καὶ φοινίσσας. καὶ οἰδί-
ποδας. καὶ τὰ μηδείας κακά. καὶ ἠλέκτρας, ὧν
ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας, καὶ τῆς ἐλευθερίας πο-
λεμῶμ, τοὺς βαρβάρους ἀνήλωσεν. Λάκωμ
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μυῖαν ἔχωμ ἐπίσημον, καὶ
ταύτημ οὐ μείζω τῆς ἀληθινῆς, ὡς καταγε-
λῶντές τινες ἔλεγον ὑπὲρ τοῦ λανθάνειν τοῦ-
το πεποιηκέναι, ἵνα μὲν οὖμ εἶπε φανερὸς ὦ.
οὕτω γὰρ τοῖς πολεμίοις τοσοῦτομ προσέρχο-
μαι, ὥστε τὸ ἐπίσημον ἡλίκον ἐστὶμ ὑπ' αὐτῶν
ὁρᾶσθαι. Λάκαινα παρθένος πενιχρὰ ἐρω-
τηθεῖσα τίνα δίδωσι τῷ γαμοῦντι προῖκα, τὴμ
πάτριον εἶπε σωφροσύνην. Λάκαινα προϊόν-
τι τῷ υἱῷ ἐπὶ πόλεμομ ἀναδιδοῦσα τὴν ἀ-
σπίδα, ταύτην ἔφη ὁ πατήρ σοι ἀεὶ ἔσωζε·

καὶ σὺ οὖν ταύταν σῶζε, ἢ μηκέτ' ἔσο. Λάκαινα πρὸς τὸν υἱὸν λέγοντα μικρὸν ἔχειν τὸ ξίφος, εἶπε καὶ βῆμα πρόσθες. Λάκαινα προσαναδιδοῦσα τῷ παιδὶ τὴν ἀσπίδα, καὶ παρακελευομένη, τέκνον ἔφη, ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τᾶς. Λάκαινα ἐπί τινι ἀδικήματι τῷ παιδὶ κρινομένῳ, τέκνον εἶπεν, ἢ τᾶς αἰτίας, ἢ σεαυτὸν τοῦ ζῆν ἀπόλυσαι. Λάκαινα ἐρωτηθεῖσα εἰ ἀνδρὶ προσελήλυθεν. οὐκ ἐγὼ εἶπεν, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐμοί. Λάκαινα πιπρασκομένη καὶ ἐρωτωμένη τί ἐπίσταται. ἔφη πιστὰ ἦμεν. Λάκαινα ἐρωτηθεῖσα ὑπό τινος εἰ ἔσται ἀγαθὴ ἂν αὐτὴν ἀγοράσῃ, ἔφη κἂν μὴ ἀγοράσῃς. Λάκαινα πιπρασκομένη, τοῦ κήρυκος πυνθανομένου τί ἐπίσταται, εἶπεν. ἐλευθέρα ἦμεν. ὡς δὲ ὁ ὠνησάμενος προσέταξέ τινα αὐτῇ οὐχ ἁρμόζοντα ἐλευθέρᾳ, εἰποῦσα οἰμώξῃ, φθονήσας σεαυτῷ τοιούτου κτήματος, ἐξήγαγεν ἑαυτήν.

ΛΕΟΝΤΟΣ.

Λέων βυζάντιος φιλίππῳ στρατεύοντι ἐπὶ βυ

ξαντίου, προαπαντήσας, εἶπέ μοι ὦ φίλιππε ἔφη, τί παθὼν πολέμου ἄρχεις, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς ἡ πατρὶς ἡ σὴ καλλίστη πόλεων οὖσα ὑπηγάγετό με ἐρᾶν αὐτῆς. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ θύρας τῶν ἐμῶν παιδικῶν ἥκω, ὑπολαβὼν ὁ λέων, οὐ φοιτῶσιν ἔφη μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν παιδικῶν θύρας, οἱ ἄξιοι τοῦ ἀντεράσθαι. οὐ γὰρ πολεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μουσικῶν οἱ ἐρῶντες δέονται. καὶ ἠλευθέρου τὸ βυζάντιον.

ΛΕΑΊΝΗΣ.

Λέαινα ἁρμοδίου ἐρωμένη τοῦ τυραννοκτονήσαντος. ἥτις καὶ αἰκιζομένη ὑπὸ τῶν περὶ ἱππίαν τὸν τύραννον, οὐδὲν ἐξειποῦσα, ἐναπέθανε ταῖς βασάνοις. ὅθεν ἀθηναῖοι χαλκῆν ποιησάμενοι λέαιναν ἄγλωσσον, ἐν πύλαις τῆς ἀκροπόλεως ἀνέθηκαν.

ΛΕΩΝΊΔΟΥ.

Λεωνίδας ὁ λακεδαιμόνιος, ὀλίγους ἔχων στρατιώτας, εἰς τὴν πρὸς τοὺς πέρσας μάχην ἐξεπορεύετο. εἰπόντος δέ τινος ὅτι μετ᾽ ὀλίγων παντελῶς ἐκπορεύεται, εἶπεν. ἀλλὰ μετὰ βουλομένων.

ὁ αὐτὸς, ξέρξου ἀποθέσθαι τὰ ὅπλα προστάττον
τος, ἅμα τε πολλὰ ὑπισχνουμένου, καὶ χώ
ραν βελτίω δώσειν, καὶ συμμάχους περσῶν,
ἀπεκρίνατο. ὅτι ἡμεῖς καὶ συμμαχοῦντες τῷ
βασιλεῖ, χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὅπλων ἐσό
μεθα. καὶ πολεμεῖν ἀμαγκαζόμεμοι μετὰ τού
του, γενμαιότερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγω
νιούμεθα περὶ τῆς χώρας. ὅτι πάτριόν ἐστι τοῖς
ἕλλησι μὴ διὰ κακίαν. ἀλλὰ δι' ἀρετὴν χώ
ραν ἔχειμ. πολεμοῦντες δ' ἐν θερμοπύλαις,
ἅπαντες οἱ περὶ αὐτὸμ παμταχόθεν τοξευό
μεμοι, καὶ ἀκομτιζόμεμοι, εὐκλεῶς ἀνῃρέθη
σαν. οἵτινες μόνοι τῶν πρὸ ἑαυτῶμ διὰ τὴν
ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν συγ
γραφέων, ἀλλὰ καὶ παρὰ ποιητῶν ὑμνήθησαμ
διὰ τὰς ἀμδραγαθίας. ὧμ καὶ σιμωνίδης ὁ με
λοποιός. τῶν ἐν θερμοπύλαις θαμόμτων
εὐκλεὴς μὲμ ἁ τύχα. καλὸς δ' ὁ πότμος.
βωμὸς δ' ὁ τάφος. προγόμων δὲ μμᾶστις. ὁ δ'
οἶτος ἔπαινος. ἐμτάφιομ δὲ τοιοῦτον, οὔθ' εὐ
ρώς.

„ρῶς, οὔθ᾽ ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀ-
„γαθῶμ ἀνδρῶμ. ὁ δὲ σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
„ἑλλάδος εἵλατο. μαρτυρεῖ δὲ καὶ λεωνίδας ὁ
„σπάρτας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν λιπὼμ κό-
„σμομ, ἀέναόν τε κλέος. ΛΥΚΩΝΟΣ.

λύκων ἀςυάνακτος τρωαδεὺς. ἔφασκε δεῖμ προσεζεῦχθαι τοῖς παισὶ τὴν αἰδῶ καὶ φιλοτιμίαν. ὡς τοῖς ἵπποις μύωπα καὶ χαλινόμ. ὁ αὐτὸς βαρὺ φορτίον ἔφη πατρὶ κόρην, διὰ σπάνιν προικὸς ἐκτρέχουσα τὸν ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας καιρόμ.

ΛΥΣΙΟΥ.

λυσίας τιμὶ δίκην ἔχομτι, λόγον συγγράψας ἔδωκεν. ὁ δὲ, πολλάκις ἀναγνοὺς, ἧκε πρὸς τὸν λυσίαν ἀθυμῶν. καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ διεξιόντι καὶ δεύτερον, θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον. αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι, παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον. ὁ δὲ λυσίας γελάσας, τί οὖμ εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειμ αὐτὸν ἐπὶ τῶμ δικαςῶν; ΛΥΣΙΔΟΣ.

λύσις περὶ πυθαγόρου τάδε φησί. λέγοντι δὲ πολ-

λοί τοι καὶ δαμοσία φιλοσοφεῖν. ὅπερ ἀπαξιῶ. ὅρ[illegible] τὰ δαμοσία τᾶ ἑαυτῷ θυγατρὶ παρακαταθέμενος τὰ ὑπομνάματα, ἐκέλευσε μηδενὶ τῶν ἐκτὸς τᾶς οἰκίας παραδιδόμεν. ἃ δυναμένα πολλῶν χρημάτων ἀποδίδοσθαι τὼς λόγως, οὐκ ἐβουλάθη. πενίαν γὰρ καὶ τὰς τῶν πρίων ἐπισκέψιας, ἐνόμιζε χρυσῶ τιμιωτέρας ἦμεν. καὶ ταῦτα γυνά, ἦν καὶ τηλαυγὴς υἱὸς αὐτῆς. ὃς καὶ διεδέξατο τὸν πατέρα κατά τινας. ἐμπεδοκλέους καθηγήσαμτος.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ.

Λύσανδρος, διονυσίου τοῦ τυράννου πέμψαντος ἱμάτια ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ τῶν πολυτελῶν, οὐκ ἔλαβεν. εἰπὼν δεδιέναι μὴ διὰ ταῦτα μᾶλλον αἰσχραὶ φανῶσιν. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς ψέγοντας αὐτὸν ἐπὶ τῷ δι' ἀπάτης τὰ πολλὰ πράσσειν ὡς ἀνάξιον τοῦ ἡρακλέους, ἔλεγεν ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον εἶναι ἐκεῖ τὴν ἀλωπεκήν. ὁ αὐτὸς τοὺς λακεδαιμονίους ὁρῶν ὀκνοῦντας προσμάχεσθαι τοῖς τείχεσι τῶν κορινθίων, ὡς εἶδε λαγὼν

ἐξαλλόμενον ἐκ τῆς τάφρου, τοιούτους ἔφη φοβεῖσθε πολεμίους, ὧν οἱ λαγοὶ διὰ ἀργίαν ἐν τοῖς τείχεσιν ἐγκαθεύδουσιν;

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.

Λυκοῦργος ὁ νομοθέτης τῶν λακεδαιμονίων, τὸ μὲν ἀξιόχρεων τῶν ἀνθρώπων ἔφη ἐν τῇ οὐσίᾳ κεῖσθαι. τὸ δὲ ἀξιόπιστον, ἐν τοῖς τρόποις.

Ὁ αὐτὸς εἴθισε τοὺς πολίτας κομᾶν. λέγων ὅτι τοὺς μὲν καλοὺς ἡ κόμη εὐπρεπεστέρους ποιεῖ. τοὺς δὲ αἰσχροὺς φοβερωτέρους.

Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν κελεύοντα ποιεῖν ἐν τῇ πόλει δημοκρατίαν, σὺ πρῶτον εἶπεν ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ποίησον δημοκρατίαν. Ὁ αὐτὸς στρατεύειν πολλάκις ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐκώλυσεν. ὅπως μὴ ποιῶσι μαχιμωτέρους. Ὁ αὐτὸς μέγιστα ἀδικήματα εἶναι φησὶ, θεῶν καταφρόνησις. γονέων κάκωσις ἑκούσιος. καὶ ἀρχόντων καὶ μόμων ὀλιγωρία. καὶ ἑκούσιος ἀτιμία δικαιοσύνης. δικαιότατον δὲ εἶναι καὶ ὁσιώτατον, τὸν ταῦτα τιμῶντα. ἢ

ἐμφανίζομεν τὰ πρὸς πολίτας καὶ ἄρχοντας, κατὰ τῶν καταφρονούντων. ΜΕΜΝΟΝΟΣ.

μέμνων ἀλεξάνδρῳ πολεμῶν ὑπὲρ δαρείου τοῦ βασιλέως, μισθοφόρον τινὰ πολλὰ βλάσφημα καὶ ἀσελγῆ περὶ ἀλεξάνδρου λέγοντα, πατάξας τῇ λόγχῃ, ἐγώ σε εἶπε τρέφω μαχούμενον, ἀλλ᾽ οὐ λοιδορούμενον ἀλεξάνδρῳ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

μένανδρος εἶπεν. οὐδέποτε θύων ηὐξάμην ἄλλως σώζεσθαι τὴν οἰκίαν, ἢ στάσιν οἰκετῶν εἶναι ἐν αὐτῇ. ἐκ τῶν ὁμήρου τοῦτο λαβών. ἰλιάδος φ'. ἄϊε ζεὺς ἥμενος οὐλύμπῳ. ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ γηθοσύνῃ. ὅθ᾽ ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. χαίρει γὰρ ἵνα ἐπιτεθῇ τέλος τῷ πράγματι. καὶ ἀγαμέμνων μὲν χαῖρεν, ὅτ᾽ ἄριστοι δαναῶν δηριόωντο. ἐπεὶ ἑώρα περὶ ἀρετῆς αὐτοὺς ἀγωνιζομένους. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἅπαντα τὰ ζῶα ἐστὶ μακαριώτατα.
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
τὸν ὄνον ὁρᾶν μὲν ἔξεστι πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.

τούτῳ κακὸν δι' αὑτὸν οὐδὲν γίγνεται.
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκε ταῦτ' ἔχει.
ἡμᾶς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν,
αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προσπορίζομεν.
λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις. ἂν εἴπῃ κακῶς
ὀργιζόμεθ'. ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον,
σφόδρα φοβούμεθ'. ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ δεδοί
ἀγωνίαι. δόξαι. φιλοτιμίαι. νόμοι. (καμεν.
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

TOY AYTOY.

τὸ ἀργύριομ εἶναι μειράκιόν σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν, ἄρτων. ἀλφίτων.
ὄξους. ἐλαίου. μείζονος ἄξιου τινός.
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν. οὐδ' ἂν συναγάγῃς
τὰ Ταντάλου τάλαντα ἱκανὰ λεγόμενα.
ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, ταῦτα καταλείψεις τισίν.
τί οὖμ λέγω. μήτ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς
πίστευε τούτῳ. μήτε τῶν πτωχῶμ πάλιμ
ἡμῶν καταφρόνει. τοῦ δ' εὐτυχεῖν δ' ἀεί,

πάρεχε σαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Μητρόδωρος εἶπεν. ἐν πόλει μήτε ὡς λέων ἀναστρέφου, μήτε ὡς κώνωψ. τὸ μὲν γὰρ ἐκπατεῖται. τὸ δὲ καιροφυλακεῖται.

ΜΝΑΣΕΟΥ.

Μνασέας ὁ παταρεὺς τοὺς αἰγιεῖς φησὶ τοὺς ἐν τῇ ἀχαΐᾳ νίκην ἀραμένους κατὰ τῶν αἰτωλῶν διὰ ναυμαχίας, τὴν πεντηκόντορον τοῦ τῶν ναυμ ἀναθέσθαι πυθοῖ. καὶ ἐπαρθέντας ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἐρωτῆσαι τίνες τῶν ἑλλήνων ἐπ' ἀνδρείᾳ κρείττους εἰσί. τὴν δὲ πυθίαν τοῦτον ἐξενεγκεῖν τὸν χρησμόν.

γαίης μὲμ πάσης τὸ πελασγικὸμ ἄργος ἄμεινον.
ἵπποι θεσσαλικαί. λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.
ἄνδρες δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἳ τὸ μεταξὺ
τίρινθος ναίουσι καὶ ἀρκαδίης πολυμήλου.
ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο.
ὑμεῖς δ' αἰγιέες οὔτε τρίτοι. οὔτε τέταρτοι.
οὔτε δυωδέκατοι. οὔτ' ἐν λόγῳ. οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

μνησίμαχος ὁ κωμικὸς περὶ ὕπνου διαλεγόμενος φησίν. ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια. ὁ μὲν γὰρ θάνατος ἀπὸ ἰσχυρᾶς γίνεται καὶ τελείας λύσεως σώματος. ὁ δὲ ὕπνος, ἀπὸ μικρᾶς καὶ καιρὸν ἐχούσης. ἀμφότεροι δὲ κακῶν ἀναπαύουσι. καὶ ὁ μὲν χωρίζει ψυχήν. ὁ δὲ συστέλλει μικρόν. καὶ ὁ μὲν διαλύει αἰσθήσεις. ὁ δὲ στερίσκει μόνον. διατρίβει δ' ὁ ὕπνος ἐν λήμνῳ ὡς ὅμηρος ἰλιάδος. ξ΄. λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο θόαντος. ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο. ὅτι λήμνου μὲν ἦν δεσπότης ὁ ἥφαιστος. γυνὴ δὲ τούτου, χάρις. πασιθέας δὲ τῆς χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτικῶς ἔχων ὁ ὕπνος, ἐκεῖσε διέτριβε. ταύτην δὲ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν ἡ ἥρα. γίνεται δὲ καὶ φυσικώτερον. ὅτι οἰνοφόρος ἡ λῆμνος. καθὼς λέγει. νῆυς δ' ἐκ λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι. τοῖς δὲ πολυποτοῦσιν, ὁ ὕπνος μάλιστα ἕπεται.

ΜΙΝΔΑΡΟΥ.

μίνδαρος ὁ τῶν λακεδαιμονίων ναύαρχος ἀπὸ τῆς ἥττης φυγὼν εἰς ἄβυδον, τὰς πεπονηκυίας ναῦς ἐπεσκεύασε. καὶ πρὸς τὰς ἐν εὐβοίᾳ τριήρεις, ἀπέστειλεν ἐπικλέα τὸν σπαρτιάτην προστάξας ἄγειν τὴν ταχίστην. ὃς ἐπεὶ κατέπλευσεν εἰς εὔβοιαν, ἀθροίσας τὰς ναῦς οὔσας πεντήκοντα, κατὰ σπουδὴν ἀνήχθη. καὶ κατὰ τὸν ἄθω γενομένων τῶν τριηρῶν, ἐπεγεννήθη χειμὼν τηλικοῦτος, ὥστε τὰς ναῦς ἁπάσας ἀπολέσθαι. τῶν δὲ ἀνδρῶν δώδεκα μόνους διασωθῆναι. δηλοῖ δὲ τὸ περὶ τούτων ἀνάθημα κείμενον ἐν τῷ περικορώνειαν νεῷ. καθάπερ φησὶν ἔφορος, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον ταύτην.

οἵδ᾽ ἀπὸ πεντήκοντα νεῶν θάνατον προφυγόντες,
πρὸς σκοπέλοις ἄθω, σώματα γῇ πέλασαν.
δώδεκα. τοὺς δ᾽ ἄλλους ὤλεσε μέγα λαῖτμα θα
νῆας στυγεροῖς πνεύμασι χρησαμένας. (λάσσης.

ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ.

ξυνέστη δόξῃ πρόσθεν. καὶ γένει μέγας

ἀρίστους δυνάστης, λιτὸς ἐκ τυραννικῶν
θρόνων, προσαίτην θάλλον ἠσκαλισμένος.
ἔστειχεν εἰς γῆν, σῶμα συμπαθὲς φέρων.
καὶ πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης.
τὴν κλῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει.
ὃν πᾶς ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδών.
ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν
ὤρεξε. κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις.
τύχαις συναλγῶν. τὸ ἀξίωμα γὰρ νοσοῦν
τὸ πρόσθεν, πολλοῖς οἶκτον εὐπρεπέστερον.

ΜΥΡΩΝΙΔΟΥ.

μυρωνίδης παρήγγελεν ἔξοδον ἀθηναίοις ἐπὶ βοιωτοὺς στρατεύων. ἐνστάσης δὲ τῆς ὥρας. καὶ τῶν λοχαγῶν λεγόντων μηδέπω πάντας παρεῖναι, πάρεισιν εἶπεν οἱ μέλλοντες μάχεσθαι. καὶ χρησάμενος αὐτοῖς προθύμοις, ἐνίκησε τοὺς πολεμίους.

ΜΩΛΥ. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ. Κ.

τὸ μῶλυ ἀλληγορεῖται πρὸς τὴν παιδείαν. ἧς ἡ μὲν ῥίζα μέλαινα, διὰ τὸ οἱονεὶ σκοτεινὸν καὶ δυσόρατον τοῦ τέλους. τὸ δὲ ἄνθος λευκὸν κατὰ γά

λα διὰ τὸ τοῦ τέλους φαιδρότητα, καὶ λαμπρό-
τητα. ἤδη δὲ ἡδὺ καὶ τρόφιμον. ἐκ γαίης δὲ ὀ-
ρύσας, ἀντὶ τοῦ ἐπικύψας αὐτόθεν λαμβάνει,
ὥσπερ τι εὐπόριστον φάρμακον. ἐπεὶ οὐχ ἐν
τινι τόπῳ τὰ τῆς παιδείας περιγέγραπται.
ἀλλ' ὅποι περ ἂν γένοιτό τις ἔστιν εὑρεῖν τὸ κα-
λὸν τοῦτο φυτόν. μῶλυ δέ φασι λέγεται πα-
ρὰ τὸ μωλύειν. ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα.
ἀλέξανδρος δὲ ὁ πάφιος μυθολογεῖ πικόλαον
ἕνα τῶν γιγάντων φυγόντα τὸν κατὰ διὸς
πόλεμον, τὴν τῆς κίρκης νῆσον καταλαβεῖν.
καὶ πειρᾶσθαι ἐκβαλεῖν αὐτήν. τὸν πατέρα δὲ
ἥλιον ὑπερασπίζοντα τῆς θυγατρὸς, ἀνελεῖν
αὐτόν. καὶ τοῦ αἵματος ῥυέντος εἰς γῆν, φῦναι
βοτάνην. καὶ κληθῆναι μῶλυ, διὰ τὸν μῶλον.
ὅ ἐστι πόλεμον ἐν ᾧ ἔπεσεν ὁ γίγας. χαλεπὸν
δὲ τὸ ὀρύσσειν μέχρι πείρατος ῥίζης. ἐπεὶ παι-
δείας ἄκρον δυσχερὲς ἐξευρεῖν. μυθικῶς δὲ,
ἐπειδή φησιν ἑλκόμενον, θάνατον ἐπιφέρει τῷ
ἀνασπῶντι. ὡς καὶ μανδραγόρας. θεοὶ δέ τε

πάντα δύνανται, ἐπεὶ θεὸς δοτὸν ἀγαθὸν ἡ παι-
δεία. ἑρμείας δ' ἔπειτ' ἀπέβη. ἅτε δὴ οὐράνιον
ὢν ἀγαθόν.

ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς τοὺς ὀξυθύμους ἔφη παραπλήσιον τοῖς λύχνοις πάσχειν. καὶ γὰρ τούτους πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεσθαι.

ΝΑΥΜΑΧΙΟΥ.

κεδνὰ κακοὶ φθείρουσι γυναικῶν ἤθεα μῦθοι.
μὴ σύ γε χρυσῷ περιμαίνεο. μήτ' ἐπὶ δειρῆς
πορφυρέην ὑάκινθον ἔχοις. ἢ χλωρὸν ἴασπιν.
τοῖς, ἐπιφυσιόωσι χαλίφρονες. ἀλλὰ σὺ κόσμου
παρθένε τηϋσίου μὴ δεύεο. μὴ δὲ κατόπτρου,
χειρίδια κρίνουσα τεὴν αὐγάζεο μορφήν. (ράς.
μὴ δὲ κόμης πέρι. ἀλλὰ πολυσχιδέας πλέκε σε
μὴ δὲ μέλαινε τεοῖς ὑπὸ βλεφάροισιν ὀπωπάς.
οὐ γὰρ θηλυτέραις δέμας ὤπασεν ἡμιτέλεστον
μορφήν. ὄφρα καὶ ἄλλα περὶ χροῒ τεχνήσαιντο.
πῶς δ' ἂν κούρα δύναιο δαήφρονι φωτὶ φανῆναι
θνητῇ ἐφ ἡμέρῃ κομιδῇ χρόα ποικίλλουσα.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρηνσε. καὶ ἄλλην ἄλλο τελεύτα.

φαινομένην πολλῇσι μίαν μορφῇσι γυναῖκα.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.

Νεοπτόλεμος ὁ ῥαψῳδὸς ἐν τῷ βασιλικῷ πότῳ φιλίππου προστάξαντος εἰπεῖν τί τῶν ἀνηκόντων πρὸς τὴν τῶν περσῶν στρατείαν, ἤρξατο λέγειν τόδε τὸ ποίημα.

φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον.
καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας,
φρονεῖτε. ὑπερβαλλόμενοι δόμων δόμους.
ἀφροσύνα πρόσω βιοτὰν τεκμαιρόμενοι.
ὃ δ' ἀμφιβάλλει ἐρίῳ σκοτίαν.
ἄφνω δ' ἄφαντος προσέβα
μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας.
θνατῶν πολύμοχθος ἀίδας.

Νεοπτόλεμον τὸν τῆς ῥαψῳδίας ὑποκριτὴν, ἤρετό τις τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' αἰσχύλου λεχθέντων. ἢ σοφοκλέους. ἢ εὐριπίδου. οὐδὲν μὲν τούτων εἶπεν. ὃ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς. φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα. καὶ τρισκαιδέκατον θεὸν ἐπικλη

θέντα, τῇ ἑξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐρριμμένον.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.

Ὦ θάνατ' εἴθ' ἔλθοις αὐτάγρετος ὄφρ' ἂν ἑλοίμην πρώτιστον. καί κ' ἐχθρὸς ἐὼν, πολυφίλτατος εἴης. Νεῖλος ὥσπερ. οὐ παύεται λογισμοὺς ἡ διάνοια τίκτουσα. σὺ δὲ τοὺς μὲν φαύλους, ἔκτιλλε. τοὺς δὲ ἀγαθοὺς, τήρει.

ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ.

Νικοκλῆς, κακοῦ τινὸς ἰατροῦ λέγοντος ὅτι μεγάλην ἔχει δύναμιν, πῶς γὰρ οὐ μέλλεις λέγειν ἔφη, ὃς τοσούτους ἀνῃρηκὼς, ἀνεύθυνος γέγονας; ὁ αὐτὸς τοὺς ἰατροὺς εὐτυχεῖς ἔλεγεν. ὅτι τὰς μὲν ἐπιτυχίας αὐτῶν, ἥλιος ὁρᾷ. τὰς δὲ ἀποτυχίας, ἡ γῆ καλύπτει.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΕἾΠΕΝ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, συντόμως γε φίλτατε Εὐριπίδη τὸν βίον ἔθηκας ἐς στίχον.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος ὁ τῶν Ἀργείων στρατηγὸς, ὑπὸ Ἀρχιδάμου χωρίον τι προδοῦναι παρακαλού-

μενος ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς, καὶ γάμῳ λακαί-
μης ἣν βούλεται δίχα τῶν βασιλικῶν, ἀπεκρί-
νατο μὴ εἶναι τὸν ἀρχίδαμον ἀφ᾽ ἡρακλέους.
τὸν μὲν γὰρ ἡρακλέα περιιόντα τοὺς κακοὺς κολά-
ζειν. ἀρχίδαμον δὲ, τοὺς ἀγαθοὺς κακοὺς ποιεῖν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

νικόλαος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος. φησὶν
ὅτι οἱ θύννοι τοὺς ναυαγοῦντας φιλανθρώπως
δεχόμενοι, φίλους ποιοῦνται. τῶν δὲ ξένων τοὺς
μὲν ἑκουσίως ἐλθόντας, σφόδρα τιμῶσι. τοὺς
δὲ ἄκοντας κολάζονται. ὁ αὐτὸς ἔφη, ὁμοίαν εἶ-
ναι τὴν ὅλην παιδείαν, ἀποδημίᾳ. ὡς γὰρ ἐν
ταύτῃ προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι. καὶ μα-
κρὰν ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὲν ἐγκατάγεσθαί
τε καὶ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ ἐναριστᾶν. ὅ-
που δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας. ἐνίους δὲ τό-
πους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι
ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅ-
λης παιδείας διερχομένους, δεῖν ἐν οἷς μὲν ἐ-
πιτηδεύμασιν ἐπιπλέον ἐνδιατρίβειν. ἐν οἷς

δ' ἐπὶ ἔλαττον. καὶ τὰ μὲν ὅλα. τὰ δὲ ἐκ μέρους. τὰ δὲ ἄχρι στοιχειώσεως παραλαμβάνειν. καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας, ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς παῤῥησίαν ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν.

ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος ὁ σοφὸς θεασάμενος ἐπὶ θύραις εὐπρεπούς γυναικὸς ἄνδρα οἰκοφθόρον, ἔφη. οὗτος ἡδονὴν μικρὰν ὠνεῖται, κινδύνου μεγάλου.

Ξανθίππη ἔλεγε. μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ σωκράτους πρόσωπον. καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας. καὶ ἐπανιόντος θεάσασθαι. ἥρμοστο γὰρ πρὸς πάντα ἐπιεικῶς. τοιγάρτοι οὐδὲν πώποτε ἐλύπησεν αὐτόν.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης ἐρόμενος τὸν παρ' αὐτῷ φιλοσοφεῖν νέον βουλόμενον, εἰ γεγεωμέτρηκεν. εἰ μουσικῆς ἐπακήκοεν. ὡς οὐκ ἔφη, ἀπιέναι πάλιν αὐτὸν ἐκέλευσεν. οὐκ ἔχειν γὰρ λαβὰς πρὸς φιλοσοφίαν.

ὁ αὐτὸς, διαιρῶν ἕκαστον τῆς ἡμέρας εἰς πρᾶξίν τινα, καὶ τῇ σιωπῇ μέρος ἀπένειμεν.

ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

Ξενοφάνης, τοὺς ἐπὶ τῶν πλείων φαινομένους οἷον ἀστέρας νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κίνησιν παραλάμποντας. Μητρόδωρος τῶν ὁρώντων ὀφθαλμῶν μετὰ δέους καὶ καταπλήξεως εἶναι στιλβηδόνας.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

Ξενοφῶν ἀθηναῖος ὁ Γρύλλου, ἔφη. τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἁψαμένους καίει μόνον. οἱ δὲ καλοὶ, καὶ τοὺς μακρὰν ἑστῶτας ὑφάπτουσιν. ἡ γὰρ ὄψις, λαβὴ τοῦ πάθους ἐστί. Ξενοφῶντι θύοντι, ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι. κἀκεῖνος, ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον. διετέλει δὲ θύων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε τῷ προτέρῳ λόγῳ, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. Ξενοφῶν ἔλεγε τὴν πενίαν, σοφίαν αὐτοδίδακτον. ὃ γὰρ δὲ καὶ μὴ τοῖς λόγοις πείθει, αὐτὴ τοῖς ἔργοις ἀναγκάζει. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν. οὐ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὡς τὸ λαβόντα στερηθῆναι.

Ὁμήρου.

Ὅμηρος ἡσιόδῳ ἐρωτήσαντι, πόσον τὸ τῶν ἑλλήνων πλῆθος, ὃ κατὰ τὴν τροίαν ἐστράτευσεν, εἶπεν. ἑπτὰ ἔσαν μαλεροῦ πυρὸς ἐσχάραι. ἐν δὲ ἑκάστῃ πεντήκοντ' ὀβελοί. περὶ δὲ κρέα πεμπτήκοντα. τρὶς δὲ τρικόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν ἀχαιοί. ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐν ἱμάντι κατεστίχθαι τὰ ἐρωτικά. ἰλιάδος ξ. ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης. ἐν δ' ἵμερος. ἐν δ' ὀαριστύς. ἐπειδὴ πληγῶν ἄξια δρῶσιν οἱ ἐρῶντες. ἢ ὅτι δεσμοῖς ἐοίκασι καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες καὶ τὰ τῶν ἐρώτων πάθη. ἢ ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματος διικνεῖται τὰ ἐρωτικὰ πάθη. τήκοντα τοὺς ἐρῶντας καὶ ἀποξύοντα διὰ τῆς στύψεως τὰ μέλη. ὁ αὐτὸς ἰλιάδος π. κεῖται σαρπηδὼν λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων. ὃς λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ. ταῦτα γὰρ σώζει τὸ μὲν, πόλιν καὶ οἰκήτορας τὸ δὲ, ἀπείργει τοὺς πολεμίους. καὶ αἰσχύλος.

ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα.

τὴν δίκην δὲ προτάσσει, ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων ἁρμόζουσαν βασιλεῖ. Αὐτοῦ, νεκύων κατατεθνειώτων εἰπόντος, ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ἀστεῖος ὁ τοὺς χλωροὺς ἀντὶ τοῦ ὑγροὺς νεκροὺς ὀνομάσας, εἴποι ἂν ἐντεῦθεν λαβὼν τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ τοιοῦτο παρ' αὐτῷ νεκρῶν οὐ τεθνεώτων. ἱστορεῖ γάρ τινα ἀθηναιος βαρὺν δοκοῦντα ὅτι ἔσκωπτε τόπον τινὰ ὡς νοσερὸν, φάναι πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ἐποίκους, ὡς καὶ πᾶσαν πόλιν ἐρεῖ νοσώδη, ἔνθα καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν. ὅτι ἡ ἀλήθεια κάλλιστον καὶ ἐν θεοῖς ὑπάρχει μέγιστον, δηλοῖ

» διὰ τῶν ἐπῶν τούτων, ὅμηρος. τοῦτο γὰρ δὴ ἐξ ἐ-
» μέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμωρ.
» οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον. οὐδ' ἀπατηλόν.
» οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύ-
» σω.

τριῶν γὰρ αἰτιῶν οὐσῶν, δι' ἃς ἄνθρωποι παραβαίνουσιν ὑποσχέσεις, καὶ ψεύδονται, ἢ γὰρ ἐξαπατῶν τις ἔφησεν. ἢ φήσας ὕστερον μετενόησεν, ἢ βουλόμενος ἐξησθένησεν. τούτων δὲ, τὸ μὲν ἐστὶ φαύλης προαιρέσεως. τὸ δὲ, ἀσθενοῦς κρίσεως. τὸ δὲ, ἐνδεοῦς δυνάμεως

ὁ θεὸς ἐκπέφευγε. τῷ φιλαγάθῳ, τὸ ἀπαίτητον. καὶ τῷ βεβαίῳ, τὸ παλλινάγρετον. καὶ τῷ τελεσιουργῷ, τὸ ἀτελεύτητον.

ΟΙΝΟΠΙΔΟΥ.

Οἰνοπίδης εἶπε τὸν νοῦν, παραίτιον δαίμονα. τοῖς μὲν πεπαιδευμένοις ἀγαθόν. τοῖς δὲ ἀπαιδεύτοις, κακὸν εἶναι. ὁ αὐτὸς ὁρῶν μειράκιον πολλὰ βιβλία κτώμενον, ἔφη. μὴ τῇ κιβωτῷ, ἀλλὰ τῷ στήθει. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὰ βιβλία, τῶν μὲν μεμαθηκότων ὑπομνήματα. τῶν δὲ ἀμαθῶν, μνήματα. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὁποία ἡ φύσις τοῦ ἀμούσου ἐστί, τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸν λόγον ἀνάγκη.

ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Παυσανίας ὁ πλειστάνακτος, πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα διατί τῶν ἀρχαίων νόμων οὐδένα κινεῖν ἔξεστι παρ' αὐτοῖς; ὅτι τοὺς νόμους ἔφη τῶν ἀνδρῶν. οὐ τοὺς ἄνδρας τῶν νόμων κυρίους εἶναι δεῖ. ἐπαινοῦντος δὲ αὐτοῦ ἐν τεγέᾳ μετὰ τὴν φυγὴν τοὺς λακεδαιμονίους, εἶπέ τις. διατί οὖν οὐκ ἔμενες ἐν σπάρτῃ ἀλλ' ἔφυγες; ὅτι οὐδ' οἱ ἰατροὶ ἔφη παρὰ τοῖς ὑγιαίνουσιν. ὅπου δ' οἱ νοσοῦντες διατρίβειν εἰώθασιν.

ἰατροῦ δὲ ἐπισκεπτομένου αὐτὸν, καὶ εἰπόντος οὐδὲν κακὸν ἔχεις, οὐ γάρ σοι ἰατρῷ ἔφη χρῶμαι. μεμφομένου δέ τινος αὐτὸν τῶν φίλων, διότι ἰατρόν τινα κακῶς λέγει, πεῖραν οὐκ ἔχων αὐτοῦ, οὐδὲ ἀδικηθεὶς τι, ὅτι εἶπεν εἰ ἔλαβον αὐτοῦ πεῖραν, οὐκ ἂν ἔζων.

ΠΑΙΔΑΡΕΤΟΥ.

Παιδάρετος, λέγοντός τινος, ὅτι πολλοί εἰσιν οἱ πολέμιοι, οὐκοῦν ἔφη ἡμεῖς εὐκλεέστεροι ἐσόμεθα. πλείους γὰρ ἀποκτενοῦμεν. ὁ αὐτὸς οὐκ ἐγκριθεὶς εἰς τοὺς τριακοσίους, ἥτις ἦν ἐν τῇ πόλει πρωτεύουσα τιμὴ τῇ τάξει, ἱλαρὸς καὶ μειδιῶν ἀπῄει. χαίρειν λέγων εἰ τριακοσίους ἡ πόλις ἔχει πολίτας, ἑαυτοῦ βελτίονας.

ΠΕΛΟΠΙΔΟΥ.

Πελοπίδας ὁ συστρατηγὸς Ἐπαμινώνδου, τῶν φίλων αὐτὸν ἀμελεῖν λεγόντων πράγματος ἀναγκαίου χρημάτων συναγωγῆς, ἀναγκαῖα τὰ χρήματα μὴ δία εἶπε τούτῳ νικομίδει. δείξας χωλὸν καὶ ἀνάπηρον ἄνθρωπον. ἐπὶ μάχην ἐξιόντος αὐτοῦ, καὶ τῆς γυναικὸς δεομένης σώζειν ἑαυτὸν, ἄλλοις ἔφη δεῖν τοῦτο παραινεῖν. ἄρχοντι

δὲ καὶ στρατηγῶν, σώζειν τοὺς πολίτας. ὁ αὐτὸς, εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιωτῶν, ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολεμίους. τί μᾶλλον εἶπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι. ὁ αὐτὸς, ἐπεὶ παρασπονδηθεὶς ὑπὸ ἀλεξάνδρου τοῦ φεραίων τυράννου, καὶ δεθεὶς, κακῶς αὐτὸν ἔλεγεν. εἰπόντος δ' ἐκείνου σπεύδεις ἀποθανεῖν; πάνυ μὲν οὖν εἶπεν. ἵνα μᾶλλον ἐπὶ σοὶ παροξυνθῶσι θηβαῖοι. καὶ σὺ δίκην δῷς τάχιον.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

Περικλῆς, ὑπό τινος τῶν φίλων παρακαλούμενος ἐν πράγματί τινι οὐχ ὁσίῳ δοκοῦντι βοηθῆσαι ἐκείνῳ, ἔφη. δεῖ με συμπράττειν τοῖς φίλοις. ἀλλὰ μέχρι βωμῶν. ὁ αὐτὸς ὁπότε μέλλοι στρατηγεῖν, ἀναλαμβάνων τὴν χλαμύδα πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγε. πρόσεχε περίκλεις. ἐλευθέρων μέλλεις ἄρχειν ἑλλήνων. καὶ ἀθηναίων. ὁ αὐτὸς μέλλων ἀποθνήσκειν, ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. ὅτι μηδεὶς ἀθηναίων ἱμάτιον μέλαν δι' αὐτὸν ἐνεδύσατο. ὁ αὐτὸς ἐκέλευσε τοὺς ἀθηναίους τὴν αἴγιναν ὥσπερ λήμην, ἀφαιρεῖν τοῦ πει-

ρέως. ὁ αὐτὸς ἀλκιβιάδου ἐλθόντος ἐπὶ θύρας αὐτοῦ. καὶ εἰπόντος αὐτῷ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως ἀποδώσει λόγους ἀθηναίοις. οὐ βέλτιον ἔφη σκοπεῖν ἦν, ὅπως μὴ ἀποδώσω;

ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

περικλέης οὑλύμπιος ἤστραπτεν. ἐβρόντα. συνεκύκα τὴν ἑλλάδα. πειθώ τις ἐκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. οὕτως ἐκήλει. καὶ μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ὦ πένητες καὶ γεωργοί. τἀμὰ τις ξυνιέτω ῥήματα.
» εἰ βούλεσθε ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
» πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κα-
» κῶς. εἶτα περικλῆς, φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ
» τῆς τύχης. ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαρι-
» κοῦ ψηφίσματος, ἐξεφύσησε τοσοῦτον πόλε-
μον, ὥστε τῷ καπνῷ πάντας ἕλληνας δακρῦ-
σαι, τούς τε ἐκεῖ τούς τε ἐνθάδε.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ.

περίανδρος ἐρωτηθεὶς διατί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχὴν, εἶπεν. ὅτι τῷ κατ' ἀνάγκην ἄρχοντι.

καὶ τῷ ἑκουσίως ἁμαρτήμασι, κίνδυνον φέρει.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΚΥΨΕΛΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ, ἔφη.

μελέτα τὸ πᾶν. καλὸν ἡσυχία. ἐπισφαλὲς προπέτεια. κέρδος αἰσχρὸν, φύσεως κατηγορία. δημοκρατία κρείσσων τυραννίδος. αἱ μὲν ἡδοναὶ, θνηταί· αἱ δ᾽ ἀρεταὶ ἀθάνατοι. μέτριος ἴσθι ἀτυχῶν δὲ φρόνιμος. φειδόμενον κρεῖττον ἀποθανεῖν, ἢ ζῶντα ἐνδεῖσθαι. σεαυτὸν ἄξιον παρασκεύαζε τῶν γονέων. ζῶν μὲν, ἐπαινοῦ. ἀποθανὼν δὲ μακαρίζου. φίλοις εὐτυχοῦσι καὶ ἀτυχοῦσιν, ὁ αὐτὸς ἴσθι. ὅν ἂν ἑκὼν ὁμολογήσεις πονηρὸν, παράβαινε. λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ. λοιδόρει ὡς ταχὺ φίλος ἐσόμενος. τοῖς μὲν νόμοις, παλαιοῖς χρῶ. τοῖς δ᾽ ὄψοις προσφάτοις. μὴ μόνον τοὺς ἁμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ καὶ τοὺς μέλλοντας κώλυε. δυστυχῶν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφάνῃς. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπό τινος, καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν. εἰπὼν

συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων. τὸ μὲν γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί. τὸ δὲ, θηριώδους. ὁ αὐτὸς, τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων, θεοῦ τι μέρος ἔλεγεν ἔχειν.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΣ, ΤΑΔΕ ΑΠΕΦΘΕΓΞΑΤΟ.

ἐγγύη παρὰ δ' ἄτα. φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο. μὴ τὴν ὄψιν καλλώπιζε, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἴσθι καλός. μὴ πλούτει κακῶς. μή σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοὺς πίστεως κεκοινωνηκότας. κολακεύειν γονέας μὴ ὄκνει. ἢ προσδέχου τὸ φαῦλον. οἵους ἂν ἐράνους ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι, τούτους αὐτοὺς ἐν τῷ γήρᾳ παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου. χαλεπὸν τὸ εὖ γνῶναι. ἥδιον τὸ ἐπιθυμίας τυχεῖν.. ἀνιαρὸν ἀργία. κακὸν ἀκρασία. δίδασκε καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον. ἀργὸς μὴ ἴσθι. μηδ' ἂν πλουτῇς τὴν εὐτυχίαν κρύπτε. φθόνου χάριν, μὴ οἰκτείρου, ἢ πᾶσι πίστευε.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

πινδάρου γράψαντος ἑλλάδος ἔρεισμ' ἀθῆναι, λάκων ἔφη. καταπεσεῖν ἂν τὴν ἑλλάδα ὀχουμέ-

Πλάτων ὀργισθεὶς ποτὲ τινὶ τῶν δούλων, χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς ἔλεγεν αὐτοῦ, ὅτι ὀργίζεται, κολασθῆναι γὰρ ἂν πάντως, εἰ μὴ ὠργίζετο. ὁ αὐτὸς, ἄλλοτε ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ, ἐπιστάντος Ξενοκράτους, λαβὼν ἔφη τοῦτον μαστίγωσον. ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι. φασὶ δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπαναιρόμενον τὴν χεῖρα τῷ παιδὶ, ἑστάναι χρόνον πολὺν μετέωρον ταύτην ἔχοντα. καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτώμενον, φῆσαι. κολάζειν τὸν ἐξ αὐτοῦ προορμήσαντα θυμόν. ὁ αὐτὸς λοιδορούμενος ὑπό τινος, λέγε ἔφη κακῶς. ἐπεὶ καλῶς οὐκ ἔμαθες. ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἅπας ὁ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς, ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος. ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἐσχάτη ἀδικία δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα. ὁ αὐτὸς εἶπε πενίαν ἡγητέον εἶναι, μὴ τὸ τὴν οὐσίαν ἐλάττω ποιεῖν. ἀλλὰ τὸ τὴν ἀπληστίαν πλείω. ὁ αὐτὸς, ἀντιθέντος ἐν τῇ διατριβῇ πολλὰ μακρολογήσαντος, ἀγνοεῖς εἶπεν ὅτι τοῦ λόγου μέτρον ἐστὶν, οὐχ ὁ λέγων, ἀλλ' ὁ ἀκούων.

ὁ αὐτὸς ἔφη πίνοντα τὸν ἄνθρωπον ἵλεω τότε ἢ πρότε-
ρον γενέσθαι. ἀγαθῶν τε ἐλπίδων καὶ δυνάμε-
ως πληροῦσθαι. παῤῥησίας γὰρ μεστοῦται. καὶ ἐ-
λευθερίας πάσης καὶ ἀφοβίας. καὶ τοῦ πρᾶξαί
τι ἀόκνως ἔχει. ὅθεν λακεδαιμόνιοι ἀκρατο-
ποτοῦντες ὁπλίζονται. ὁ αὐτὸς ἔφη πᾶσα ἐπι-
στήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀ-
ρετῆς, πανουργία ἀλλ᾽ οὐ σοφία φαίνεται. ὁ αὐ-
τὸς εἶπε. μεθύων κυβερνήτης, καὶ πᾶς παντὸς
ἄρχων, ἀνατρέπει πάντα. εἴτε πλοῖον. εἴτε ἅρ-
μα. εἴτε στρατόπεδον. εἴτε ὅ, τι ποτὲ εἴη τὸ κυ-
βερνώμενον ὑπ᾽ αὐτοῦ. ὁ αὐτὸς ἔφη. ἐπιστή-
μῃ γὰρ δεῖ κρίνεσθαι ἀλλ᾽ οὐ πλήθει, τὸ μέλλον
καλῶς κριθήσεσθαι.

ΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΥ.

πλείσταρχος λεωνίδου, συνηγόρου τινὸς γελοῖα λέ-
γοντος, οὐ φυλάξῃ ἔφη ὦ ξένε συνεχῶς γελοιά-
ζων, ὅπως μὴ γελοῖος γένῃ, ὥσπερ καὶ οἱ συνε-
χῶς παλαίοντες παλαισταί; ὁ αὐτὸς, λέγοντός
τινος ὅτι κακολόγος τις αὐτὸν ἐπῄνει, θαυμά-
ζω εἶπεν. εἰ μή τις αὐτῷ εἶπεν ὅτι ἀπέθανον.

ζῶντα γὰρ ἐκεῖνος οὐδένα καλῶς λέξαι δύναται.

ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΚΤΟΣ.

πλειστῶναξ ὁ παυσανίου, ἀττικοῦ τινος ῥήτορος ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦμτος τοὺς λακεδαιμονίους, ὀρθῶς ἔφη λέγεις. ἡμεῖς γὰρ ἑλλήνωμ μόνοι, οὐδὲμ κακὸν μεμαθήκαμεμ παρ᾽ ὑμῶμ.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ.

πολύδωρος ὁ ἀλκαμένους ἀπειλοῦντός τινος τοῖς ἐχθροῖς συχνὰ, οὐ συνίης ἔφη, τὸ πλεῖστον καταναλίσκων τῆς τιμωρίας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατὶ σπαρτιᾶται κατὰ πόλεμον κινδυνεύουσιμ ἀνδρείως; ὅτι ἔφη αἰδεῖσθαι τοὺς ἡγεμόνας ἔμαθομ. οὐ φοβεῖσθαι.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ.

πολύαινος ἔφη. ὅσω ἂμ πλέον εὐεργετήσῃς τὸν φίλον, τοσούτω μᾶλλον, τὸ σαυτοῦ συμφέρομ ποιήσεις. ἀντιστρέφει γὰρ πάλιμ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀπ᾽ ἐκείνων εὔνοια.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

πλούταρχος ἔφη. οὔτε πίπτοντος ἐστὶμ ὀρθοῦν. οὔτε διδάσκειμ ἀγνοοῦντος. οὔτε ἀκοσμοῦντος κοσμεῖν. ἢ τάττειν ἀτακτοῦμτος. ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένου.

Πυθαγόρας ἔλεγε, δεῖ φυγαδεύειν πάντα τρόπον καὶ ἐκκόπτειν τὴν νόσον ἀπὸ τοῦ σώματος. τὴν ἀπαιδευσίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς. τὴν ἀσέλγειαν, ἀπὸ τῆς γαστρός. τὴν στάσιν, ἀπὸ τῆς πόλεως. τὴν διαφωνίαν, ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ κοινῇ, ἀπὸ πάντων, τὸ ἀκρατές. ὁ αὐτὸς, ἐρωτώμενος τί ἐστι φίλος, ἔλεγεν ἄλλος ἐγώ. ὁ αὐτὸς εἶπεν, εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τρυφήν. ἔπειτα κόρον. εἶτα ὕβριν. παρὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον. ὁ αὐτὸς τῶν πόλεων ἐκείνην εἶπεν ἀρίστην, τὴν ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔχουσαν. ὁ αὐτὸς, τούτους ἔφη καθιστάναι ἄρχοντας, οἵτινες ἐκ παίδων καλῶς ἤχθησαν. καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες, μὴ γεγόνασι προδόται τῆς αὐτῶν ἡλικίας, λήμματος χάριν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὴν μέθην, μανίας εἶναι μελέτην. ὁ αὐτὸς ἔφη ζητεῖν δεῖ. καὶ ἄνδρα. καὶ τέκνα. καὶ φίλους τοὺς κατὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ βίου παραμένοντας. ὁ αὐτὸς ἔφη. ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν. μὴ δὲ ὑπνοῦ ποιεῖν. ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἀρίστω συ

νετο. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, ξένος ἀνὴρ δίκαιος οὐ μόνον πολίτου, ἀλλὰ καὶ συγγενοῦς διαφέρει. ὁ αὐτὸς ἔλεγε μεγάλην παιδείαν νομίζειν, δι' ἧς δυνήσῃ φέρειν ἀπαιδασίαν. ὁ αὐτὸς εἶπεν. οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακούς, βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ποιοῦσιν ἄνθρωποι θεῷ ὅμοιον, ἔφη. ἐὰν ἀληθεύωσιν. οἱ δὲ μάγοι ἀποφαίνονται τὸν μέγιστον τῶν θεῶν ὃν ὠρομάζδην καλοῦσιν, ἐοικέναι τὸ μὲν σῶμα φωτί. τὴν δὲ ψυχὴν, ἀληθείᾳ. ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἢ σιγὴν καίριον ἔχε. ἢ λόγον ὠφέλιμον. ὁ αὐτὸς ἔφη. καλόν ἐστι συζῆν γυναικὶ θυμώδει χάριν ἀσκήσεως. καὶ γὰρ τοὺς ἱππέας ἐθίζεσθαι δεῖ τραχέσιν ἵπποις κεχρῆσθαι. τούτων γὰρ κρατήσαντες, καὶ τῶν ἄλλων ῥᾳδίως κρατήσουσιν. ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ.

Καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη,
εἰς τόδε μόνον τεῦχος ἤθροισε τύχη.
τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην,
δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους,

καὶ πάντα συνοοῦμεν ἐκ πράξεμ χερί.
πρόσω βλέποντες. τὴμ δὲ πλησίον τύχην
οὐκ ἴσμεν. οὐδ᾽ ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου.

ΡΩΜΑΙΟΥ.

ῥωμαῖος ὑπὸ τῶν φίλων νουθετούμενος, ὅτι σώφρονα καὶ πλουσίαν, καὶ ὡραίαν ἀπεπέμψατο, τὸ καλλίγιομ αὐτοῦ προτείνας, καὶ γὰρ τοῦτο ἔφη, καλὸμ ἰδεῖμ καὶ καινόμ. ἀλλ᾽ οὐδεὶς οἶδεν ὅπου με θλίβει. δεῖ τοίνυν μὴ προικὶ μηδέν. μὴ δὲ κάλλει τὴν γυναῖκα πιστεύειν, ἀλλ᾽ ἐν οἷς ἅπτεται μάλιστα τοῦ ἀνδρὸς, ὁμιλίᾳ καὶ ἤθει, καὶ συμπεριφορᾷ. ταῦτα μὴ σκληρά. μὴ δὲ ἀνιῶντα καθημέραν ἀλλ᾽ εὐάρμοστα. καὶ ἄλυπα. καὶ προσφιλῆ παρέχειν.

ΟΙ ΕΚ ΜΟΥΣΩΝ, ΟΥΤΟΙ ΕΙΣΙ.

ῥῆσος, εὐτέρπης. ὀρφεὺς, καλλιόπης, ἢ κλειοῦς. λῖνος, τερψιχόρης. θρᾶξ, θαλείας. παλαίφατος, ἐρατοῦς. θάμυρις, μελπομένης. σειρῆνες, πολυμνείας.

ΛΙΝΟΥ.

ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀμήνυτον οὐδέμ.

ῥανὶς ἐνδελεχοῦσα, κοιλαίνει πέτραν. ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ, οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ἠ μὲμ κυδῆναι θνητὸμ βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι. ῥηγίμου δειλότερος. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος. ξέναρχος γὰρ ὁ σώφρονος ἐκωμῴδει τοὺς ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ διονυσίου τοῦ τυράννου πιεσθείς. ῥόδομ ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συμφυόντων καὶ συγκρινόντων.

ῥόδα μ' εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα, ῥόδα ἐστίν. ῥόδον παρελθὸν, μηκέτι ζήτει πάλιν. ἐπὶ τῶν κυδαινόντων ἡμᾶς.

ῥόδιοι τὴμ θυσίαν. ἐπὶ τῶν ἐν ἱεροῖς βλασφημούντων. ῥοδίων χρησμός. ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων. ῥόδιοι γὰρ τῇ λινδίᾳ ἀθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν, διετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν. συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο. χαλκῆν δὲ ἢ ὀστρακίνην. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἀπεφήνατο μὴ δὲ ἑτέραν.

σαμίων πρεσβευταῖς μακρολογοῦσιν, ἔφασαν οἱ σπαρτιᾶται. τὰ μὲμ πρῶτα ἐπιλελάθαμες. τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνήκαμες, διὰ τὸ τὰ πρῶτα ἐπιλελᾶσθαι. σπαρτιᾶται πρὸς θηβαίους περί τινωμ ἀντιλέγοντας, ἢ φρονεῖν εἶπον δεῖ ἔλασσομ, ἢ δύνασθαι μεῖζομ. σπαρτιάτης παῖς αἰχμαλωτισθεὶς ὑπ' ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως, καὶ πραθεὶς, τὰ μὲμ ἄλλα πάντα ὑπήκοος ἦμ τῷ πριαμένῳ, ὅσα ᾤετο προσήκειμ ἐλευθέρῳ ποιεῖμ. ὡς δὲ προσέταξεν ἀμίδα κομίζειν, οὐκ ἠνέσχετο. εἰπὼμ οὐ δουλεύσω. ἐνισταμένου δὲ ἐκείνου, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν κέραμον. καὶ εἰπὼμ εἴσῃ τῆς ὠνῆς, ἔβαλεν αὑτὸν κάτω, καὶ ἐτελεύτα.

ΣΕΜΙΡΑ'ΜΙΔΟΣ.

σεμίραμις ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν. ὅστις χρημάτων δεηθῇ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνημεῖον, ὅσα βούλεται λαβεῖν. δαρεῖος δὲ διελὼμ, χρήματα μὲμ οὐχ εὗρε. γράμμασι δὲ ἑτέροις ἐνέτυχε τάδε φράζουσιν. εἰ

μὴ

μὴ κακὸς ἦς ἀνὴρ καὶ χρημάτων ἄπληστος, οὐκ ἂν μακρῶν θήκας ἐκίνεις. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σιμωνίδης ἔλεγε τὴν μὲν ζωγραφίαν, ποίησιν σιωπῶσαν. τὴν δὲ ποίησιν, ζωγραφίαν λαλοῦσαν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μηδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγήσαντι. φθεγξαμένῳ δὲ, πολλάκις. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πότερον αἱρετώτερον πλοῦτος ἢ σοφία, οὐκ οἶδα ἔφη. ὁρῶ γὰρ τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας φοιτῶντας. ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος τινὸς ἐγκώμιον ποιῆσαι, καὶ χάριν ἕξειν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ διδόντος, δύο εἶπεν οὗτος ἔχω κιβωτούς. τὴν μὲν, χαρίτων. τὴν δὲ, ἀργυρίου. καὶ πρὸς τὰς χρείας, τὴν μὲν τῶν χαρίτων, κενὴν εὑρίσκω ὅταν ζητήσω. τὴν δὲ, χρησίμην μόνην. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατί ἐσχάτου γήρως ὤν, φιλάργυρος εἴη; ὅτι ἀπεβουλοίμην ἂν ἀποθανὼν, τοῖς ἐχθροῖς μᾶλλον ἀπολιπεῖν, ἢ ζῶν δεῖσθαι τῶν φίλων. καταγνωκὼς τῆς τῶν πολλῶν φιλίας τὸ ἀβέβαιον. ΣΚΙΟΥΡΟΥ.

Σκίουρος ὁ ἑξήκοντα παῖδας ἄρρενας ἀπολιπὼν,

ἐπεὶ τελευτᾶν ἔμελλε, δέσμην ἀκοντίων ἑκάστῳ προτείνων, ἐκέλευσε καταθραῦσαι. διδάσκων ἐκείνους, ὅτι συνεστῶτες ἰσχυροὶ διαμενοῦσιν. ἀσθενεῖς δ᾽ ἔσονται διαλυθέντες, καὶ στασιάσαντες.

ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῖντο, ἔφη. ἐὰν οἱ μὲν πολῖται, τοῖς ἄρχουσι πείθωνται. οἱ δὲ ἄρχοντες, τοῖς νόμοις. Σόλων ἐρωτηθεὶς, διατί κατὰ τῶν πατροκτόνωμ νόμομ οὐκ ἔθηκεν, εἶπε. διὰ τὸ μὴ ἐλπίσαι. ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἐκείνην ἄριστα διοικεῖσθαι τὴν πόλιν, ἐν ᾗ τοὺς ἀγαθοὺς ἄμδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι. καὶ τὸ ἐναμτίομ, ἐμ ᾗ τοὺς κακοὺς ἀμύνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν μὴ γίνοιτο ἀδίκημα ἐμ τῇ πόλει, εἶπεν. εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι, τοῖς ἀδικουμένοις. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμεμος περὶ τοῦ ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα, καὶ γὰρ ἔφη ὅταμ δεῖπνομ ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.

ΣΟΛΩΝ ἘΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΣ, ΤΑΔΕ ἜΦΗ.

Μηδὲν ἄγαν. κριτὴς μὴ κάθησο. εἰ δὲ μὴ, τῷ λη

φθέμ τι ἐχθρὸς ἔσῃ. ἡδονὴν φεῦγε. αὕτη γὰρ
τίκτει λύπην. φύλασσε τρόπου καλοκαγαθίαν, ὅρ-
κου πιστοτέραν. σφράγιζε τοὺς μὲν λόγους σιγῇ,
τὴν δὲ σιγὴν, καιρῷ. μὴ ψεύδου. ἀλλ' ἀλήθευε.
τὰ σπουδαῖα μελέτα. τῶν γονέων μὴ λέγε δι-
καιότερα. φίλους μὴ ταχὺ κτῶ. οὓς δ' ἂν κτήσῃ,
μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε. ἄρχεσθαι μαθὼν, ἄρ-
χειν ἐπιστήσῃ. συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα. ἀλ-
λὰ τὰ βέλτιστα. τοῖς πολίταις μὴ θρασύνου.
μὴ κακοῖς ὁμίλει. χρῶ τοῖς θεοῖς. φίλους εὐσέβει.
ὃ δ' ἂν μὴ ἴδῃς μὴ λέγε. εἰδὼς, σίγα. τοῖς σεαυτοῦ
πρᾶος ἴσθι. τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου.
ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΠΡΟΣ ΣΟΛΩΝΑ ΤΑΔ', ΕΦΗ.
ὦ σόλων σόλων. ἕλληνες ὑμεῖς ἀεὶ παῖδές ἐστέ.
γέρων δὲ ἕλλην, οὐδείς. οὐ γὰρ ἔχετε μάθημα
χρόνῳ πολιόν. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.
σωκράτης ὁ σωφρονίσκου καὶ φαιναρέτης, ἐρωτηθεὶς
τί ἐστιν εὐδαιμονία, ἡδονὴ ἀμεταμέλητος ἔφη.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνες εὐδαίμονες, εἶπεν. οἷς καὶ
φρένες ἀγαθαὶ, καὶ λόγος πρόσεστιν. ὁ αὐτὸς διαλε-
γόμενος, καί τινος ἀπαγγείλαντος ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ

τέθνηκε, συμπεραιώσας τὴν διάλεξιν, ἀπίω
μεν ἔφη, σωφρονίσκῳ τὰ νενομισμένα πλη
ρώσοντες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις ἄ
λυπος διάγοι, τοῦτο ἀδύνατον εἶπεν. οὐ γὰρ ἔστι
πόλιν ἢ οἰκίαν οἰκοῦντα, καὶ ἀνθρώποις ὁμιλοῦντα,
μὴ λυπεῖσθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε νομίζειν ἀεὶ τοὺς
θεοὺς γελᾶν. ὁρῶντας τὴν τῶν ἀνθρώπων κενοσπου
δίαν. μικρὰ γὰρ τὰ ἀνθρώπινα πάντα ὄντα, οὐκ ἴσης
σπουδῆς τυγχάνει. ὁ αὐτὸς εἶπε. πολλοῦ ἂν ἄξι
ον ἦν τὸ πλουτεῖν. εἰ καὶ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν.
νῦν δὲ ἄμφω ταῦτα κεχώρισται. ἐὰν γὰρ θέλω
σι χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, τῇ ἡδυπαθείᾳ δια
φθείρονται. ἐάν τε τὸ πλουτεῖν φυλάττειν, τῇ
φροντίδι. ἐάν τε κτήσασθαι, τῇ ἐπιθυμίᾳ. ὁ αὐ
τὸς πρὸς τὸν εἰπόντα ἀπεχθανοῦμαι εἰ μή σε τι
μωρησαίμην, ἔφη. ἀπεχθανοῦμαι εἰ μή σε φί
λον ποιήσω. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος ἐπὶ δυσ
γενείᾳ ὑπό τινος εὐγενοῦς, μοχθηροῦ δὲ, ἐμοῦ
μὲν τὸ γένος ὄνειδος ἔφη. σὺ δὲ τῷ γένει.
ὁ αὐτὸς ἐπεὶ τὸ κώνειον ἔμελλε πίεσθαι, τῶν ἀμ
φὶ τοὺς κριτὰς ἐρομένων αὐτὸν, τίνα τρόπον τα

φῆναι θέλει, ὅπερ ἂν ὑμῖν ἀποκρίναιτο ἢ ῥᾷστον.
ὁ αὐτὸς παρῄνει φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων ὅσα μὴ
πεινῶντας ἐσθίειμ ἀναπείθει. καὶ τῶν πωμάτων, ὅ-
σα πείθει μὴ διψῶντας. ὁ αὐτὸς ἐρωτήσαν-
τος αὐτὸν Γοργίου ἣν ἔχοι περὶ τοῦ μεγάλου βασι-
λέως ὑπόληψιν. ἢ καὶ νομίζει τοῦτον εὐδαίμο-
να εἶναι, οὐκ οἶδα ἔφησε πῶς ἀρετῆς καὶ παι-
δείας ἔχει, νομίζων τὴν πρώτην εὐδαιμονίαμ
ἐν τούτοις, οὐκ ἐν τοῖς τυχηροῖς ἀγαθοῖς κειμένην.
ὁ αὐτὸς ἰδὼν πλούσιομ ἀπαίδευτομ, ἔφη. ἰδοὺ
καὶ τὸ χρυσοῦν ἀνδράποδομ. ὁ αὐτὸς ἐρωτη-
θεὶς τί τῶν ζώων κάλλιστόν ἐστιν, ἔφη. ἄνθρωπος παι-
δείᾳ κεκοσμημένος. ὁ αὐτὸς ὀνειδιζόμενος
ὑπό τινος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη. ἐγὼ μὲν τῷ λό-
γῳ. σὺ δὲ τῷ τρόπῳ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπό
τινος, τίς κατασχεῖν δύναται λόγομ ἀπόρρητον,
ἔφη. ὅς τις καὶ διάπυρον ἄνθρακα τῇ γλώσσῃ κα-
τασχεῖν δυνήσεται. ὁ αὐτὸς τοὺς μὲμ ἄλλους
ἔλεγε ζῆν, ἵνα ἐσθίωσιμ. ἐγὼ δὲ ἐσθίω ἵνα ζῶ.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἥδιστον ἐν τῷ βίῳ, ἔφη.

παιδεία καὶ ἀρετή. καὶ ἱστορία τῶν ἀγνοουμένων.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί λυπεῖ τοὺς ἀγαθούς, ἔφη.
εὐτυχία πονηρῶν. ὁ αὐτὸς τοὺς πλεονέκτας
εἴκαζε ταῖς ὄρνισιν. ὧν ἡ μὲν καταπίνει, ὅτι
ἂν προστύχῃ. καὶ ἔστιν ὅτε πνίγεται. αἱ δ' ἄλλαι
περιακολουθοῦσιν ἀφελεῖν αὐτὸ σπεύδουσαι, ἵ
να παρὰ μέρος πνίγωσιν. ὁ αὐτὸς μεμφομέ
νης αὐτῷ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι οὐ προσίεται τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἄχρηστον ὄντα, καὶ λεγούσης ὅτι ἐξ αὐ
τοῦ εἴη, ἀποπτύσας καὶ γὰρ τοῦτο εἶπεν ἐξ ἐμοῦ,
ἀλλ' οὐ χρήσιμον. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πότερον
γῆμαι, ἢ μή, ἔφη. ὃ ἂν αὐτῶν ποιήσῃς, μεταγνώ
σῃ. ὁ αὐτὸς θαυμάζειν ἔλεγε τῶν τὰς λιθίνους
εἰκόνας κατασκευαζομένων, τοῦ μὲν λίθου προ
νοεῖν, ὡς ὁμοιότατος ἔσται. αὑτῶν δ' ἀμελεῖν,
ὡς μὴ ὁμοίους τῷ λίθῳ φαίνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἠ
ξίου τοὺς νέους συνεχὲς κατοπτρίζεσθαι, ἵν' εἰ μὲν
καλοὶ εἶεν, ἄξιοι γίνοιντο. εἰ δὲ αἰσχροί, παιδείᾳ
τὴν δυσειδίαν ἐπικαλύπτοιεν. ὁ αὐτὸς ὄναρ
δόξας τινὰ αὐτῷ λέγειν, ἤματί κεν τριτάτῳ φθί

κεν ἐρίβωλομ ἵκοιο, πρὸς αἰσχίνην ἔφη, εἰς τρίτην ἀποθανοῦμαι. αὐτῷ μέλλοντι τὸ κώνειον πίεσθαι, ἀπολλόδωρος ἱμάτιον ἐδίδου καλόν. ἵν' ἐν ἐκείνῳ ἀποθάνῃ. καὶ ὃς τί δαί ἔφη. τὸ ἐμὸν ἱμάτιομ ἐκβιῶναι μὲμ ἐπιτήδειον, ἐναποθανεῖμ δὲ οὐχί; ὁ αὐτὸς πρὸς ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ ξαμθίππη λοιδοροῦσα, ἀλλ' ἔγωγ' ἔφη συνήθισμαι, καθάπερ εἰ καὶ χιλίας ἀκούωμ συμεχές. καὶ σὺ μὲν εἶπε, χηνῶν βοώντων ἀμέχῃ. τοῦ δὲ εἰπόντος, ἀλλά μοι ᾠὰ καὶ νεοττοὺς τίκτουσι, κἀμοὶ φησὶ ξανθίππη παιδία γεννᾷ. ὁ αὐτὸς λέγεται ὅτι εἶδεν ὄνειρομ κύκνου νεοττὸν ἐμ τοῖς γόνασι σχεῖν, ὃ καὶ παραχρῆμα πτεροφυήσαντα ἀναπτῆναι, ἡδὺ κλάγξαντα. καὶ μεθημέραν πλάτωνα αὐτῷ συστῆναι. τὸν δὲ, τοῦτον εἰπεῖν εἶναι τὸν ὄρνιμ. ὁ αὐτὸς ἔφη. τοὺς μὲν κενοὺς ἀσκοὺς, τὸ πνεῦμα διΐστησι. τοὺς δὲ ἀνοήτους τὸ οἴημα. ὁ αὐτὸς εἶπεν, οἱ φιλίαμ παραθεωροῦντες, κἂν τὴμ ἐκ τῶμ ἠδικημένωμ ἐκφύγωσι κόλασιμ δι' ἀσθένειαν, ἀλλ' οὖμ γε

τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ τιμωρίαν οὐ διακρούονται.
ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὁ μὲν χειμὼν σκέπης, τὸ δὲ γῆρας, ἀλυπίας δεῖται. Ξανθίππης αὐτῷ ἐπιτιμώσης διότι λιτῶς παρεσκευάζετο ὑποδέξασθαι φίλους, ὦ γύναι εἶπεν. εἰ μὲν ἡμέτεροι εἰσὶν, οὐδὲν ἐκείνοις μελήσει. εἰ δὲ ἀλλότριοι, ἡμῖν περὶ αὐτῶν οὐδὲν μελήσει. ὁ αὐτὸς εἶπεν αἱ πονηραὶ ἐλπίδες, ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοὶ, ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα ἄγουσιν. ὁ αὐτὸς ἰδὼν τινα προχείρως πᾶσι χαριζόμενον καὶ ἀνεξετάστως ὑπηρετούμενον, κακῶς εἶπεν ἀπόλοιο, ὅτι τὰς χάριτας παρθένους οὔσας, πόρνας ἐποίησας.
ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἐν μὲν τῷ πλεῖν, πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ. ἐν δὲ τῷ ζῆν, τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ βέλτιον.

ΣΩΣΙΑΔΟΥ. ΤΩΝ Ζʹ ΣΟΦΩΝ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

Ἕπου θεῷ. νόμῳ πείθου. θεοὺς σέβου. γονεῖς αἰδοῦ. ἡττῶ ὑπὲρ δικαίου. γνῶθι μαθών. ἀκούσας νόει. σαυτὸν ἴσθι. γαμεῖν μέλλων, καιρὸν γνῶθι. φρόνει θνητά. ἑστίαν τίμα. ἄρχε σεαυτοῦ.

φίλοις βοήθει. θυμοῦ κράτει. φρόνησιν ἄσκει. πρό
νοιαν τίμα. ὅρκῳ μὴ χρῶ. φιλίαν ἀγάπα.
παιδείας ἀντέχου. δόξαμ δίωκε. σοφίαμ ζήλου.
καλὸν εὖ λέγε. ψέγε μηδένα. ἐπαίνει ἀρετῆ.
πρᾶττε δίκαια. φίλοις εὐνόει. ἐχθροὺς ἀμύνου.
εὐγένειαμ ἄσκει. κακίας ἀπέχου. κοινὸς γίνου.
ἴδια φύλασσαι. ἀλλοτρίων ἀπέχου. εὔφημος ἴ
σθι. ἄκουε πάμτα. φίλῳ χαρίζου. χρόνου φείδου.
ὅρα τὸ μέλλον. ἔριμ μίσει. οἰκέτας αἰδοῦ.
υἱοὺς παίδευε. ἔχων χαρίζου. δόλον φοβοῦ.
εὐλόγει πάντας. φιλόσοφος γίνου. ὅσια κρίνε.
γνοὺς πρᾶττε. φόνου ἀπέχου. εὔχου δυνατά. σο
φοῖς χρῶ. ἦθος δοκίμαζε. λαβὼμ ἀπόδος.
ὑφορῶ μηδένα. τέχνῃ χρῶ. ὃ μέλλεις δός.
εὐεργεσίας τίμα. φθόνει μηδενί. φυλακῇ πρόσε
χε. ἐλπίδα αἴνει. διαβολὴν μίσει. δικαίως κτῶ.
ἀγαθοὺς τίμα. αἰσχύνημ σέβου. χάριν ἐκτέ
λει. ὄνειδος ἔχθαιρε. κρῖναι δίκαια. ἀδωρο
δόκητος δοκίμαζε. αἰτιῶ παρόμτα. λέγε
εἰδώς. βίας μὴ ἔχου. ὁμίλει πράως. πέρας

ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιῶν. υἱοῖς μὴ καταθάρρει. γλώσσης ἄρχε. σεαυτὸν εὖ ποίει. εὐπροσήγορος γίνου. ἀποκρίνου ἐμ καιρῷ. πόνει μετὰ δικαίου. πρᾶττε ἀμετανοήτως. ἁμαρτάνωμ μετανόει. ὀφθαλμοῦ κράτει. βουλεύου χρήσιμα. ἐπιτέλει συντόμως. φιλίαμ φύλαττε. εὐγνώμων γίνου. ὁμόνοιαμ δίωκε. ἄρρητα μὴ λέγε. τὸ κρατοῦμ φοβοῦ. τὸ συμφέρομ θηρῶ. καιρὸν προσδέχου. ἔχθρας διάλυε. εὐφημίαν ἄσκει. ἀπεχθείας φεῦγε. πλούτει δικαίως. δόξαν μὴ λίπε. κακίαν μίσει. μανθάνων μὴ κάμνε. κινδύνευε φρονίμως. οὓς τρέφεις ἀγάπα. πρεσβύτερον αἰδοῦ. νεώτερον δίδασκε. πλούτῳ ἀπίστει. σεαυτὸν αἰδοῦ. προγόνους στεφάνου. θνῆσκε ὑπὲρ πατρίδος. τῷ βίῳ μὴ ἄχθου. ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. ἀτυχοῦσι συνάχθου. χαρίζου ἀβλαβῶς. μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. ἐξ εὐγενῶν γέννα. ἐπαγγέλλου μηδενί. φθιμένους μὴ ἀδίκει. εὖ πάσχε ὡς θνητός. τύχῃ μὴ πίστευε. κόσμιος ἴσθι. ἡβῶν μέσος, δίκαιος. πρεσβύτερος εὔλογος. τελευτῶν ἄλυπος.

ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Σώστρατος ὁ αὐλητὴς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμων εἶναι, εἶπε. καὶ μὴν διὰ τοῦτο μᾶλλον ὤφειλον θαυμάζεσθαι. ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται. ὁ αὐτὸς ἔφη, οἱ ἀδελφοὺς παρέντες, καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες, παραπλήσιοι εἰσὶ, τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐῶσι. τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν.

ΣΩΤΙΩΝΟΣ.

Σωτίων ἔφη, οἱ δελφῖνες μέχρι τοῦ κλύδωνος συνδιανήχονται τοῖς κολυμβῶσι. πρὸς δὲ τὸ ξηρὸν οὐκ ἐξοκείλουσιν. οὕτω δὴ καὶ οἱ κόλακες, ἐν εὐδίᾳ παραμένουσι. καὶ τοὺς φίλους εἰς ἀποδημίαν προπέμποντες, μέχρι τῆς λείας παρακολουθοῦσιν. ἐπειδὰν δὲ εἰς ῥαχίαν ἔλθωσιν, ἀπίασιν.

ΤΗΛΕΚΡΟΥ.

Τήλεκρος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐγκαλοῦντα τοῖς πολίταις, ὡς ἀγνωμονέστερον αὐτῷ προσφερομένοις ἢ ἐκείνῳ, σὺ γὰρ εἶπεν οὐκ οἶδας ἀδικεῖσθαι.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εἰπόντα ὅτι ὁ πατὴρ λέγει κακῶς αὐτὸν, εἰ μὴ αὐτῷ ἔφη λεκτὸμ ἦμ, οὐκ ἂμ ἔλεγεμ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατί ἔθος παρ᾽ αὐτοῖς ἐστὶ τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις ἐξανίστασθαι, ὅπως ἔφη περὶ τοὺς μὴ προσήκοντας οὕτως ἔχοντες τιμῆς, μᾶλλον τιμῶσι τοὺς γονέας. ὁ αὐτὸς πυθομένου τινὸς, πόσην κέκτηται οὐσίαμ, ἔφη. οὐ πλείω τῆς ἱκανῆς.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

τιμόθεος, εὐτυχὴς ἐνομίζετο στρατηγὸς εἶναι. καὶ φθονοῦντές αὐτῷ τινὲς, ἐζωγράφουν τὰς πόλεις, εἰς κύρτον αὐτομάτως ἐκείνου καθεύδοντος ἐμ δυομένας. ἔλεγεμ οὖν ὁ τιμόθεος ὅτι τηλικαύτας πόλεις λαμβάνων καθεύδων, τί με οἴεσθε ποιήσειν ἐγρηγορότα. ὁ αὐτὸς τινὸς τῶν τολμηρῶμ στρατηγῶν, τραῦμα τοῖς ἀθηναίοις δεικνύοντος, εἶπεμ. ἐγὼ ᾐσχύνθην ὅτι μου στρατηγοῦντος ὑμῶμ ἐμ σάμῳ, καταπελτικὸν βέλος ἐγγὺς ἔπεσεμ. ὁ αὐτὸς τὴν χάριτα προσάγοντος, καὶ τοιοῦτον ἀξιοῦντος εἶναι τὸν ἀθηναίων

στρατηγὸν, οὐ τὸν στρατηγὸν ἔπεμψεν. ἀλλὰ τὸν τῶν στρατηγῶν τὰ στρώματα κομίζοντα.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΝΤΟΣ.

τιμοκλέων ὁ κορίνθιος, τὴν στρατιὰν πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπάγων, κατὰ τύχην ὑποζυγίων σέλινα κομιζόντων εἰς τὰς στιβάδας, ἔφη. δέχεσθε τὸν οἰωνὸν τῆς νίκης. τὸν γὰρ ἰσθμιακὸν στέφανον ἐκ σελίνου συνίστασθαι. οἱ δὲ στρατιῶται παραγγείλαντος τοῦ τιμοκλέοντος, ἐκ τῶν σελίνων πλέξαντες στεφάνους, καὶ ταῖς κεφαλαῖς περιθέντες, προῆγον μετὰ χαρᾶς, ὡς τῶν θεῶν σημαινόντων αὐτοῖς τὴν νίκην. ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΗΔΗΣ.

τροφώνιος καὶ ἀγαμήδης, ποιήσαντες ἐν δελφοῖς ναὸν, ᾔτουν παρὰ ἀπόλλωνος τὸν μισθόν. ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη δώσειν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ. καὶ ταύτῃ ἀπέθανον. ἔτι δὲ καὶ κλέοβις καὶ βίτων, κυδίππης τῆς μητρὸς αὐτῶν εὐξαμένης τῇ ἥρᾳ δοῦναι τοῖς παισὶν ὅπερ ἂν εἴη κάλλιστον. ὅτι ἑαυτοὺς ὑποζεύξαντες τὴν μητέρα εἰς τὸ

ἱερὸν ἀνήγαγον, τὸν βίον παραχρῆμα κατέστρε
ψαν. ἐς οὓς καὶ τοιόνδε τις ἐπίγραμμα πεποί
οἵδε βίτων κλέοβίς τε ἐνὶ σώμασιν οἰκείοισι, (ηκεν.
ζεύγλην ζευξάμενοι, μητέρα ἦν ἀγέτην
ἥρας ἐς ἱερόν. λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν.
οὕνεκ᾽ ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτοῦ δ᾽ εὐνηθέντες λίπον βίον ἐν νεότητι.
ὡς τόδ᾽ ἄριστον ἐὸν καὶ μακαριστότατον.

ΤΥΝΝΙΧΟΣ.

τύννιχος θρασυβούλου τοῦ παιδὸς ἀποθανόν
τος, εὐρώστως ἤνεγκε, καὶ ἐπίγραμμα ἐς τοῦ
› τον ἐγένετο. τὰ πιτάνα θρασύβουλος ἐπ᾽
› ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους ἑπτὰ πρὸς ἀργεί
› ων τραύματα δεξάμενος. δεικνὺς ἀντία πάν
› τα. τὸν αἱματόεντα δ᾽ ὁ πρέσβυς θεὶς ἐπὶ
› πυρκαϊὴν τύννιχος εἶπε τάδε. δειλοὶ κλαι
› έσθωσαν. ἐγὼ δὲ σε τέκνον ἄδακρυς θάψω.
› τὸν καὶ ἐμὸν, καὶ λακεδαιμόνιον.

ὙΠΕΡΙΔΟΥ.

ὑπερίδης εἶπεν. χαρακτὴρ οὐδεὶς ἔπεστιν ἐπὶ

τοῦ προσώπου τῆς διαμοίας τοῦ ἀνθρώπεις. ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἀρχομένων δεῖ τῶν ἀδικημάτων ἐμφράσσειν τὰς ὁδούς. ὅταν δ' ἅπαξ ῥιζωθῇ κακία, καὶ παλαιὰ γένηται, καθάπερ σύντροφος ἀρρωστία, χαλεπὸν αὐτὴν κατασβέσαι. ὁ αὐτὸς εἶπε φοβητέον οὐκ ἀνδρὸς ἀπειλήν, ἀλλὰ νόμου φωνήν. ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ. δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι. τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως. εἶτα τέταρτον. ἡβᾶν μετὰ φίλων, ὑγεία μὲν ἡγεῖται. κάλλος δὲ δεύτερον. τὸ δὲ τρίτον ἰσχύς. τέταρτον δὲ πλοῦτος. οὐ τυφλός, ἀλλ' ὀξὺ βλέπων. ὑγεία καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο. ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος. οὓς γὰρ ἦν ποτε ἐξελπίζων πίπτοντας, ὑπτίους ὁρῶ. ὕπνοι καὶ κόποι, μαθήμασι πολέμια. ὕπνος οὐδέν ἐστιν, ἢ θάματος πρόσκαιρος καὶ ἐφήμερος τελευτή.

ΦΑΛΑΙΚΟΥ.

Φάλαικος ὁ τῶν Φωκέων στρατηγός, διαβληθεὶς ὅτι πολλὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων κέκλοφεν, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. ἐπεχείρησαν γὰρ

οἱ περὶ αὐτὸν στρατηγοί, φιλόμηλος. ὀνόμαρχος. φάϋλος, καὶ τὸν ναὸν ὀρύττειν τοῦ ἀπόλλωνος. εἰπόντος τινὸς ὡς ἐν αὐτῷ θησαυρὸς εἴη, πολὺν ἔχων ἄργυρόν τε καὶ χρυσόν. καὶ τὰ περὶ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν τρίποδα φιλοτίμως ἀνέσκαπτον. ὁ δὲ μηνύσας τὸν θησαυρόν, μάρτυρα παρείχετο τὸν ἐπιφανέστατον τῶν ποιητῶν ὅμηρον.
» ἐν οἷς λέγει. οὐδ᾽ ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος
» ἐντὸς ἐέργει. φοίβου ἀπόλλωνος πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ.

Φάλαρις, θυγατὴρ πέφυκεν ἔφη μᾶλλον ἀρρένων παίδων περὶ πλείστου ποιεῖσθαι γονέας. ὁ αὐτὸς εἶπε τὴν μὲν ἀρρωστίαν τοῦ σώματος θεραπεύειν τὴν τέχνην. τὴν δὲ ψυχῆς νόσον, ἰατρὸν ἰᾶσθαι θάνατον.

ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης βάδιος σύριος, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς ψάμμου παριπατῶν, καὶ ναῦν οὐριοδρομοῦσαν ἰδών, εἶπεν. ὡς μετ᾽ οὐ πολὺ καταδύσεται. καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν κατέδυ. ὁ αὐτὸς ἐκ φρέατος ὕδωρ ἀνιμηθεὶς καὶ πιών, προεῖ

εἶπεν

εἶπεν εἰς τρίτην ἡμέραν σεισμὸν ἔσεσθαι. καὶ γέγονεμ. ἐνίωμ δέ ἧκε εἰς μεσσήνην τῆς ὀλυμπίας, συνεβούλευσε τῷ περιλάῳ ξένῳ ἐξοικῆσαι μετὰ τῶν οἰκείων. καὶ ὃς οὐκ ἐπείσθη. μετ' οὐ πολὺ δ' ἑάλω μεσσήνη. ἔτι τοῖς λακεδαιμονίοις ἐκέλευσεμ ὥς φησι θεόπομπος ἐν θαυμασίοις, μήτε χρυσὸμ τιμᾶν, μήτε ἄργυρομ. προστάξαι δ' αὐτῷ ὄναρ τοῦτο τὸν ἡρακλέα. ὃν καὶ τῆς αὐτῆς νυκτὸς τοῖς βασιλεῦσι κελεῦσαι, φερεκύδῃ πείθεσθαι. οὗτος συγχρονίσας τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, καὶ πυθαγόραμ διδάξας, οὐκ ἔσχε καθηγητήμ. κτησάμενος τὰ φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία.

ΦΙΛΟΞΈΝΟΥ.

φιλόξενος ὁ ποιητὴς, εἰπόντος τινὸς διατί σοφοκλῆς χρηστὰς παρεισάγει τὰς γυναῖκας. αὐτὸς δὲ φαύλας, εἶπεμ. ὅτι σοφοκλῆς μὲν, οἵας δεῖ εἶναι τὰς γυναῖκας λέγει. ἐγὼ δὲ, οἷαι εἰσίν.

ΦΙΛΊΠΠΟΥ.

φίλιππος πρὸς καλλισθένην ὀλύνθιον, παῤῥησιαστικώτερομ αὐτῷ λαλοῦντα, καὶ μὴ πειθόμενον, ἐπιπλήξας εἶπεν.

ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι οἷ' ἀγορεύεις. καὶ δὴ καὶ ἐγένετο. δόξας γὰρ ἑρμολάῳ συμμετασχηκέναι τῆς εἰς ἀλέξανδρον ἐπιβουλῆς, ἐν σιδηρᾷ περιήγετο γαλεάγρᾳ. φθειριῶν καὶ ἀκόμιστος. καὶ τέλος λέοντι παραβληθεὶς, οὕτω κατέστρεψεν. ὁ αὐτὸς ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν βοιωτῶν πρέσβεις. ὧν ἦν ἐπιφανέστατος πύθων. οὗτος γὰρ διαβεβοημένος ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου δεινότητι, καὶ συγκριθεὶς παρὰ τοῖς βοιωτοῖς, κατὰ τὴν περὶ τῆς συμμαχίας δημηγορίαν πρὸς δημοσθένην, τῶν μὲν ἄλλων ἐπρώτευσε. τούτου δ' ἐφάνη καταδεέστερος. καὶ δημοσθένης δὲ αὐτὸς, ὡς μέγα τι κατειργασμένος ἐν τοῖς συγγεγραμμένοις ὑπ' αὐτοῦ λόγοις σεμνύνεται τῇ πρὸς τὸν ῥήτο-
» ρα τοῦτον δημηγορίᾳ. ἐν οἷς λέγει. τότ' ἐ-
» γὼ μὲν τῷ πύθωνι θρασυνομένῳ, καὶ πολ-
» λῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐχ ὑπεχώρησα.

ὁ αὐτὸς, μετὰ τὴν ἐν βοιωτίᾳ μάχην τρόπαιον στήσας, καὶ τοὺς νεκροὺς εἰς ταφὴν συγχωρήσας,

ἐπινίκια τοῖς θεοῖς ἔθυσε. καὶ τοὺς ἀμδραγαθήσαντας, κατὰ τὴμ ἀξίαν ἐτίμησε. λέγουσι δέ τινες ὅτι καὶ παρὰ τὸν πότον πολὺν ἐμφορησάμενος ἄκρατον, καὶ μετὰ τῶν φίλων τὸν ἐπινίκιον ἄγωμ κῶμον, διὰ μέσωμ τῶν αἰχμαλώτων ἐβάδιζεν. ὑβρίζωμ διὰ λόγωμ τὰς τῶν ἀκληρούντων δυστυχίας. δημάδην δὲ τὸν ῥήτορα κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ὄντα, χρήσασθαι παῤῥησίᾳ, καὶ λόγον ἀποφθέγξασθαι, δυνάμενον ἀναστεῖλαι τὴν τοῦ βασιλέως ἀσέλγειαν. φασὶ γὰρ εἰπεῖν αὐτόμ. βασιλεῦ, τῆς τύχης σοι περιθείσης πρόσωπον ἀγαμέμνονος, αὐτὸς οὐκ αἰσχύνῃ πράττωμ ἔργα θερσίτου. τὸν δὲ φίλιππον τῇ τῆς ἐπιπλήξεως εὐστοχίᾳ κινηθέντα, τοσοῦτομ μεταβαλέσθαι τὴν ὅλημ διάνοιαν, ὥστε τοὺς μὲν στεφάνους ἀποῤῥίψαι. τὰ δὲ συνακολουθοῦντα κατὰ τὸμ κῶμον σύμβολα τῆς ὕβρεως ἀπορίψασθαι. τὸμ δ' ἄνδρα τὸμ χρησάμενον τῇ παῤῥησίᾳ θαυμάσαι. καὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολύσαντα.

πρὸς ἑαυτὸν ἀμαλαβεῖν ἑτοίμως. τέλος δ' ὑπὸ τοῦ Δημάδου καθομιληθέντα ταῖς ἀττικαῖς χάρισι, πάντας ἀπολῦσαι τοὺς αἰχμαλώτους ἄνευ λύτρων. ὁ αὐτὸς πρὸς πέρσας ἐπανελέσθαι βουλόμενος πόλεμομ, ἐπηρώτησε τὴν πυθίαν. ἡ δὲ ἔχρησεν αὐτῷ τὸν χρησμὸν τοῦτον.

ΧΡΗΣΜΟΣ.

ἔστεπται μὲμ ὁ ταῦρος. ἔχει τέλος. ἔστιν ὁ θύσων.

ἐσήμαινε δ' ὅτι, ἐμ πανηγύρεσι καὶ θεῶν θυσίαις ἐστεμμένος σφαγήσεται. ὁ δὲ, πρὸς τὸ ἴδιομ συμφέρον ἐξεδέχετο. ὡς τοῦ μαντείου προλέγοντος τὸν ἱερείου τρόπον τεθύσεσθαι. ὁ αὐτὸς, εὐθυκράτημ καὶ λαθένην τοὺς προεστηκότας τῶν ὀλυνθίωμ διαφθείρας χρήμασι, διὰ τούτων προδοθεῖσαν τὴν ὄλυνθομ εἷλεν. ὁ αὐτὸς βουλόμενος ἑλεῖν τινα πόλιμ ὀχυρότητι διαφέρουσαν, εἰπόντος αὐτῷ τινὸς τῶν ἐγχωρίων ἀνάλωτον αὐτὴμ ἐκ βίας ὑπάρχειν, ἐπηρώτησεν εἰ οὐδ' ὁ χρυσὸς τὸ τεῖχος ὑπερβῆναι δυνατός ἐστιμ. ἤδημ γὰρ εἰληφὼς πεῖραν ὅτι τὰ

τοῖς ὅπλοις ἀδύνατα χειρωθῆναι, τῷ χρυσῷ ῥᾳδίως ἐστὶ καταπολεμῆσαι. ἐγκατασκευάζων οὖν ἐν ταῖς πόλεσι προδότας διὰ τῆς δωροδοκίας, καὶ τοὺς δεχομένους τὸ χρυσίον, ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων, ταῖς πονηραῖς ὁμιλίαις διέφθειρε τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. ὁ αὐτὸς ἀθηναίους μακαρίζων ἔλεγεν. εἰ καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν αἱρεῖσθαι δέκα στρατηγοὺς εὑρίσκουσιν. αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν, ἕνα μόνον στρατηγὸν εὑρηκέναι παρμενίωνα. ὁ αὐτὸς, πολλῶν κατορθωμάτων καὶ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ προσαγγελθέντων αὐτῷ. ὦ τύχη εἶπε. μικρόν τί μοι κακὸν, ἀντὶ τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν ποίησον. ὁ αὐτὸς τοῖς τῶν ἀθηναίων δημαγωγοῖς ἔφη χάριν ἔχειν. ὅτι λοιδοροῦντες αὐτὸν, βελτίονα ποιοῦσι, καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἤθει. πειρῶμαι γὰρ αὐτοὺς ἅμα καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς ἔργοις ψευδομένους ἐλέγχειν. ὁ αὐτὸς, τῆς κλειδὸς αὐτῷ κατεαγείσης ἐν πολέμῳ. καὶ τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ πάντως τί καθ᾽ ἡμέραν αἰ

τοῦντος. λάμβανε ἔφη ὅσα βούλει. τὴν γὰρ κλεῖν ἔχεις. Ὁ αὐτὸς δυοῖν ἀδελφοῖν ἀμφοτέρου καὶ ἑκατέρου ὄντοιν, τὸν μὲν ἑκάτερον ἔμφρονα καὶ πρακτικὸν ὁρῶν· τὸν δὲ ἀμφότερον, εὐήθη καὶ ἀβέλτερον, ἔφη. τὸν μὲν ἑκάτερον, ἀμφότερον εἶναι. τὸν δὲ ἀμφότερον οὐδέτερον.

Ὁ αὐτὸς, ληφθέντων πολλῶν αἰχμαλώτων, ἐπίπρασκεν αὐτοὺς ἀνεσταλμένῳ τῷ χιτῶνι καθήμενος οὐκ εὐπρεπῶς. εἷς οὖν τῶν πωλουμένων ἀνεβόησε. φεῖσαι μου φίλιππε. πατρικὸς γάρ εἰμί σου φίλος. ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ φιλίππου πόθεν ὦ ἄνε γενόμενος καὶ πῶς, ἐγγὺς ἔφη φράσαι σοι βούλομαι προσελθών. ὡς οὖν προσήχθη, μικρὸν ἔφη κατωτέρω τὴν χλαμύδα ποίησον. ἀσχημονεῖς γὰρ οὕτω καθήμενος. καὶ ὁ φίλιππος ἄφετε αὐτὸν εἶπεν. ἀληθῶς γὰρ εὔνους ὢν καὶ φίλος ἐλάνθανεν. Ὁ αὐτὸς, πυθόμενος ἐγκαλεῖν αὐτῷ τὸν ἀλέξανδρον ὅτι παῖδας ἐκ πλειόνων ποιεῖται γυναικῶν, οὐκοῦν ἔφη πολλοὺς ἔχων περὶ τῆς βασιλείας ἀνταγωνιστάς,

γενοῦ καλὸς κἀγαθὸς ἵνα μὴ δι᾽ ἐμὲ τῆς βασι
λείας τύχης, ἀλλὰ διὰ σεαυτόν. ἐκέλευε δ᾽ αὐ
τὸν ἀριστοτέλει προσέχειν. καὶ φιλοσοφεῖν. ὅπως
ἔφη μὴ πολλὰ τοιαῦτα πράξῃς, ἐφ᾽ οἷς ἐγὼ
πεπραγμένοις μεταμέλομαι. διὸ καὶ ἐν τῇ γεν
νήσει αὐτοῦ, οὕτω πρὸς ἀριστοτέλην ἔγραψεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἈΡΙΣΤΟΤΈΛΕΙ, ΧΑΙΡΕΙΝ.

ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς χάριν
ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ
τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω
γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα,
ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν, καὶ τῆς τῶν πραγμα
των διαδοχῆς.

ΦΩΚΊΩΝΟΣ.

φωκίων ἔφη. οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμόν. οὔτε ἐκ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον τὸν ἔλεον.
ὁ αὐτὸς ὑπ᾽ οὐδενὸς οὔτε γελῶν ὤφθη. οὔτε δα
κρύων. ὁ αὐτὸς, ἐκκλησίας γινομένης, πρὸς τὸν
εἰπόντα σκεπτομένῳ ὦ φωκίων ἔοικας, ὀρθῶς
ἔφη τοπάζεις. σκέπτομαι γὰρ εἴ τι δύναμαι πα
ριελεῖν ὧν μέλλω λέγειν πρὸς ἀθηναίους.

Μαντείας γενομένης ἀθηναίοις, ὡς εἷς ἐστιν ἀνὴρ
ἐν τῇ πόλει ταῖς πάντωμ ἐναντιούμενος γνώ
μαις, καὶ τῶν ἀθηναίων ζητεῖμ κελευόντων ὅς τίς
ἐστὶ καὶ βοώντων, φωκίωμ ἑαυτὸν ἔφησε τοῦτον
εἶναι. μόνῳ γὰρ ἑαυτῷ μηδὲν ἀρέσκειν, ὧμ οἱ
πολλοὶ πράττουσι καὶ λέγουσιν. ὁ αὐτὸς λέγων
ποτὲ γνώμην πρὸς τὸμ δῆμομ, εὐδοκίμει. καὶ
πάντας ὁμαλῶς ἑώρα τὸν λόγον ἀποδεχο
μένους, ἐπιστραφεὶς πρὸς τοὺς φίλους εἶπε.
μὴ κακόν τι λέγων ἐμαυτὸν λέληθα; ὁ αὐ
τὸς, δημοσθένους εἰπόντος ἀποκτενοῦσί σε ἀθη
ναῖοι ἐὰν μαμῶσι, ναὶ εἶπεμ ἐμὲ μὲν ἐὰμ μα
νῶσι. σὲ δὲ ἂν σωφρομῶσιμ. ὁ αὐτὸς ἀριστο
γείτονος τοῦ συκοφάντου μέλλοντος ἀποθνήσκειν
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατακρίτου γεγονότος, καὶ δε
ομένου τὸν φωκίωνα πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. τῶν δὲ φί
λωμ οὐκ ἐθελόντων πρὸς ἄνθρωπομ πομηρὸμ βαδί
ζειν, καὶ ποῦ τίς ἂμ εἶπεν ἥδιομ ἀριστογείτονι
λαλήσειεν. ὁ αὐτὸς αἰτοῦντος ἀλεξάνδρου τριή
ρεις, καὶ τοῦ δήμου κελεύοντος ὀνομαστὶ παριέ

ναι τοῦ φωκίωνα καὶ συμβουλεύειν, ἀναστὰς ἔφη. συμβουλεύω τοίνυν ὑμῖν, ἢ κρατεῖν τοῖς ὅπλοις αὐτούς, ἢ φίλους εἶναι τοῖς κρατοῦσι.

ὁ αὐτὸς ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδόνος ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου αὐτῷ πεπομφότος, ἤρετο τοὺς κομίσαντας, τί δή ποτε πολλῶν ἀθηναίων ὄντων, αὐτῷ μόνῳ ἀλέξανδρος πέπομφε, φησάντων δὲ ὅτι ἡγεῖταί σε καλὸν καὶ ἀγαθὸν, οὐκοῦν ἐάτω με καὶ εἶναι καὶ δοκεῖν τοιοῦτον. καὶ ταῦτα τοῖς κομίσασιν εἰπὼν, ἀπεπέμψατο μὲν τὰ χρήματα. ἀλεξάνδρῳ δὲ γέγραφεν, εἰ βούλοιτο αὐτῷ χαρίσασθαι, ἀπολῦσαι τοὺς ἐν σάρδεσιν αἰχμαλώτους. ὅπερ ἐκεῖνος πεποίηκεν.

ΧΑΡΗΤΟΣ.

χάρης τοὺς ἀπόρρητον λόγον ἐκφέροντας, ἀδικεῖν ᾤετο, καὶ πρὸς οὓς ἐκφέρουσι. μισοῦμεν γὰρ οὐ μόνον τοὺς ἐκλαλήσαντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούσαντας, ἃ μὴ βουλόμεθα. χαιρήμων ἔφη. οὐ ζῶσιν οἵ τι μὴ συνιέντες.

ΧΑΡΙΛΛΟΥ.

χάριλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διατὶ νόμους

ὀλίγους οὕτω λυκοῦργος ἔθηκεν, ἀπεκρίνατο. Τοὺς χρωμένους ὀλίγοις λόγοις μὴ δεῖσθαι νόμων πολλῶν. ὁ αὐτὸς, τῶν εἱλώτων τινὸς θρασύτερομ αὐτῷ προσφερομένου, νὴ τὼ σιὼ εἶπε καττέκτανόν τευ αἰ μὴ ὠργιζόμαν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν πυθόμενον διατί κομῶσιν, εἶπεν. ὅτι τῶν κόσμων ἀδαπανώτατος οὗτος ἐστίμ. ὁ αὐτὸς, πυνθανομένου τινὸς, διατὶ τὰς μὲν κόρας ἀκαλύπτους. τὰς δὲ γυναῖκας ἐγκεκαλυμμένας εἰς τοὐμφανὲς ἄγουσιν, ὅτι ἔφη τὰς μὲμ κόρας, ἄνδρας εὑρεῖμ δεῖ. τὰς δὲ γυναῖκας, σώζειν τοὺς ἔχοντας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα νομίζει πολιτείαν ἀρίστην, ἔφη. ἐν ᾗ ἂμ περὶ ἀρετῆς πλεῖστοι πολιτευόμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἄνευ στάσεως ἀγωνίζονται.

ΧΑΡΩΝΔΟΥ.

Χαρώνδας ἐν τινὶ νομοθεσίᾳ τάδε ἔφη. ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρυιὰν ἐπάγων, μήτε εὐδοκιμείσθω, μήτε μετεχέτω λόγου παρὰ τοῖς πολίταις. ὡς ἐπείσακτον κακὸν κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος. εἴτε ἐπέτυχες γάρ φησι γήμας τὸ πρότερομ, εὐημερῶν κατάπαυσομ. εἴτ' οὐκ

ἐπέτυχες, μανικὸν τὸ πείρας δευτέρας λα-
βεῖν πάλιν. ταῖς γὰρ ἀληθείαις, οὐδεὶς ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς πράγμασιν ἁμαρτάνων, ἄφρων ἂν δικαί-
ως νομισθείη.

ΧΑΒΡΙΟΥ.

Χαβρίας ἔλεγε κάλλιστα στρατηγεῖν, τοὺς μάλι-
στα γινώσκοντας τὰ τῶν πολεμίων. ὁ αὐτὸς
δίκην φεύγων προδοσίας μετὰ ἰφικράτους, ἐ-
πιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ ἰφικράτους, ὅτι κινδυ-
νεύων εἰς τὸ γυμνάσιον βαδίζει, καὶ τὴν εἰωθυῖ-
αν ὥραν ἀριστᾷ, τοιγαροῦν εἶπεν, ἂν ἄλλο τι γνῶ-
σι περὶ ἡμῶν ἀθηναῖοι, σὲ μὲν αὐχμῶντα καὶ
ἄσιτον. ἐμὲ δὲ, ἠριστηκότα καὶ ἀληλειμμένον
ἀποκτενοῦσιν. ὁ αὐτὸς εἰώθει λέγειν, ὅτι φοβερώ-
τερόν ἐστιν ἐλάφων στρατόπεδον, ἡγουμένου λέ-
οντος, ἢ λεόντων ἐλάφου.

ΧΙΛΩΝΟΣ.

Χίλων δαμαγήτου λακεδαιμόνιος, ἐρωτηθεὶς
τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν ἔφη. χρή-
σιμον γὰρ εἰς νουθεσίαν τῶν ἀλαζόνων, οἳ ὑπὲρ
τὴν ἑαυτῶν δύναμιν φλυαροῦσιν. ὁ αὐτὸς, ἐν
λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται.

διδοὺς βάσανον φανεράν. ἐμ δὲ χρυσῷ, ἀμ
δρῶν ἀγαθῶμ τε κακῶμ τε νοῦς, ἔδωκεν ἔλεγ
χον. ὁ αὐτός. λυπουμένου τινὸς ἐπὶ τοῖς αὐ
τοῦ κακοῖς, εἶπεν. εἰ τὰ πάντα κατανοήσεις, ἧτ
τον περὶ τῶν σεαυτοῦ δυσφορήσεις.

ὉΑΥΤΟΣ, ΤΑΔΕ ΠΡΟΣΕΤΑΤΤΕ.

γλώσσης κρατεῖν, καὶ μάλιστα ἐμ συμποσίῳ. μὴ
κακολογεῖμ τοὺς πλησίομ. εἰ δὲ μή, ἀκούσε
σθαι, ἐφ᾽ οἷς λυπηθήσεσθαι. μὴ ἀπειλεῖν μη
δενί. γυναικῶδες γάρ. ταχύτερομ ἐπὶ τὰς ἀ
τυχίας τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας πορεύε
σθαι. γάμομ εὐτελῆ ποιεῖσθαι. τεθνηκότα
μὴ κακολογεῖν. γῆρας τιμᾶν. φυλάττειν ἑαυ
τόν. ζημίαν αἱρεῖσθαι μᾶλλομ, ἢ κέρδος αἰ
σχρόν. ἡ μὲν γὰρ ἅπαξ ἐλύπησε. τὸ δὲ, διὰ
παντός. ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγελᾶν. ἰσχυρὸν
ὄντα, πρᾶομ εἶναι. ὅπως οἱ πλησίομ αἰδῶνται
μᾶλλομ, ἢ φοβῶνται. μανθάνειν. τῆς αὑτοῦ
οἰκίας καλῶς προστατεῖν. τὴν γλῶτταν μὴ
προτρέχειν τοῦ νοῦ. θυμοῦ κρατεῖν. μαντικὴν

μὴ ἐχθαίρειν. μὴ ἐπιθυμεῖν ἀδυνάτων. ἐν ὁ-
δῷ μὴ σπεύδειν. λέγοντα μὴ κινεῖν τὴν χεῖρα.
μανικὸν γάρ. νόμοις πείθεσθαι. ἠρεμίᾳ
χρῆσθαι. ἐγγύη πάρα δ' ἄτα. ΧΟΡΙΚΙΟΥ.
χορίκιος ἔφη. τὸ ἐκ φύσεως ἀγαθὸν, ἀδόκιμον.
τὸ δὲ ἐκ προαιρέσεως, ἐπαινετόν. χορῶν γὰρ τρι-
ῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας ἐν λακεδαι-
μονι, καὶ συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς, τῶν γε-
ρόντων ἀρχόμενος, ᾖδεν. Ἄμμες ποτ' ἦ-
μες ἄλκιμοι νεανίαι. εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων
ἀνδρῶν ἀμειβόμενος, Ἄμμες δέ γ' ἐσμέν.
αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο. ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων,
Ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάῤῥονες.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ.

χρύσιππος ἐρωτηθεὶς, διατί οὐ πολιτεύεται, εἶ-
πε. διότι εἰ μὲν πονηρὰ πολιτεύηται, τοῖς θε-
οῖς ἀπαρέσκει. εἰ δὲ χρηστὰ, τοῖς πολίταις. ὁ αὐτὸς
εἰπόντος αὐτῷ τινὸς, ὅτι φίλος σε λάθρα λοιδο-
ρεῖ, εἶπε. μὴ ἔλεγχε αὐτόν. ἐπεὶ φανερῶς ἂν
τὸ μέλλει ποιεῖν. ὁ αὐτὸς ὅτι σε τινὲς λοιδο-

ρουσίν τινὸς ἀπόντος, ἀλλ' ἐγὼ ἔφη οὕτω διάξω,
ὥστε ἀπιστεῖσθαι αὐτούς. ὁ αὐτὸς ὀνειδισθεὶς ὑ
πό τινος ὅτι οὐχὶ παρὰ ἀρίστωνι μετὰ πολλῶν
σχολάζει, εἰ τοῖς πολλοῖς εἶπε προσεῖχον, οὐκ ἂν ἐ
φιλοσόφησα. πρὸς τὸν κατεξανιστάμενον κλε
άνθους διαλεκτικὸν, καὶ προτείνοντα αὐτῷ σο
φίσματα, πέπαυσο εἶπε περιέλκων τὸν πρε
σβύτερον ἀπὸ τῶν πραγματικωτέρων. ἡμῖν δὲ
τὰ τοιαῦτα προὔτεινε τοῖς νέοις. πάλιν ἐπεί τις
ζητῶν κατὰ μόνας αὐτῷ διελέγετο εὐσταθῶς. ἐ
πεὶ δὲ θεωρῶν προσιόντα ὄχλον ἤρχετο φιλο
» νεικεῖν, ἔφη. οἴμοι κασίγνητε. ὄμμα σὸν ταράσ
» σεται. ταχὺς δὲ μετέθου λύσσαν, ἀρτίως φρο
» νῶν. ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς οἰνώσεσιν ἡσύχαζε πα
ραφερόμενος τοῖς σκέλεσιν, ὥστε εἰπεῖν τὴν δούλην,
Χρυσίππου μόνα τὰ σκέλη μεθύει. οὕτω δ' ἦν
φρονηματίας, ὥστε ἐρομένου τινός, τίνι συστή
σω τὸν υἱόν, εἰπεῖν ἐμοί. καὶ γὰρ εἰ ὑπελάμβανον εἶ
ναι τινὰ ἐμοῦ βελτίονα, παρ' αὐτῷ ἂν ἐγὼ ἐ
φιλοσόφουν. ὅθεν φασὶν ἐπ' αὐτοῦ λεχθῆναι.
οἶος πέπνυται. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

καὶ εἰ μὴ γὰρ ἦν χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦν στοά.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΟΛΕΥΣ, Ἢ ΤΑΡΣΕΥΣ, ἨΡΩΤΑ ΤΟΙΟΥΣΔΕ ΤΙΝΑΣ ΛΟΓΟΥΣ.

εἴ τίς ἐστιν ἐν μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν ἀθήναις. ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν μεγάροις, οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν ἀθήναις. εἴ τι λαλεῖς, τοῦτο σοῦ διὰ τοῦ στόματος ἔρχεται· ἅμαξαν δὲ λαλεῖς, ἅμαξα σοῦ ἄρα διὰ τοῦ στόματος ἔρχεται. εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα οὐκ ἀπέβαλες, κέρατα ἄρα ἔχεις. ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις ἀσεβεῖ. ὁ ἱεροφάντης λέγει τοῖς ἀμυήτοις, ἄρα ἀσεβεῖ. ἔστι τὶς κεφαλή. ἐκείνην δ' οὐκ ἔχεις. ἔστι δέ τις κεφαλή. οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. ΨΑΦΩΝ.

ψάφωνος ὄρνιθες. ἐπὶ τῶν μεγίστην δόξαν ἑαυτοῖς θηρωμένων. ἐν λιβύῃ ἀνὴρ λίβυς, ψάφων ὄνομα. ἐρασθεὶς εὐδαιμονίας, οὐ ταπεινῆς μὰ Δία. οὐδὲ τῆς περιθεούσης ταύτης. ἀλλὰ ἤθελε γὰρ θεὸς εἶναι δοκεῖν. ξυλλαβὼν οὖν τῶν ᾠδικῶν ὀρνίθων πολλούς, ἐδίδασκεν ᾄδειν τοὺς ὄρνιθας, μέγας θεὸς ψάφων. καὶ ἠφίει αὖθις ἐπὶ τὰ

(ὄρη. οἱ δὲ

οἱ αὐτοί τε ἦλθον. καὶ οἱ ἄλλοι ὄρνιθες ἐθιζόμενοι τῇ φωνῇ. λίβυες δὲ θείαν νομίσαντες εἶναι τὴν φήμην, ἔθυον ψάφωνι. καὶ ἦν αὐτοῖς θεὸς ὑπὸ ὀρνίθων χειροτονούμενος. ψευδόμενοι δέ σε φασὶ διὸς γόνον αἰγιόχοιο εἶναι. ἀλλότριοι αὐτοῦ ἐκείνου, ἐφ᾽ ᾧ αὐτὸς αὐχεῖ. ἄλογος δὲ ὁ μὴ τὰ ἑαυτοῦ διεξιών. ἀλλὰ τὰ τοῦ πατρός. ἠρέμα οὖν ἐλέγχει ὁ ποιητὴς τοὺς ἐπὶ πατράσιν αὐχοῦντας, καὶ τούτου χάριν πρωτεύειν ἐθέλοντας. διὸ καὶ τληπόλεμον ἀναιρεῖ.

ψευδόμενον οὐ χρὴ ἐλέγξαι διὰ τὸ συμβησόμενον ἄτοπον. τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἐπιορκία. ψεύδεσθαι ἀνελεύθερον. ἀλήθεια γενναῖον. ψευδέσιν ἄρχης φίλος. ψεκὰς ἡ δρόσος. οὕτως ἐκαλεῖτο ἀντίμαχος. πτυελώδης ὤν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, διότι προσέρραινε τοῖς ὁμιλοῦσι διαλεγόμενος.

ψευδόπυρα διόπλασα. ταῦτα διὰ νυκτὸς γίνεται πρὸς τὴν τῶν πολεμίων κατάπληξιν. ἵνα δείξωσιν, ὅτι πλῆθος πολὺ στρατοπέδου ἐστί.

ψυχῆς

τυχῆς ἀγαθῆς πατρὶς ὁ σύμπας κόσμος. τυχῆς μέγας χαλινός ἐστιν ὁ νοῦς. ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον. τυχὴ δ᾽ ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδ᾽ ἐβεβήκει, ὃν πότμομ γοόωσα. δηλομὲν ταῦθεν, ὅτι πνεῦμα ἐστὶν ἡ ψυχή. κατὰ παντὸς οἰκοῦν τοῦ σώματος. ὃν πότμον γοόωσα. ἔλεγε πυθαγόρας, ὅτι ἡ ψυχὴ τελευτῶντος ἀνθρώπου καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων, ἀπαλλαγεῖσα τοῦ σώματος, ἐν ἐκείνῳ γίνεται, ἐν ᾧ ἂν πλανωμένη ἐγκαταληφθῇ γενομένῳ ζώῳ. ἢ καὶ ἐμ φυτῷ. τοῦτο ὅμηρος ἐμ τῷ ἕκτορος καὶ πρόκλου θανάτῳ προὔβαλεν. γενναίους γὰρ ἄνδρας παράγων ἀποθνήσκοντας, τὴν ψυχήν φησιν ἀπαλλαττομένην θρηνεῖν τὴν μοῖραν αὐτῆς. ἀχθομένημ ὅτι καταλείπει ἀκμάζοντα καὶ εὐγενῆ σώματα. καὶ δεδοικυῖαν μὴ ἐγκαταληφθῇ μοχθηρῷ τινὶ γεννωμένῳ. ἢ λυπηθήσεται συνοῦσα. ἢ ἐπί τινι ἄλλῳ, εἰκὸς ἄχθεσθαι ἀθάνατομ οὖσαμ. ἅμα δὲ διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἀρετὴν ἡμᾶς προτρέπει. δηλῶμ ὡς τὰ γενναῖα σώματα καὶ ἡ ψυχὴ κατα

λιποῦσα θρηνεῖ. κακῶς δὲ τοῦτο ἔλεγεμ ὁ πυθαγόρας. ὅτι ἡ ψυχὴ μετὰ τὸ ἐξελθεῖν, εἰς φυτά τινα καὶ σώματα καὶ θάμνους μεταβάλλεται. ὅθεν καὶ λελύπηται. λυπεῖται δὲ, μή ποτε ἀνάξια πράξασα ἑαυτῆς ἀναξίως περιπέσῃ. καὶ ὅτι σῶμα ἐστὶν ἀκμάζον. πρὸς ἀρετὴν δὲ μᾶλλον ὁ ποιητὴς συγκαλεῖ. μή ποτε κακὰ διαπραξάμενοι, τοῖς αὐτοῖς περιπέσωμεμ. ἀμδροτῆτα δὲ οὐ τὴν ἀνδρείαν, ἀλλὰ τὴν ἀνθρωπότητα. τὴν ἀνδρὸς φύσιν. ἀνδρείαν γὰρ οὐ καταλείπει. ἀρετὴν οὖσαν ἰδίαν. τωριῶσα κάμηλος, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. ἐπὶ τῶν ἐν γήρᾳ μὲν ὄντων ἢ δυστυχίαις. πολλῶμ δὲ ἄμεινομ ἐχόντων.

ὨΡΙΩΝ.

ὠρίωμ ἐστὶν ἄστρομ μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ κατηστερισμένον οὕτω. ἐρεγιεὺς ὁ ποσειδῶνος καὶ ἀλκμήνης μιᾶς τῶν ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲμ ἐν ταναγρᾳ τῆς βοιωτίας. φιλοξενώτατος δὲ γενόμενος, ὑπεδέξατό ποτε καὶ θεούς. ζεὺς δὲ καὶ ποσειδῶμ καὶ ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ

τῇ φιλοφροσύνῃ ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αὐτῷ ὅ, τι ἂν βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν, ᾐτήσατο παῖδα. λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερευθέντος αὐτῷ βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆν, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι. ὧν διελθόντων, ἐγένετο Οὐρίων. οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι τοὺς θεούς. εἶτα κατ' εὐφημισμὸν ὠνομάσθη Ὠρίων. συγκυνηγετῶν δὲ Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδειξεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον. ὃς αὐτὸν δήξας καὶ πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον, ἀπέκτεινεν. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας, αὐτὸν κατηστέρισε. διὸ τοῦ σκορπίου ἀνατέλλοντος, ὁ Ὠρίων δύνει. ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Ὦ τᾶν ἄκουσον ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν. ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει. καὶ πολλὰ λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρατο ταύτας. ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν, πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς

πάθη, μετ᾽ ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα. τοὺς γὰρ ῥαψῳδοὺς πρῶτον εἰ βούλει σκόπει, πῶς ὠφελοῦσι πάντας. ὢμ μὲν γὰρ πένης, πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον γενόμενον, οὕτω τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει. ὁ νοσῶν τι μανικὸν, Ἀλκμαίωνα ἐσκέψατο. ὀφθαλμιᾷ τις, ἴσι Φινίδε τυφλόν. τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε. χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ. γέρων τὶς ἀτυχεῖ, κατέμαθε τὸν Οἰνέα. ἅπαντα γὰρ τὰ μείζονα, ἢ πέπονθέ τις, ἀτυχήματ᾽ ἄλλοις γεγονότ᾽ ἐννοούμενος, τὰς αὐτὸς αὐτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει. ὦ βασιλεῦ. καὶ τόδε ἐς θυμὸν βάλε. ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων, κακοὶ δοῦλοι φιλέουσι γίνεσθαι. τοῖσι δὲ κακοῖσι χρηστοί. ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ᾽ ἡδονῆς ἔχεις. καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλεται ἀνθρώπων μολεῖν. λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει. ὤδινεν ὄρος, καὶ ἔτεκε μῦν, ἐπὶ τῶν μεγάλα λεγόντων, εἶτα ἀποτελούντων μικρά. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽ οἷον ἐστὶν ἐλπὶς κακόν. ὦ Ἡράκλεις, μαίνῃ. ἐπὶ τῶν θυμουμένων. ὦ

ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρων γένος, ὡς οὐδὲν ἐσμὲν πλὴν σκιαῖς ἐοικότες. βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρεφόμενοι. ᾧ ἱκανὸν οὐδέν, τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν. τιμόθεος ὁ κόνωνος ἀπεῖπε τοῦτο πρὸς ἀριστοφῶντα τὸν ἀζηνιέα πάντων ἄριστα ἔχοντα λόγον, πλήν γε ἄσωτον ὄντα. ὦ σκληρὰ ἀκούσας. οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ. ὤμοσεν. ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα τοὺς ἐν ἔρωτι ὅρκους, μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων. ὧν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὔχεται τυχεῖν, τῆς ἀθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται. ἂν γάρ τις γλίχεται τυχεῖν, ἐκεῖνα καὶ δοξάζει. καὶ ταῦτα πᾶσι κατὰ νοῦν, ὅσα καὶ κατὰ γνώμην. ἀλλ' ἄρα δυσποτμότερον οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου. ἔχοντος τοὺς ἐχθαίροντας οἰκείους ταυτὸς ἐλέγους. ἂμ μὲν δόμῳ ἔχῃς τοὺς ἐχθροὺς ἀνεφεστίους τρέφῃς, οὐ ῥύσονται κινδύνων σε τὰ βαβυλῶνος τείχη. οὐ πύργοι σεμιράμιδος, οὐ πυραμίδων πάχος. ἂν τὴν προδοσίαν ψυχὴν σύνοικον δυστυχήσῃς. ἂμ συνοικοίης μετ' αὐτῶν ἐμ ἀρραγεῖ φρουρίῳ, ἁλώσιμον τὸ φρούριομ, ἀφύλακτος ἡ πόλις. ὦ οἷα κεφαλὴ

καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει. ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρε-
πῶν μὲν τῷ σώματι. κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογί-
στων. ὦ παῖ σιώπα. πόλλ' ἔχει σιωπὴ καλά.
ὅρα σε θυμοῦ κρείσσονα γνώμην ἔχειν. ὡς
οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστά. ὡς μέ-
γα τὸ μικρὸν ἐστὶν ἐν καιρῷ δοθέν. ὡς σὺμ θε-
οῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρυ στρατηλάταις
χρή. τῶν θεῶν δὲ μὴ βίᾳ. ὡς ἔστι τὸ γαμεῖν ἔ-
σχατον τοῦ δυστυχεῖν. ὡς ἡδὺ τῷ φύσαντι πεί-
θεσθαι τέκνα. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας
κεκτημένη, τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις
τρέφων. ὦ υἱὲ πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆ-
ος. καὶ σὺ δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον.
τὸν μὲν, τῇ τοῦ πατρὸς ὑπεροχῇ κατήσχυνε.
τῷ δὲ παρρησιαστικώτερον ὡς φίλῳ ἐπιφέ-
ρεται. τοῖς ἄλλοις διὰ αὐτοῦ, μείζονα τὴν προσό-
πην ποιῶν. χριστὲ ἄναξ παῖ παρθενομήτο-
ρος, οὔποτε σεῖο λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀπο-
παυόμενος. ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον
ἔν τε μέσοισιν ἀείσω. σὺ δὲ μευ κλῦθι καὶ ἐ-
σθλὰ δίδου.

ΤΕΛΟΣ.

Ὕψιστε πατήρ. υἱὲ, καὶ παράκλητε, τριὰς ὁμότι-
με. ταῖς τοῦ κορυφαίου σου τῶν ἀποστόλων
Πέτρου δεήσεσι, δεκάτῳ Λέοντι πρόστηθι
κατὰ βαρβάρων ἀεί. τῇ δὲ ῥώμῃ, ἄσειστον. ἀ-
κλόνητον. εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Excelſiſſime pater, fili, & ſpiritus ſan-
cte, Trinitas unius honoris, ap̄loꝝ
principis Petri p̄cibus decimo Leo-
ni, ſis pręſidio ſemper, Contra bar-
baros, ac urbi Romę quieta, imper
turbata, pacata præbeas tempora.

ἡ τῶν τετραδίων ἀκολουθία.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο.

Ἅπαντά εἰσι τετράδια, πλὴν τοῦ ο̄, δυάδιον.